

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/65/EY,

annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009,

siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta

(uudelleenlaadittu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

noudattavat EY:n perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annettua neuvoston direktiiviä 85/611/ETY ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽³⁾. Nyt kun mainittua direktiiviä muutetaan vielä uudelleen, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

(2) Direktiivi 85/611/ETY on siivittänyt merkittävästi eurooppalaisten sijoitusrahastojen kehitystä ja menestystä. Vaikka direktiiviä on sen antamisesta lähtien ja erityisesti vuonna 2001 parannettu, vähitellen on kuitenkin tullut selväksi, että yhteissijoitusyrityksiä koskevaa lainsäädäntöä on tarpeen muuttaa sen mukauttamiseksi 2000-luvun rahoitusmarkkinoihin. Komission 12 päivänä heinäkuuta 2005 antama vihreä kirja EU:n sijoitusrahastolainsäädännön kehittämisestä käynnisti julkisen keskustelun siitä, miten direktiiviä 85/611/ETY pitäisi muuttaa näihin uusiin haasteisiin vastaamiseksi. Tämän laajan kuulemisen tuloksena oli se yleistä kannatusta saanut päätelmä, että kyseiseen direktiiviin tarvitaan huomattavia muutoksia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 13. tammikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 22. kesäkuuta 2009.

⁽²⁾ EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3.

⁽³⁾ Ks. liitteessä III oleva A osa.

(3) Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä koskeva kansallinen lainsäädäntö olisi sovitettava yhteen, jotta voitaisiin lähentää näiden yritysten välisen kilpailun edellytyksiä yhteisön tasolla ja taata samalla tehokkaampi ja yhdenmukaisempi suoja osuudenhaltijoille. Tällainen yhteensovittaminen helpottaa sellaisten rajoitusten poistamista, jotka haittaavat yhteissijoitusyritysten osuuksien vapaata liikkuvuutta yhteisössä.

(4) Nämä tavoitteet huomioon ottaen olisi säädettävä yhteisistä perussäännöistä jäsenvaltioihin sijoittautuneiden yhteissijoitusyritysten luvasta, valvonnasta, rakenteesta, toiminnasta ja tiedoista, jotka niiden on julkistettava.

(5) Jäsenvaltioiden lakien yhteensovittaminen olisi rajoitettava koskemaan sellaisia muita kuin suljettuja yhteissijoitusyrityksiä, jotka edistävät osuuksiensa myyntiä yleisölle yhteisössä. On suotavaa, että yhteissijoitusyritykset voivat osana sijoitustavoitteitaan sijoittaa muihin riittävän likvideihin rahoitusvälineisiin kuin siirtokelpoisiin arvopapereihin. Rahoitusvälineet, joihin yhteissijoitusyrityksen sijoitussalkun varoja voidaan sijoittaa, olisi lueteltava tässä direktiivissä. Indeksillä on suoritettava sijoitussalkun sijoitusten valinta on eräs salkunhoitomenetelmä.

(6) Jos jokin tämän direktiivin säännöksistä edellyttää yhteissijoitusyrityksen ryhtyvän toimenpiteisiin, kyseisen säännöksen olisi katsottava viittaavan rahastoyhtiön silloin, kun yhteissijoitusyritys on rahastoyhtiön hoidossa oleva sijoitusrahasto ja kun sijoitusrahasto ei voi toimia itse, koska se ei ole oikeushenkilö.

(7) Yhteissijoitusyritysten osuudet katsotaan rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/39/EY ⁽⁴⁾ tarkoitetuiksi rahoitusvälineiksi.

⁽⁴⁾ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

- (8) Rahastoyhtiölle sen kotijäsenvaltiossa myönnetyllä toimiluvalla olisi varmistettava sijoittajansuoja ja rahastoyhtiöiden vakavaraisuus rahoitusjärjestelmän vakauden edistämiseksi. Tässä direktiivissä omaksutulla lähestymistavalla on tarkoitus saada aikaan toimilupien ja toiminnan vakauden valvontajärjestelmien vastavuoroiseen tunnustamiseen tarvittava ja riittävä välttämätön yhdenmukaistaminen, jonka ansiosta voidaan myöntää yksi koko yhteisön alueella voimassa oleva toimilupa ja soveltaa kotijäsenvaltion harjoittaman valvonnan periaatetta.
- (9) Sen varmistamiseksi, että rahastoyhtiö kykenee täyttämään toiminnastaan aiheutuvat velvoitteet ja siten turvaamaan vakautensa, vaaditaan perustamispääoma ja omia lisävaroja. Nämä vaatimukset, mukaan lukien takausten käyttö, olisi tarkistettava yhteisössä ja muilla kansainvälisillä foorumeilla erityisesti toimintarisikin aiheuttamien pääomakustannusten osalta tapahtuneen kehityksen huomioon ottamiseksi.
- (10) Sijoittajien suojaamiseksi on tarpeen varmistaa jokaisen rahastoyhtiön sisäinen valvonta erityisesti kahdesta henkilöstä koostuvan johdon ja riittävien sisäisten valvontajärjestelmien avulla.
- (11) Kotijäsenvaltiossaan toimiluvan saaneilla rahastoyhtiöillä olisi kotijäsenvaltion harjoittaman valvonnan periaatteen perusteella oltava lupa tarjota niille myönnetyn toimiluvan mukaisia palveluja kaikkialla yhteisössä perustamalla sivuliikkeitä tai hyödyntämällä palvelujen tarjoamisen vapautta.
- (12) Yhteisen salkunhoidon (sijoitusrahastojen tai sijoitusyhtiöiden hoidon) osalta rahastoyhtiöllä olisi kotijäsenvaltiossaan saamansa toimiluvan perusteella oltava lupa harjoittaa seuraavia toimintoja vastaanottavassa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta XI luvun soveltamista: rahastoyhtiön kotijäsenvaltiossaan hoitamien yhdenmukaistettujen sijoitusrahastojen osuuksien jakelu perustamalla sivuliike; yhtiön hoitamien yhdenmukaistettujen sijoitusyhtiöiden osakkeiden jakelu perustamalla sivuliike; muiden rahastoyhtiöiden hoitamien yhdenmukaistettujen sijoitusrahastojen osuuksien tai yhdenmukaistettujen sijoitusyhtiöiden osakkeiden jakelu; kaikkien muiden yhteiseen salkunhoitoon kuuluvien tehtävien hoitaminen; muissa jäsenvaltioissa kuin yhtiön kotijäsenvaltiossa perustettujen sijoitusyhtiöiden varojen hoitaminen; yhteiseen salkunhoitoon kuuluvien tehtävien hoitaminen toimeksiannon perusteella muissa jäsenvaltioissa kuin yhtiön kotijäsenvaltiossa perustettujen rahastoyhtiöiden puolesta. Jos rahastoyhtiö hoitaa omien yhdenmukaistettujen sijoitusrahastojensa osuuksien tai omien yhdenmukaistettujen sijoitusyhtiöidensä osakkeiden jakelun vastaanottavissa jäsenvaltioissa perustamatta sivuliikettä, siihen olisi sovellettava ainoastaan rajat ylittävää markkinointia koskevia sääntöjä.
- (13) Kun tarkastellaan rahastoyhtiöiden toimialaa ja jotta voitaisiin ottaa huomioon kansallinen lainsäädäntö sekä samalla tarjota tällaisille yhtiöille mahdollisuus hyödyntää huomattavia mittakaavaetuja, on suotavaa, että niille annetaan myös mahdollisuus hoitaa yksittäisten asiakkaiden sijoitussalkkuja (yksilöllinen salkunhoito), eläkerahastojen ja tiettyjen pääasialliseen liiketoimintaan liittyvien liitännäistoimintojen hoitaminen mukaan luettuna, millä ei vaaranneta näiden yhtiöiden toiminnan vakautta. Olisi kuitenkin säädettävä tietyistä säännöistä, joilla estetään eturistiriitojen syntyminen silloin, kun rahastoyhtiön toimilupa kattaa sekä yhteisen että yksilöllisen salkunhoidon.
- (14) Yksittäisten sijoitussalkkujen hoitaminen on sijoituspalvelu, joka kuuluu direktiivin 2004/39/EY soveltamisalaan. Yhtenäisen sääntelykehyksen varmistamiseksi tällä alalla on toivottavaa, että rahastoyhtiöihin, joille myönnetty toimilupa kattaa myös edellä mainitun palvelun, sovelletaan mainitussa direktiivissä säädetyt toiminnan harjoittamisen edellytyksiä.
- (15) Kotijäsenvaltion olisi pääsääntöisesti voitava antaa tämän direktiivin säännöksiä tiukempia sääntöjä erityisesti toimiluvan myöntämisehtojen, toiminnan vakautta koskevien vaatimusten, ilmoittamisvelvollisuuden ja tarjousesitteen osalta.
- (16) On toivottavaa antaa säännöt, joissa määritellään ne ennakkoehdot, joiden mukaisesti rahastoyhtiö voi valtuutukseen perustuen ja liiketoimintansa tehokkuutta parantaakseen antaa toimeksi tiettyjä tehtäviä ja toimintoja kolmansille osapuolille. Kotijäsenvaltion harjoittaman valvonnan periaatteen moitteettoman toiminnan varmistamiseksi tällaiset toimeksiannot hyväksyvien jäsenvaltioiden olisi varmistettava, ettei rahastoyhtiö, jolle ne ovat myöntäneet toimiluvan, anna toimintaansa kokonaisuudessaan toimeksi yhdelle tai useammalle kolmannelle osapuolelle ja muutu näin pelkäksi postilaatikkoyhteisöksi ja ettei valtuutusten olemassaolo ole esteenä rahastoyhtiön tehokkaalle valvonnalle. Se seikka, että rahastoyhtiö on antanut toimeksi tehtäviään, ei kuitenkaan saisi vaikuttaa yhtiön ja säilytysyhteisön velvoitteisiin osuudenhaltijoita ja toimivaltaisia viranomaisia kohtaan.
- (17) Tasapuolisten toimintaedellytysten ja asianmukaisen pitkän aikavälin valvonnan varmistamiseksi komission olisi voitava tarkastella mahdollisuuksia yhdenmukaistaa tehtävien siirtoa koskevia järjestelyjä yhteisön tasolla.

- (18) Kotijäsenvaltion harjoittaman valvonnan periaate edellyttää, että toimivaltaiset viranomaiset peruuttavat tai epäävät toimiluvan tapauksissa, joissa esimerkiksi toimintasuunnitelmien sisällön, toiminnan alueellisen jakautumisen tai tosiasiaa harjoitetun toiminnan perusteella on ilmeistä, että sijoituspalveluyritys on valinnut jonkin jäsenvaltion oikeusjärjestelmän kiertääkseen ankarammat vaatimukset, jotka ovat voimassa siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella se pääasiallisesti harjoittaa tai aikoo harjoittaa toimintaansa. Tätä direktiiviä sovellettaessa rahastoyhtiöllä olisi oltava sen jäsenvaltion myöntämä toimilupa, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee. Kotijäsenvaltion harjoittaman valvonnan periaatteen mukaisesti vain rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten voidaan katsoa olevan toimivaltaisia valvomaan rahastoyhtiön organisaatiota, kaikki liitteessä II tarkoitettujen hallinnollisten tehtävien hoitamiseen liittyvät menettelytavat ja voimavarat mukaan lukien, sillä tähän organisaatioon olisi sovellettava rahastoyhtiön kotijäsenvaltion lainsäädäntöä.
- (19) Jos yhteissijoitusyritystä hoitaa rahastoyhtiö, jolla on toimilupa jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa, kyseisen rahastoyhtiön olisi vahvistettava ja otettava käyttöön asianmukaiset menettelyt ja järjestelyt sijoittajien tekemien valitusten käsittelemiseksi, kuten jakelujärjestelyjä koskevat asianmukaiset määräykset tai yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa sijaitseva osoite, jonka ei tarvitsisi olla itse rahastoyhtiön osoite. Lisäksi tällaisen rahastoyhtiön olisi otettava käyttöön asianmukaiset menettelyt ja järjestelyt tietojen asettamiseksi saataville yleisön tai yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä esimerkiksi nimeämällä rahastoyhtiön työntekijöiden keskuudesta yhteyshenkilö käsittelemään tiedonsaanti-pyyntöjä. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion lainsäädännössä ei kuitenkaan saisi vaatia tällaista rahastoyhtiötä pitämään kyseisessä jäsenvaltiossa paikallista edustajaa tällaisten tehtävien hoitamiseksi.
- (20) Yhteissijoitusyritykselle luvan antavien toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon sijoitusrahaston säännöt tai sijoitusyrityksen perustamisasiakirjat, säilytysyhteisön valinta ja rahastoyhtiön kyky hoitaa yhteissijoitusyritystä. Kun rahastoyhtiö on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava luottaa rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten antamaan todistukseen siitä, minkä tyyppisiä yhteissijoitusyrityksiä rahastoyhtiöllä on lupa hoitaa. Yhteissijoitusyrityksen luvan ehdoksi ei saisi asettaa lisäpääomavaatimusta rahastoyhtiölle eikä sitä, että rahastoyhtiön sääntömääräisen kotipaikan olisi oltava yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa tai että rahastoyhtiön olisi harjoitettava jotakin toimintaa yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa.
- (21) Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi oltava toimivaltaisia valvomaan niiden sääntöjen noudattamista, jotka koskevat yhteissijoitusyrityksen perustamista ja toimintaa, joihin olisi sovellettava yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion lainsäädäntöä. Tätä varten yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava saada tietoja suoraan rahastoyhtiöltä. Rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat etenkin vaatia, että rahastoyhtiöt antavat tietoa liiketoimista, jotka koskevat kyseisessä jäsenvaltiossa luvan saaneiden yhteissijoitusyritysten sijoituksia, mukaan lukien näitä liiketoimia koskevat kirjanpito tiedot ja rahaston tileihin sisältyvät tiedot. Jotta rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat puuttua niiden vastuulla olevien sääntöjen mahdolliseen rikkomiseen, niiden olisi voitava luottaa rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehtävään yhteistyöhön ja ryhtyä tarvittaessa suoraan toimenpiteisiin rahastoyhtiötä vastaan.
- (22) Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion olisi voitava antaa sääntöjä yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijarekisterin sisällöstä. Rekisterin ylläpidon järjestämisen ja sen sijainnin olisi kuitenkin kuuluttava edelleen rahastoyhtiön organisaatiojärjestelyjen piiriin.
- (23) Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiolle on tarpeen antaa kaikki keinot puuttua yhteissijoitusyrityksen sääntöjen rikkomiseen. Siksi yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava toteuttaa ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä sekä määrätä rahastoyhtiölle seuraamuksia. Viimeisenä keinona yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava vaatia rahastoyhtiötä lopettamaan yhteissijoitusyrityksen hoitaminen. Jäsenvaltioiden olisi annettava tarvittavat säännökset yhteissijoitusyrityksen asianmukaisen hoidon tai purkamisen järjestämiseksi tällaisessa tapauksessa.
- (24) Sen estämiseksi, että toiminta siirtyy sinne, missä valvonta on heikompaa, ja luottamuksen lisäämiseksi kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valvonnan tehokkuuteen lupa olisi evättävä, kun yhteissijoitusyritystä estetään markkinoimasta osuuksiaan kotijäsenvaltiossaan. Yhteissijoitusyrityksen olisi luvan saatuaan voitava vapaasti päättää, missä jäsenvaltiossa tai jäsenvaltioissa sen osuuksia markkinoidaan tämän direktiivin mukaisesti.
- (25) Sijoitusyrityksiltä vaaditaan perustamis-pääoma osakkeenomistajien etujen suojelemiseksi ja sen takaamiseksi, että yhdenmukaistetuilla yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavilla yrityksillä on markkinoilla tasapuoliset toimintaedellytykset. Sijoitusyritykset, jotka ovat nimenneet rahastoyhtiön, katetaan kuitenkin rahastoyhtiön omien lisävarojen määrällä.

- (26) Jos on olemassa sovellettavia liiketoiminnan harjoittamista ja tehtävien siirtoa koskevia sääntöjä ja jos rahastoyhtiön kotijäsenvaltion lainsäädännössä sallitaan se, että rahastoyhtiö siirtää tehtäviään kolmannelle osapuolelle, toimiluvan saaneiden sijoitusyhtiöiden olisi soveltuvin osin noudatettava tällaisia sääntöjä joko suoraan, jos kyseiset yhtiöt eivät ole nimenneet rahastoyhtiötä, jolla on tämän direktiivin mukaisesti toimilupa, tai välillisesti, jos ne ovat nimenneet tällaisen rahastoyhtiön.
- (27) Yhteissijoitusyritysten yhdistämistarpeesta huolimatta yhteissijoitusyritysten sulautumiseen liittyy yhteisössä useita oikeudellisia ja hallinnollisia ongelmia. Sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi on tämän vuoksi annettava sellaisia yhteisön säännöksiä, joilla helpotetaan yhteissijoitusyritysten (ja niiden alarahastojen) välistä sulautumista. Vaikka jotkin jäsenvaltiot saattavat myöntää lupia ainoastaan sopimusperusteisille rahastoille, kaikkien jäsenvaltioiden olisi sallittava ja tunnustettava kaikentyyppisten yhteissijoitusyritysten (sopimusperusteiset, yhtiömuotoiset ja "unit trust" -muotoiset) väliset rajat ylittävät sulautumiset, eikä jäsenvaltioiden ole tarpeen sisällyttää kansalliseen lainsäädäntöönsä yhteissijoitusyritysten uusia oikeudellisia muotoja.
- (28) Tämä direktiivi koskee jäsenvaltioissa kaikkein yleisimmin käytettyjä sulautumismenetelmiä. Siinä ei edellytetä, että kaikki jäsenvaltiot sisällyttävät kaikki kolme menetelmää kansalliseen lainsäädäntöönsä, mutta kunkin jäsenvaltion olisi tunnustettava kyseisistä sulautumismenetelmistä johtuvat varojen siirrot. Tällä direktiivillä ei estetä yhteissijoitusyrityksiä käyttämästä muita menetelmiä puhtaasti kansallisissa transaktioissa tilanteissa, joissa minkään sulautumisen kohteena olevista yhteissijoitusyrityksistä ei ole ilmoitettu markkinoivan osuuksiin yli rajojen. Tällaisiin sulautumisiin sovelletaan edelleen kansallisen lainsäädännön asiaankuuluvia säännöksiä. Päätösvaltaisuutta koskevista kansallisista säännöissä ei saisi tehdä eroa kansallisten ja rajat ylittävien sulautumisten välille, eivätkä ne saisi olla tiukempia kuin yritysten sulautumisia koskevat säännöt.
- (29) Sijoittajien etujen suojaamiseksi jäsenvaltioiden olisi vaadittava, että ehdotettu yhteissijoitusyritysten välinen kotimainen tai rajat ylittävä sulautuminen edellyttää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten myöntämää lupaa. Kun kyseessä on rajat ylittävä sulautuminen, sulautuvan yhteissijoitusyrityksen toimivaltaisten viranomaisten olisi annettava sulautumiselle lupa, jotta yhteissijoitusyritystä tosiasiallisesti vaihtavien osuudenhaltijoiden edut voidaan asianmukaisesti suojata. Jos sulautumiseen osallistuu useampi kuin yksi sulautuva yhteissijoitusyritys ja jos sulautuvien yhteissijoitusyritysten kotipaikka on eri jäsenvaltioissa, kunkin sulautuvan yhteissijoitusyrityksen toimivaltaisten viranomaisten on annettava sulautumiselle lupa tiiviissä yhteistyössä ja asiaankuuluvaa tiedonvaihtoa harjoittaen. Koska myös vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoiden edut on suojattava asianmukaisesti, vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava ne huomioon.
- (30) Sekä sulautuvan että vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoiden olisi myös voitava pyytää osuuksiensa takaisinostoa tai lunastusta tai mahdollisuuksien mukaan muuntamista jonkin muun sellaisen yhteissijoitusyrityksen osuukseksi, joka harjoittaa samankaltaista sijoituspolitiikkaa ja jota hoitaa sama rahastoyhtiö tai muu siihen sidoksissa oleva yhtiö. Tästä oikeudesta ei saisi vaatia lisämaksua, lukuun ottamatta palkkioita, jotka asianomainen yhteissijoitusyritys perii joka tapauksessa yksinomaan divestointikustannusten kattamiseksi ja jotka on esitetty sulautuvan ja vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen tarjousesitteissä.
- (31) Sulautumisen yhteydessä olisi varmistettava myös kolmannen osapuolen harjoittama valvonta. Kunkin sulautumiseen osallistuvan yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisöjen olisi todennettava, onko yhteinen sulautumissuunnitelma tämän direktiivin asiaankuuluvien säännösten ja asianomaisten yhteissijoitusyritysten rahastosääntöjen mukainen. Joko säilytysyhteisön tai riippumattoman tilintarkastajan olisi kaikkien sulautumiseen osallistuvien yhteissijoitusyritysten puolesta laadittava kertomus, jossa vahvistetaan yhteisessä sulautumissuunnitelmassa esitetyt menetelmät kyseisten yhteissijoitusyritysten varojen ja vastuiden arvon määrittämiseksi sekä vaihtosuhteen laskemiseksi samoin kuin todellinen vaihtosuhte ja tarvittaessa osuutta kohti laskettu rahavastike. Rajat ylittävään sulautumiseen liittyvien kustannusten rajoittamiseksi olisi voitava laatia yksi ainoa kertomus kaikkien asianomaisten yhteissijoitusyritysten osalta, ja valtuudet laadintaan olisi annettava sulautuvan yhteissijoitusyrityksen tai vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen lakiasäätiselle tilintarkastajalle. Sijoittajansuojajyistä osuudenhaltijoiden olisi voitava pyynnöstä saada jäljennös tällaisesta kertomuksesta veloituksetta.
- (32) On erittäin tärkeää, että ehdotetusta sulautumisesta tiedotetaan osuudenhaltijoille asianmukaisesti ja että osuudenhaltijoiden oikeudet suojataan riittävällä tavalla. Vaikka sulautuminen koskee ennen kaikkea sulautuvan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoiden etuja, myös vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoiden edut olisi suojattava.
- (33) Tässä direktiivissä säädettyjä sulautumissäännöksiä sovelletaan rajoittamatta yrityskeskittymien valvonnasta annetun lainsäädännön ja erityisesti yrityskeskittymien valvonnasta 20 päivänä tammikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 (¹), jäljempänä 'EY:n sulautuma-asetus', soveltamista.
- (34) Sellaisten yhteissijoitusyritysten osuuksien vapaa markkinointi, jotka saavat sijoittaa määrän, joka vastaa 100:aa prosenttia niiden varoista, saman elimen (valtio, paikallisviranomaiset jne.) liikkeeseen laskemiin siirtokelpoisiin arvopapereihin, ei saisi sen enempää välittömästi kuin välillisestikään aiheuttaa toimintahäiriöitä pääomamarkkinoilla tai rahoitushäiriöitä jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

- (35) Tähän direktiiviin sisältyvää siirtokelpoisten arvopaperien määritelmää sovelletaan ainoastaan tämän direktiivin osalta, eikä se vaikuta kansallisessa lainsäädännössä käytettyihin erilaisiin määritelmiin, joita käytetään muihin tarkoituksiin, kuten verotusta varten. Tämän vuoksi kyseinen määritelmä ei koske esimerkiksi sellaisten yhteisöjen kuin "building societies" tai "industrial and provident societies" liikkeeseen laskemia osakkeita tai vastaavia arvopapereita, joiden omistus ei käytännössä voi siirtyä muuten kuin siten, että liikkeeseen laskenut yhteisö lunastaa ne takaisin.
- (36) Rahamarkkinavälineisiin kuuluvat sellaiset siirtokelpoiset rahoitusvälineet, joilla yleensä käydään kauppaa rahamarkkinoilla eikä niinkään säännellyillä markkinoilla, kuten esimerkiksi valtion velkasitoumukset, kuntatodistukset, sijoitustodistukset, yritystodistukset, siirtokelpoiset keskipitkät velkasitoumukset ja pankkivexselit.
- (37) Tässä direktiivissä käytetty säänneltyjen markkinoiden käsite vastaa direktiivissä 2004/39/EY käytettyä käsitettä.
- (38) On suotavaa, että yhteissijoitusyritys voi sijoittaa varojaan sellaisten yhteissijoitusyritysten ja muiden avointen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin, jotka myös sijoittavat tässä direktiivissä tarkoitettuun helposti rahaksi muutettavaan rahoitusomaisuuteen ja toimivat riskin hajauttamisen periaatteella. Yhteissijoitusyrityksiä tai muita yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä, joihin yhteissijoitusyritys sijoittaa, on valvottava tehokkaasti.
- (39) Yhteissijoitusyritysten yhteissijoitusyrityksiin ja muihin yhteistä sijoitustoimintaa harjoitaviin yrityksiin kohdistuvien sijoitusmahdollisuuksien kehittämistä olisi helpotettava. Tämän vuoksi on tärkeää varmistaa, ettei tällainen sijoitustoiminta heikennä sijoittajansuojaa. Koska yhteissijoitusyritykset voivat entistä helpommin sijoittaa muiden yhteissijoitusyritysten ja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin, on tarpeen vahvistaa tietyt säännöt määrällisistä rajoituksista, tietojen antamisesta ja päällekkäisyyksien estämisestä.
- (40) Markkinakehityksen huomioon ottamiseksi sekä talous- ja rahaliiton toteutumisen vuoksi on suotavaa sallia yhteissijoitusyritysten sijoitukset pankkitalletuksiin. Pankkitalletuksiin sijoitettujen varojen riittävän likviditeetin varmistamiseksi näiden talletusten olisi oltava vaadittaessa takaisin maksettavia tai ne olisi voitava nostaa. Jos talletukset tehdään luottolaitokseen, jonka sääntömääräinen kotipaikka on kolmannessa maassa, kyseiseen luottolaitokseen olisi sovellettava toiminnan vakautta koskevia sääntöjä, jotka vastaavat yhteisön lainsäädännössä asetettuja.
- (41) Sen lisäksi, että yhteissijoitusyritys voi sijoittaa pankkitalletuksiin rahastosääntöjensä tai perustamisasiakirjojensa mukaisesti, olisi oltava mahdollista sallia, että kaikilla yhteissijoitusyrityksillä on toiminnan edellyttämiä käteisvaroja, kuten pankkitalletuksia. Tällaisten toiminnan edellyttämien käteisvarojen pitäminen voi olla perusteltua esimerkiksi juoksevien tai odottamattomien maksujen kattamiseksi, myyntitilanteessa niin pitkäksi ajaksi kuin tarvitaan varojen uudelleen sijoittamiseen siirtokelpoisiin arvopapereihin, rahamarkkinavälineisiin tai muuhun tässä direktiivissä tarkoitettuun rahoitusomaisuuteen tai ainoastaan tarpeelliseksi ajaksi silloin, kun siirtokelpoisiin arvopapereihin, rahamarkkinavälineisiin ja muuhun rahoitusomaisuuteen sijoittaminen keskeytetään epäsuotuisien markkinaolosuhteiden vuoksi.
- (42) Toiminnan vakauteen liittyvien syiden vuoksi yhteissijoitusyritysten on vältettävä sijoitusten liiallista, vastapuoliriskin aiheuttavaa keskittämistä yhteen laitokseen tai samaan yritysryhmään kuuluviin laitoksiin.
- (43) Yhteissijoitusyrityksille olisi annettava osana niiden yleistä sijoituspolitiikkaa tai suojaustarkoituksessa nimenomainen mahdollisuus sijoittaa varoja rahoitusjohdannaisiin tarjousesitteessä ilmoitetun rahoitustavoitteen tai riskirajan saavuttamiseksi. Sijoittajansuojan varmistamiseksi on tarpeen rajoittaa johdannaisiin liittyvää mahdollisen riskin enimmäismäärää siten, että se ei ylitä yhteissijoitusyrityksen koko sijoitussalkun nettoarvoa. Jotta voidaan varmistaa, että johdannaisopimusten kaupoista johtuvista riskeistä ja sitoumuksista ollaan jatkuvasti tietoisia, ja jotta sijoitusrajoitusten noudattamista voidaan valvoa, näitä riskejä ja sitoumuksia on mitattava ja seurattava jatkuvasti. Sijoittajansuojan varmistamiseksi avoimuuden avulla yhteissijoitusyritysten olisi lisäksi annettava kuvaus niiden johdannaisoperaatioita koskevista strategioista, menetelmistä ja sijoitusrajoituksista.
- (44) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY (uudelleenlaadittu teksti) ⁽¹⁾ ja sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY (uudelleenlaadittu teksti) ⁽²⁾ osalta suunniteltujen toimenpiteiden, joilla voidaan puuttua mahdolliseen etujen epäsuhtaan tuotteissa, joilla luottoriski siirretään arvopaperistamisella, on oltava yhdenmukaisia kaikessa rahoitusalan sääntelyssä. Komissio esittää muun muassa tähän direktiiviin liittyviä asianmukaisia säädösehdotuksia tämän yhdenmukaisuuden varmistamiseksi tarkasteltuaan ensin perusteellisesti tällaisten ehdotusten vaikutuksia.
- (45) Vakioimattomien johdannaisopimusten osalta olisi asetettava vaatimuksia vastapuolten ja välineiden kelpoisuuden, likvidiiden ja position jatkuvan arvioinnin osalta. Vaatimusten tarkoituksena on varmistaa riittävä sijoittajansuoja, joka on lähellä sellaisiin johdannaisopimuksiin sisältyvää sijoittajansuojaa, joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla.
- (46) Johdannaisopimuksiin perustuvia operaatioita ei saisi milloinkaan käyttää tässä direktiivissä vahvistettujen periaatteiden tai sääntöjen kiertämiseen. Vakioimattomien johdannaisopimusten osalta olisi sovellettava riskinhajauttamista koskevia lisäsääntöjä yhdestä vastapuolesta tai vastapuolten ryhmästä aiheutuvien riskien varalta.

(1) EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

(2) EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

- (47) Jotkin pääasiassa osakkeisiin tai velkakirjoihin sijoittavien yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten salkunhoitomethodit perustuvat osakeindeksien tai joukkovelkakirjaindeksien jäljittelyyn. On suotavaa, että yhteissijoitusyritykset voivat jäljitellä tunnettuja ja tunnustettuja osakeindeksejä tai joukkovelkakirjaindeksejä. Siksi saattaa olla tarpeen ottaa käyttöön osakkeisiin tai velkakirjoihin tässä tarkoituksessa sijoittavia yhteissijoitusyrityksiä koskevat joustavammat riskin hajauttamissäännöt.
- (48) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä ei saa käyttää muuhun tarkoitukseen kuin yleisöltä hankittujen varojen yhteiseen sijoittamiseen tässä direktiivissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Tässä direktiivissä mainituissa tapauksissa yhteissijoitusyrityksellä olisi voitava olla tytäryhtiötä ainoastaan silloin, kun se on tarpeen tiettyjen, niin ikään tässä direktiivissä mainittujen toimintojen harjoittamiseksi tehokkaasti sen omaan lukuun. On tarpeen varmistaa yhteissijoitusyritysten tehokas valvonta. Yhteissijoitusyrityksen tytäryhtiön perustaminen kolmanteen maahan olisi siksi sallittava ainoastaan tässä direktiivissä yksilöidyissä tapauksissa ja siinä säädettyjen edellytysten mukaisesti. Yleinen velvollisuus toimia ainoastaan osuudenhaltijoiden etujen mukaisesti ja erityisesti tavoite lisätä kustannustehokkuutta eivät koskaan oikeuta yhteissijoitusyritystä ryhtymään toimenpiteisiin, jotka voisivat estää toimivaltaisia viranomaisia harjoittamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.
- (49) Direktiivin 85/611/ETY alkuperäinen versio sisälsi poikkeuksen siitä rajoituksesta, kuinka monta prosenttia varoistaan yhteissijoitusyritys voi sijoittaa saman yhteisön liikkeeseen laskemiin siirtokelpoisiin arvopapereihin, ja tätä poikkeusta sovellettiin silloin, kun oli kysymys jäsenvaltion liikkeeseen laskemista tai takaamista joukkovelkakirjoista. Poikkeuksessa annettiin yhteissijoitusyrityksille lupa sijoittaa määrä, joka vastaa enintään 35:tä prosenttia niiden varoista, tällaisiin joukkovelkakirjoihin. Samankaltainen mutta rajoitetumpi poikkeus on perusteltu sellaisten yksityisten liikkeeseen laskemien joukkovelkakirjojen osalta, jotka ovat sijoittajalle erityisen turvallisia niihin sovellettavien erityissäännösten takia, vaikka niillä ei olisi-kaan valtiotakautta. Sen vuoksi on tarpeen laajentaa mainittu poikkeus koskemaan kaikkia yksityisen sektorin joukkovelkakirjoja, jotka täyttävät yhteisesti asetetut vaatimukset, ja jättää jäsenvaltioiden tehtäväksi laatia luettelo niistä joukkovelkakirjoista, joiden osalta ne aikovat tilanteen mukaan soveltaa poikkeusta.
- (50) Monet jäsenvaltiot ovat antaneet säännöksiä, jotka antavat koordinoimattomille yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaville yrityksille mahdollisuuden yhdistää varansa yhteen niin kutsuttuun master-rahastoon. Jotta yhteissijoitusyritykset voisivat hyödyntää näitä rakenteita, feeder-yhteissijoitusyritykset, jotka haluavat yhdistää varansa master-yhteissijoitusyritykseen, olisi vapautettava kiellosta sijoittaa enemmän kuin 10 prosenttia varoistaan tai joissakin tapauksissa 20 prosenttia varoistaan yhteen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaan yritykseen. Tällainen vapaus on aiheellinen, koska feeder-yhteissijoitusyritys sijoittaa kaikki tai lähes kaikki varansa sellaisen master-yhteissijoitusyrityksen hajautettuun sijoitussalkkuun, joka on itse yhteissijoitusyrityksiä koskevien hajauttamissääntöjen alainen.
- (51) Jotta voitaisiin parantaa sisämarkkinoiden toimivuutta ja varmistaa samantasoinen sijoittajansuoja koko yhteisössä, master-feeder-rakenteet olisi sallittava sekä silloin, kun master-rahasto ja feeder-rahasto ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon, että silloin, kun ne ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin. Jotta sijoittajat voisivat ymmärtää paremmin master-feeder-rakenteita ja sääntelyviranomaiset voisivat valvoa niitä helpommin erityisesti silloin, kun kyse on rajat ylittävistä tilanteista, yksikään feeder-yhteissijoitusyritys ei saisi sijoittaa useampaan kuin yhteen master-rahastoon. Samantasoinen sijoittajansuojan varmistamiseksi koko yhteisössä master-rahaston olisi itse oltava luvan saanut yhteissijoitusyritys. Tarpeettoman hallinnollisen rasituksen välttämiseksi rajat ylittävästä markkinoinnista ilmoittamista koskevia säännöksiä ei pitäisi soveltaa, jos master-yhteissijoitusyritys ei hanki pääomaa yleisöltä muussa jäsenvaltioissa kuin siinä, johon se on sijoittautunut, vaan sillä ainoastaan on yksi tai useampia feeder-yhteissijoitusyrityksiä kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa.
- (52) Feeder-yhteissijoitusyrityksen sijoittajien suojaamiseksi feeder-yhteissijoitusyrityksen master-yhteissijoitusyritykseen tekemä sijoitus olisi hyväksyttävä etukäteen feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla. Hyväksyntää edellyttää ainoastaan master-yhteissijoitusyritykseen tehty alkuinvestointi, jolla feeder-yhteissijoitusyritys ylittää toiseen yhteissijoitusyritykseen sijoittamiseen sovellettavan rajan. Jotta voitaisiin edistää sisämarkkinoiden toimivuutta ja varmistaa samantasoinen sijoittajansuoja koko yhteisössä, feeder-yhteissijoitusyrityksen master-yhteissijoitusyritykseen tekemän sijoituksen hyväksymiseksi täytettävien ehtojen ja toimitettavien asiakirjojen ja tietojen olisi oltava tyhjentyviä.
- (53) Jotta feeder-yhteissijoitusyritys voisi toimia osuudenhaltijoidensa etujen mukaisesti ja saada master-yhteissijoitusyritykseltä kaikki velvollisuuksiensa täyttämiseen tarvittavat tiedot ja asiakirjat, feeder-yhteissijoitusyrityksen ja master-yhteissijoitusyrityksen olisi tehtävä sitova ja täytäntöönpanokelpoinen sopimus. Jos sekä feeder-yhteissijoitusyritystä että master-yhteissijoitusyritystä hoitaa sama rahastoyhtiö, olisi kuitenkin oltava riittävää, että viimeksi mainittu laatii liiketoiminnan harjoittamista koskevat sisäiset säännöt. Feeder-yhteissijoitusyrityksen ja master-yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisöjen tai tilintarkastajien välisillä tietojen vaihtoa koskevilla sopimuksilla olisi varmistettava, että feeder-yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisö tai tilintarkastaja saa kaikki tehtäviensä suorittamiseen tarvitsemansa tiedot ja asiakirjat. Tällä direktiivillä olisi varmistettava, että säilytysyhteisöjen tai tilintarkastajien ei katsota rikkovan tietojen ilmaisemista tai tietosuojaa koskevia rajoituksia, kun ne noudattavat näitä vaatimuksia.

- (54) Jotta feeder-yhteissijoitusyrityksen sijoittajien eduille varmistettaisiin kattava suoja, tarjousesite, sijoittajalle annettavat avaintiedot ja kaikki mainonta olisi mukautettava master-feeder-rakenteiden erityispiirteisiin. Feeder-yhteissijoitusyrityksen master-yhteissijoitusyritykseen tekemä sijoitus ei saisi vaikuttaa feeder-yhteissijoitusyrityksen kykyyn ostaa itse takaisin tai lunastaa osuuksia osuudenhaltijoidensa pyynnöstä tai toimia osuudenhaltijoidensa etujen mukaisesti.
- (55) Tällä direktiivillä olisi suojeltava osuudenhaltijoita perusteettomilta lisäkustannuksilta master-yhteissijoitusyrityksiin kohdistettavalla kiellolla veloittaa feeder-yhteissijoitusyritykseltä merkintä- ja lunastuspalkkioita. Master-yhteissijoitusyrityksen olisi kuitenkin voitava veloittaa merkintä- tai lunastuspalkkioita master-yhteissijoitusyrityksen muilta sijoittajilta.
- (56) Muuntamissääntöjen olisi mahdollistettava olemassa olevan yhteissijoitusyrityksen muuntaminen feeder-yhteissijoitusyritykseksi. Samalla niiden olisi suojeltava riittävästi osuudenhaltijoita. Koska muuntaminen merkitsee perusteellista muutosta sijoituspolitiikkaan, muuntavalta yhteissijoitusyritykseltä olisi edellytettävä, että se antaa osuudenhaltijoilleen riittävästi tietoja, jotta nämä voisivat päättää, säilyttävätkö ne sijoituksensa. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saisi vaatia feeder-yhteissijoitusyritystä antamaan enemmän tai muita kuin tässä direktiivissä erikseen määritettyjä tietoja.
- (57) Jos master-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan master-yhteissijoitusyritykseen liittyvästä sääntöjenvastaisuudesta tai ne havaitsevat, että master-yhteissijoitusyritys ei noudata tämän direktiivin säännöksiä, ne voivat tarvittaessa päättää toteuttaa asiaankuuluvia toimenpiteitä varmistaakseen, että master-yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoille ilmoitetaan asiasta.
- (58) Jäsenvaltioiden olisi tehtävä selvä ero markkinoinnin ja tämän direktiivin mukaisesti sijoittajalle annettavien pakollisten tietojen välillä. Sijoittajalle annettaviin pakollisiin tietoihin kuuluvat sijoittajalle annettavat avaintiedot, tarjousesite, vuosikertomukset ja puolivuotiskatsaukset.
- (59) Avaintiedot olisi annettava sijoittajille erityisellä asiakirjalla veloituksetta ja hyvissä ajoin ennen yhteissijoitusyrityksen osuuksien merkitsemistä, jotta ne auttaisivat sijoittajia tekemään perusteltuja sijoituspäätöksiä. Avaintietojen olisi sisällettävä ainoastaan keskeiset tiedot, joita tarvitaan tällaisten päätösten tekemiseen. Avaintietojen sisältämien tietojen luonne olisi yhdenmukaistettava täysimääräisesti asianmukaisen sijoittajansuojan ja vertailukelpoisuuden varmistamiseksi. Avaintiedot olisi esitettävä lyhyesti. Yksi lyhyehkö asiakirja, jossa tiedot esitetään määrätystä järjestyksessä, on asianmukaisin tapa saavuttaa esityksessä yksityissijoittajien vaatima selkeys ja yksinkertaisuus, ja sen avulla olisi voitava tehdä hyödyllisiä vertailuja erityisesti sijoituspäätökseen liittyvistä kustannuksista ja riskiprofiilista.
- (60) Kunkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa verkkosivustonsa erillisessä osiossa julkisesti saataville sijoittajalle annettavat avaintiedot kaikista kyseisessä jäsenvaltiossa luvan saaneista yhteissijoitusyrityksistä.
- (61) Sijoittajalle annettavat avaintiedot olisi laadittava kaikista yhteissijoitusyrityksistä. Rahastoyhtiöiden tai tapauksen mukaan sijoitusyhtiöiden olisi annettava avaintiedot asianomaisille elimille käytössä olevan jakelumenetelmän mukaisesti (suoramyynti tai välitysmyynti). Välittäjien olisi annettava avaintiedot asiakkaille ja mahdollisille asiakkaille.
- (62) Yhteissijoitusyritysten pitäisi voida markkinoida osuuksiaan muissa jäsenvaltioissa edellyttäen, että noudatetaan ilmoitusmenettelyä, joka perustuu entistä parempaan jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten väliseen viestintään. Kun yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat toimittaneet kaikki tarvittavat ilmoitusasiakirjat, yhteissijoitusyrityksen vastaanottavalla jäsenvaltiolla ei pitäisi olla mahdollisuutta vastustaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yhteissijoitusyrityksen pääsyä markkinoilleen tai kyseenalaistaa asianomaisen toisen jäsenvaltion myöntämää lupaa.
- (63) Yhteissijoitusyritysten pitäisi voida markkinoida osuuksiaan sillä edellytyksellä, että ne toteuttavat tarvittavat toimenpiteet huolehtiakseen järjestelyistä, joiden avulla suoritetaan maksut osuudenhaltijoille, ostetaan takaisin tai lunastetaan osuuksia sekä annetaan saataville tiedot, jotka yhteissijoitusyritysten on annettava.
- (64) Jotta voitaisiin helpottaa yhteissijoitusyrityksen osuuksien markkinointia yli rajojen, olisi sen jälkeen, kun yhteissijoitusyritys on päässyt yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion markkinoille, valvottava, että yhteissijoitusyrityksen osuuksien markkinoimiseksi tehty järjestelyt ovat kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten menettelyiden mukaisia. Valvonnassa voitaisiin tarkastaa markkinoimiseksi tehtyjen järjestelyjen, erityisesti jakelujärjestelyjen, asianmukaisuus ja sen vaatimuksen täyttäminen, että mainonta on asiallista ja selkeää eikä ole harhaanjohtavaa. Tällä direktiivillä ei saisi estää vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tarkastamasta, että mainonta, johon eivät sisälly sijoittajalle annettavat avaintiedot, tarjousesite eivätkä vuosikertomus ja puolivuotiskatsaus, on sopusoinnussa kansallisen lainsäädännön kanssa ennen kuin yhteissijoitusyritys saa käyttää sitä, edellyttäen että tällainen valvonta on syrjimätöntä ja että sillä ei estetä kyseisen yhteissijoitusyrityksen pääsyä markkinoille.
- (65) Oikeusvarmuuden lisäämiseksi on tarpeen varmistaa, että yhteissijoitusyritys, joka markkinoi osuuksiaan yli rajojen, voi helposti saada sähköisessä muodossa olevina julkaisuina sekä kansainvälisellä rahoituslalla yleisesti käytetyllä kielellä täydelliset tiedot yhteissijoitusyrityksen vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavista laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä, jotka liittyvät erityisesti yhteissijoitusyrityksen osuuksien markkinoimiseksi tehtyihin järjestelyihin. Tällaiseen julkaisemiseen liittyviin vastuisiin sovelletaan kansallista lainsäädäntöä.

- (66) Jotta voitaisiin helpottaa yhteissijoitusyrityksen pääsyä muiden jäsenvaltioiden markkinoille, yhteissijoitusyritykseltä olisi edellytettävä, että se kääntää ainoastaan sijoittajalle annettavat avaintiedot yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion viralliselle kielelle tai yhdelle sen virallisista kielistä taikka kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymälle kielelle. Avaintiedoissa olisi ilmoitettava, millä kielellä tai kielillä muut pakolliset asiakirjat sekä lisätiedot ovat saatavissa. Yhteissijoitusyritysten olisi vastattava käännösten laadinnasta, ja niiden olisi päätettävä, tarvitaanko epävirallinen vai virallinen käännös.
- (67) Jotta voitaisiin helpottaa pääsyä muiden jäsenvaltioiden markkinoille, on tärkeää ilmoittaa ilmoitusmaksut.
- (68) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat hallinnolliset ja organisatoriset toimenpiteet, joiden avulla kansalliset viranomaiset voivat tehdä yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, mukaan luettuina kyseisten viranomaisten kahden- tai monenväliset järjestelyt, joilla voitaisiin sopia tehtävien vapaaehtoisesta siirtämisestä.
- (69) On tarpeen lähentää toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia, jotta tämä direktiivi pantaisiin yhdenmukaisesti täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa. Tehokas valvonta olisi voitava taata kaikille yhteisillä vähimmäisvaltuuksilla, jotka vastaisivat toimivaltaisille viranomaisille muulla rahoituspalveluja koskevalla yhteisön lainsäädännöllä annettuja valtuuksia. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi säädettävä tämän direktiivin rikkomista koskevista seuraamuksista, joihin voi kuulua rikosoikeudellisia tai hallinnollisia seuraamuksia, ja tämän direktiivin rikkomisiin sovellettavista hallinnollisista toimenpiteistä. Jäsenvaltioiden olisi myös toteutettava tarvittavat toimenpiteet kyseisten seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi.
- (70) On tarpeen tehostaa säännöksiä, jotka koskevat kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojen vaihtoa, sekä vahvistaa niiden keskinäisiä avunanto- ja yhteistyövelvoitteita.
- (71) Rajat ylittävien palveluiden tarjoamista varten asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille olisi määritettävä sovellettavan lainsäädännön mukaisesti selkeä toimivalta mahdollisten aukkojen tai päällekkäisyyksien poistamiseksi.
- (72) Tämän direktiivin säännökset, jotka koskevat toimivaltaisten viranomaisten valvontatehtävien tehokasta hoitamista, kattavat konsolidoidun valvonnan, jonka on kohdistuttava yhteissijoitusyritykseen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavaan yritykseen silloin, kun yhteisön oikeudessa niin säädetään. Näissä tapauksissa niiden viranomaisten, joilta lupaa haetaan, on pystyttävä nimeämään kyseisen yhteissijoitusyrityksen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavan yrityksen konsolidoitua valvontaa varten toimivaltaiset viranomaiset.
- (73) Kotijäsenvaltion valvonnan periaate edellyttää, että toimivaltaiset viranomaiset peruuttavat tai epäävät luvan tapauksissa, joissa esimerkiksi toimitasuunnitelmien sisällön, toiminnan alueellisen jakautumisen tai tosiasiallisesti harjoitetun toiminnan perusteella on ilmeistä, että yhteissijoitusyritys tai sen liiketoimintaan myötävaikuttava yritys on valinnut jonkin jäsenvaltion oikeusjärjestelmän kiertääkseen ankarammat vaatimukset, jotka ovat voimassa siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella se pääasiallisesti harjoittaa tai aikoo harjoittaa toimintaansa.
- (74) Tietyntyyppinen käyttäytyminen, kuten petos tai sisäpiiririkkomukset, saattaa vaikuttaa rahoitusjärjestelmän vakautteen ja sen eheyteen silloinkin, kun se koskee muita yrityksiä kuin yhteissijoitusyrityksiä tai niiden liiketoimintaan myötävaikuttavia yrityksiä.
- (75) Olisi säädettävä tietojen vaihdosta toimivaltaisten viranomaisten ja sellaisten viranomaisten tai elinten kesken, joiden tehtävänä on tehostaa rahoitusjärjestelmän vakautta. Vaihdettujen tietojen vastaanottajien määrän olisi kuitenkin pysyttävä erittäin rajoitettuna toimitettavien tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi.
- (76) On tarpeen säätää, millä edellytyksillä annetaan valtuudet edellä mainittuun tietojen vaihtoon.
- (77) Silloin kun on säädetty, että tietoja saa ilmaista ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten erityisellä luvalla, viranomaiset voivat tarvittaessa asettaa suostumuksensa antamiselle tiukat edellytykset.
- (78) Olisi myös annettava valtuudet tietojen vaihtamiseen yhtäältä toimivaltaisten viranomaisten ja toisaalta keskuspankkien, rahapoliittisina viranomaisina keskuspankkien kanssa samanlaisen tehtävän omaavien elinten tai tarvittaessa maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa olevien muiden viranomaisten kesken.
- (79) Yhteissijoitusyritysten luvan myöntämisestä ja valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten sekä kyseiseen luvan myöntämiseen ja valvontaan myötävaikuttavien yritysten osalta tähän direktiiviin olisi sisällytettävä samanlainen salassapitovelvollisuus ja samanlainen mahdollisuus tietojen vaihtamiseen kuin luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja vakuutusyritysten toimilupien myöntämisestä ja valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten osalta on säädetty.
- (80) Yhteissijoitusyrityksen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavan yrityksen toiminnan vakauden valvonnan tehostamiseksi ja yhteissijoitusyrityksen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavan yrityksen asiakkaiden suojaamiseksi tilintarkastajien olisi oltava velvollisia viipymättä ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, kun he tehtäviensä suorittaessaan saavat tässä direktiivissä säädetyllä tavalla tietoonsa seikkoja, joilla todennäköisesti on vakava vaikutus yhteissijoitusyrityksen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavan yrityksen rahoitustilanteeseen tai sen hallinnon ja kirjanpidon järjestelmään.

- (81) Tämän direktiivin päämäärän kannalta jäsenvaltioiden olisi säädettävä, että tämä velvollisuus koskee kaikkia tapauksia, joissa tilintarkastaja saa tietoonsa tällaisia seikkoja suorittaessaan tehtävänsä yrityksessä, jolla on läheiset sidokset yhteissijoitusyritykseen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavaan yritykseen.
- (82) Tilintarkastajien velvollisuus tarvittaessa ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille yhteissijoitusyritystä tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavaa yritystä koskevista tietyistä seikoista ja päätöksistä, jotka tulevat heidän tietoonsa heidän suorittaessaan tehtäviään muussa yrityksessä kuin yhteissijoitusyrityksessä tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavassa yrityksessä, ei yksinään vaikuta heidän tehtäviensä luonteeseen tuossa yksikössä eikä tapaan, jolla heidän on hoidettava tehtävänsä tällaisessa yksikössä.
- (83) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa kansallisiin verotusta koskeviin sääntöihin, mukaan luettuina järjestelyt, joita jäsenvaltiot voivat edellyttää varmistaakseen näiden sääntöjen noudattamisen alueellaan.
- (84) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (85) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä seuraavat täytäntöönpanotoimenpiteet. Rahastoyhtiöiden osalta komissiolle olisi siirrettävä toimivalta hyväksyä toimenpiteitä, joilla määritetään organisaatiovaatimuksia, riskienhallintaa, eturistiriitoja ja käytännesääntöjä koskevat yksityiskohdat. Säilytysyhteisöjen osalta komissiolle olisi siirrettävä toimivalta toteuttaa toimenpiteitä, joilla määritetään ne toimenpiteet, jotka säilytysyhteisöjen on toteutettava suorittaakseen tehtävänsä suhteessa yhteissijoitusyritykseen, jota hoitaa rahastoyhtiö, joka on sijoittautunut muuhun jäsenvaltioon kuin yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltioon, ja yksilöidään säilytysyhteisön ja rahastoyhtiön väliseen sopimukseen sisällytettävät tiedot. Kyseisillä toimenpiteillä olisi helpotettava rahastoyhtiöille ja säilytysyhteisöille kuuluvien velvollisuuksien yhtenäistä soveltamista, mutta niitä ei kuitenkaan saisi asettaa ehdoksi rahastoyhtiöiden oikeudelle harjoittaa niiden kotijäsenvaltiossa myönnetyn toimiluvan mukaista toimintaa kaikkialla yhteisössä perustamalla sivuliikkeitä tai hyödyntämällä palvelujen tarjoamisen vapautta, yhteissijoitusyrityksen hoito toisessa jäsenvaltiossa mukaan luettuna.
- (86) Sulautumisten osalta komissiolle olisi siirrettävä toimivalta toteuttaa toimenpiteitä, joilla on tarkoitus määrittää osuudenhaltijoille annettavien tietojen tarkka sisältö, esitysmuoto ja antamistapa.
- (87) Master-feeder-rakenteiden osalta komissiolle olisi siirrettävä toimivalta toteuttaa toimenpiteitä, joilla on tarkoitus yksilöidä master-yhteissijoitusyrityksen ja feeder-yhteissijoitusyrityksen sopimuksen tai liiketoiminnan harjoittamista koskevat sisäisten sääntöjen taikka niiden säilytysyhteisöjen tai tilintarkastajien välisen tietojen vaihtoa koskevan sopimuksen sisältö, määrittää asianmukaiset toimenpiteet niiden varojen nettoarvon laskenta- ja julkistamispäivän ajoituksen koordinoimiseksi, jotta voidaan välttää markkinoiden ajoituksen hyväksikäyttäminen, ja määrittää master-rahaston sulautumisen vaikutukset feeder-rahaston toimiluvan myöntämiseen, master-rahastosta johtuvat sääntöjenvastaisuudet, joista on ilmoitettava feeder-rahastolle, niiden tietojen esitystapa ja -muoto, jotka on annettava osuudenhaltijoille yhteissijoitusyrityksen muuntuessa feeder-yhteissijoitusyritykseksi, menettely, jolla arvioidaan ja tarkastetaan varojen siirto feeder-rahastolta master-rahastolle, ja feeder-rahaston säilytysyhteisön tehtävä tässä prosessissa.
- (88) Tietojen julkistamiseen liittyvien säännösten osalta komissiolle olisi siirrettävä toimivalta toteuttaa toimenpiteitä, joilla on tarkoitus määrittää erityisehdot, jotka on täytettävä, kun tarjousesite toimitetaan muuta pysyvää välinettä kuin paperia käyttäen tai verkkosivuston välityksellä, joka ei ole pysyvä väline, sijoittajalle annettavien avaintietojen tarkka sisältö tyhjentävästi sekä niiden muoto ja esitystapa ottaen huomioon asianomaisten yhteissijoitusyritysten erilainen luonne tai osat, ja erityisehdot avaintietojen toimittamiselle muuta pysyvää välinettä kuin paperia käyttäen tai verkkosivuston välityksellä, joka ei ole pysyvä väline.
- (89) Ilmoittamisen osalta komissiolle olisi siirrettävä toimivalta toteuttaa toimenpiteitä, joilla on tarkoitus määrittää sovellettavia paikallisia sääntöjä koskevien niiden tietojen laajuus, jotka vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava, sekä tekniset tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuudesta saada yhteissijoitusyrityksiä koskevia tallennettuja ja päivitettyjä asiakirjoja.
- (90) Komissiolle olisi myös siirrettävä toimivalta muun muassa selvittää määritelmiä, mukauttaa käsitteistöä ja muotoilla määritelmiä yhteissijoitusyrityksistä ja niihin liittyvistä asioista myöhemmin annettavien säädösten mukaisesti.
- (91) Koska 85–90 kappaleessa tarkoitettut toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädetyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (92) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita siltä osin kuin niihin kuuluu yhteisön tasolla sovellettavien yhteisiä osia sisältävien sääntöjen laatiminen, vaan ne voidaan näiden sääntöjen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (93) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan uudelleenlaadittavien direktiivien sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempiin direktiiveihin.
- (94) Tämä direktiivi ei saa vaikuttaa jäsenvaltioiden velvollisuuden noudattaa liitteessä III olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.
- (95) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

SISÄLTÖ

I LUKU	KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT	1–4 artikla
II LUKU	LUVAN MYÖNTÄMINEN YHTEISSIJOITUSYRITYKSELLE	5 artikla
III LUKU	RAHASTOYHTIÖIDEN VELVOITTEET	
1 JAKSO	Liiketoiminnan aloittamisen edellytykset	6–8 artikla
2 JAKSO	Suhteet kolmansiin maihin	9 artikla
3 JAKSO	Toiminnan harjoittamisen edellytykset	10–15 artikla
4 JAKSO	Sijoittautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus	16–21 artikla
IV LUKU	SÄILYTYSYHTEISÖN VELVOITTEET	22–26 artikla
V LUKU	SIJOITUSYHTIÖIDEN VELVOITTEET	
1 JAKSO	Liiketoiminnan aloittamisen edellytykset	27–29 artikla
2 JAKSO	Toiminnan harjoittamisen edellytykset	30 ja 31 artikla
3 JAKSO	Säilytisyhteisön velvoitteet	32–36 artikla
VI LUKU	YHTEISSIJOITUSYRITYSTEN SULAUTUMINEN	
1 JAKSO	Periaate, luvat ja hyväksyminen	37–40 artikla
2 JAKSO	Kolmannen osapuolen harjoittama valvonta, osuudenhaltijoille tiedottaminen ja osuudenhaltijoiden muut oikeudet	41–45 artikla
3 JAKSO	Kustannukset ja voimaantulo	46–48 artikla
VII LUKU	YHTEISSIJOITUSYRITYKSEN SIJOITUSPOLITIIKKAA KOSKEVAT VELVOITTEET	49–57 artikla
VIII LUKU	MASTER-FEEDER-RAKENTEET	
1 JAKSO	Soveltamisala ja hyväksyminen	58 ja 59 artikla
2 JAKSO	Feeder-yhteissijoitusryityksiä ja master-yhteissijoitusryityksiä koskevat yhteiset säännökset	60 artikla
3 JAKSO	Säilytisyhteisöt ja tilintarkastajat	61 ja 62 artikla
4 JAKSO	Feeder-yhteissijoitusryityksen antamat pakolliset tiedot ja sen harjoittama mainonta	63 artikla
5 JAKSO	Olemassa olevan yhteissijoitusryityksen muuntaminen feeder-yhteissijoitusryitykseksi ja master-yhteissijoitusryityksen vaihtaminen	64 artikla
6 JAKSO	Velvoitteet ja toimivaltaiset viranomaiset	65–67 artikla
IX LUKU	SIJOITTAJILLE ANNETTAVIA TIETOJA KOSKEVAT VELVOITTEET	
1 JAKSO	Tarjousesitteen ja määräaikaikatsauksien julkistaminen	68–75 artikla
2 JAKSO	Muiden tietojen julkistaminen	76 ja 77 artikla
3 JAKSO	Sijoittajalle annettavat avaintiedot	78–82 artikla

X LUKU	YHTEISSIJOITUSYRITYSTEN YLEISET VELVOLLISUUDET	83–90 artikla
XI LUKU	ERITYISET SÄÄNNÖKSET YHTEISSIJOITUSYRITYKSISTÄ, JOTKA MARKKINOIVAT OSUUKSIAAN MUISSA JÄSENVALTIOISSA KUIN SIOITTAUTUMISVALTIOSSAAN	91–96 artikla
XII LUKU	SÄÄNNÖKSET TOIMILUVAN MYÖNTÄMISESTÄ JA VALVONNASTA VASTUUSSA OLEVISTA VIRANOMAISISTA	97–110 artikla
XIII LUKU	EUROOPAN ARVOPAPERIKOMITEA	111 ja 112 artikla
XIV LUKU	POIKKEUKSET SEKÄ SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET	
1 JAKSO	Poikkeukset	113 ja 114 artikla
2 JAKSO	Siirtymä- ja loppusäännökset	115–119 artikla
LIITE I	A ja B luettelo	
LIITE II	Yhteiseen salkunhoitoon kuuluvat tehtävät	
LIITE III		
A osa	Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista	
B osa	Luettelo kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle ja soveltamiselle asetetuista määräajoista	
IV LIITE	Vastaavuustaulukko	

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT*1 artikla*

1. Tätä direktiiviä sovelletaan siirtokelpoihin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin, jäljempänä 'yhteissijoitusyritys', jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioiden alueelle.

2. Yhteissijoitusyrityksellä tarkoitetaan tässä direktiivissä, jollei 3 artiklasta muuta johdu, yritystä:

- jonka ainoana tarkoituksena on yleisöltä hankittujen varojen yhteinen sijoittaminen 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin siirtokelpoihin arvopapereihin tai muuhun helposti rahaksi muutettavaan rahoitusomaisuuteen ja joka toimii riskin hajauttamisen periaatteella; ja
- jonka osuudet on haltijan vaatimuksesta ostettava takaisin tai lunastettava suoraan tai välillisesti tämän yrityksen varoilla. Yhteissijoitusyrityksen toimenpide, jonka tarkoituksena on varmistaa, ettei sen osuuksien pörssi-arvo poikkea merkittävästi niiden nettoarvosta, rinnastetaan takaisinostoon tai lunastukseen.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että yhteissijoitusyritys koostuu useasta alarahastosta.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu yritys voidaan perustaa joko sopimusoikeudellisten säännösten (rahastoyhtiöiden hoidossa olevat sijoitusrahastot), trusteja koskevien säännösten ("unit trust") tai yhtiöjärjestyksen (sijoitusyhtiöt) nojalla.

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 'sijoitusrahastolla' myös "unit trustia";
- 'yhteissijoitusyrityksen osuuksilla' myös yhteissijoitusyrityksen osakkeita.

4. Tätä direktiiviä ei sovelleta sijoitusyhtiöihin, joiden varat on tytäryhtiöiden välityksellä sijoitettu pääasiassa muulla tavalla kuin siirtokelpoihin arvopapereihin.

5. Jäsenvaltioiden on kiellettävä sellaisia yhteissijoitusyrityksiä, joihin sovelletaan tätä direktiiviä, muuttamasta itseään sellaisiksi yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviksi yrityksiksi, joihin ei sovelleta tätä direktiiviä.

6. Ellei pääoman liikkeitä koskevasta yhteisön oikeuden säännöksistä ja määräyksistä sekä 91 ja 92 artiklasta ja 108 artiklan 1 kohdan toisesta alakohdasta muuta johdu, jäsenvaltio ei saa tämän direktiivin kattamalla alalla soveltaa toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin yhteissijoitusyrityksiin taikka niiden liikkeeseen laskemiin osuuksiin muita säännöksiä, jos nämä yhteissijoitusyritykset markkinoivat osuuksiaan kyseessä olevan jäsenvaltion alueella.

7. Jäsenvaltio voi asettaa alueelleen sijoittautuneille yhteissijoitusyrityksille vaatimuksia, jotka ovat ankarampia kuin mitä tässä direktiivissä säädetään, tai lisävaatimuksia edellyttäen, että näitä vaatimuksia ja lisävaatimuksia sovelletaan yleisesti ja ne eivät ole ristiriidassa tämän direktiiviin säännösten kanssa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän luvun soveltamista.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'säilytysyhteisöllä' 22 ja 32 artiklassa tarkoitetut tehtävät hoitaakseen saanutta laitosta, johon sovelletaan muita IV luvun ja V luvun 3 jakson säännöksiä;
- b) 'rahastoyhtiöllä' yhtiötä, jonka tavanomaisena liiketoimintana on sijoitusrahastojen tai sijoitusyhtiöiden muodossa toimivien yhteissijoitusyritysten hoitaminen (yhteissijoitusyrityksen yhteinen salkunhoito);
- c) 'rahastoyhtiön kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa rahastoyhtiöllä on sääntömääräinen kotipaikka;
- d) 'rahastoyhtiön vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka ei ole rahastoyhtiön kotijäsenvaltio mutta jossa rahastoyhtiöllä on sivuliike tai jossa se tarjoaa palvelujaan;
- e) 'yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa yhteissijoitusyritykselle on myönnetty lupa 5 artiklan mukaisesti;
- f) 'yhteissijoitusyrityksen vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka ei ole yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltio mutta jossa yhteissijoitusyrityksen osuuksia markkinoidaan;
- g) 'sivuliikkeellä' liiketoimipaikkaa, joka on rahastoyhtiön osa, joka ei ole oikeushenkilö ja joka tarjoaa rahastoyhtiölle myönnetyn toimiluvan mukaisia palveluja;
- h) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' viranomaisia, jotka kukin jäsenvaltio nimeää 97 artiklan mukaisesti;
- i) 'läheisillä sidoksilla' tilannetta, jossa kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä on sidossuhde:
 - i) 'omistusyhteyden' kautta, millä tarkoitetaan suoraa tai määräysvallan kautta välillistä vähintään 20 prosentin omistusta yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta; tai
 - ii) 'määräysvallan' kautta, millä tarkoitetaan konsolidoiduista tilinpäätöksistä perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla 13 päivänä kesäkuuta 1983 annetun seitsemännen neuvoston direktiivin 83/349/ETY⁽¹⁾ 1 ja 2 artiklassa määriteltyä 'emoyrityksen' ja 'tytäryrityksen' välistä suhdetta kaikissa direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tai samankaltaista minkä tahansa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välistä suhdetta;
- j) 'määräosuudella' sellaista suoraa tai välillistä omistusosuutta rahastoyhtiössä, joka on vähintään 10 prosenttia pääomasta tai äänioikeuksista tai jolla on mahdollista vaikuttaa huomattavasti sen rahastoyhtiön johtamiseen, jossa määräosuuksia on;
- k) 'alkupääomalla' direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettuja varoja;
- l) 'omilla varoilla' direktiivin 2006/48/EY V osaston 2 luvun 1 jaksossa tarkoitettuja omia varoja;
- m) 'pysyvällä välineellä' sellaista välinettä, jonka avulla sijoittaja voi tallentaa hänelle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että ne ovat saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen jäljentämisen muuttumattomina;
- n) 'siirtokelpoisilla arvopapereilla':
 - i) yhtiöiden osakkeita ja vastaavia arvopapereita (jäljempänä 'osakkeet');
 - ii) joukkovelkakirjalainoja ja muita arvopaperistettuja velkamuotoja (jäljempänä 'joukkovelkakirjat');
 - iii) muita jälkimarkkinakelpoisia arvopapereita, joihin liittyy oikeus hankkia tällaisia siirtokelpoisia arvopapereita merkitsemällä tai vaihtamalla;
- o) 'rahamarkkinavälineillä' välineitä, joilla tavallisesti käydään kauppaa rahamarkkinoilla ja jotka voidaan muuttaa helposti rahaksi ja joiden arvo voidaan tarkasti määritellä koska tahansa;
- p) 'sulautumisilla' operaatiota:
 - i) jossa yksi tai useampi yhteissijoitusyritys taikka sen tai niiden alarahasto tai alarahastot, jäljempänä 'sulautuva yhteissijoitusyritys', siirtää purkautumishetkellään selvitysmenettelyttä kaikki varansa ja vastuunsa toiselle toiminnassa olevalle yhteissijoitusyritykselle tai sen alarahastolle, jäljempänä 'vastaanottava yhteissijoitusyritys', ja antaa osuudenhaltijoilleen vastikkeeksi vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuuksia ja mahdollisesti rahavastikkeen, joka saa olla enintään 10 prosenttia näiden osuuksien nettoarvosta;
 - ii) jossa kaksi yhteissijoitusyritystä tai sitä useampi taikka niiden alarahastot, jäljempänä 'sulautuva yhteissijoitusyritys', siirtää purkautumishetkellään selvitysmenettelyttä kaikki varansa ja vastuunsa muodostamalleen yhteissijoitusyritykselle tai sen alarahastolle, jäljempänä 'vastaanottava yhteissijoitusyritys', ja antaa osuudenhaltijoilleen vastikkeeksi vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuuksia ja mahdollisesti rahavastikkeen, joka saa olla enintään 10 prosenttia näiden osuuksien nettoarvosta;
 - iii) jossa yksi tai useampi yhteissijoitusyritys taikka sen tai niiden alarahasto, jäljempänä 'sulautuva yhteissijoitusyritys', joka on toiminnassa, kunnes kaikki vastuut on vapautettu, siirtää kaikki nettovaransa saman yhteissijoitusyrityksen toiselle alarahastolle, muodostamalleen yhteissijoitusyritykselle tai toiselle toiminnassa olevalle yhteissijoitusyritykselle tai sen alarahastolle, jäljempänä 'vastaanottava yhteissijoitusyritys';

(¹) EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

- q) 'rajat ylittävällä sulautumisella':
- i) sellaisten yhteissijoitusyritysten sulautumista, joista ainakin kaksi on sijoittautunut eri jäsenvaltioihin; tai
 - ii) samaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden yhteissijoitusyritysten sulautumista vastaperustettuun, toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneeseen yhteissijoitusyritykseen;
- r) 'kotimaisella sulautumisella' samaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden yhteissijoitusyritysten sulautumista silloin, kun ainakin yhdestä sulautumiseen osallistuvasta yhteissijoitusyrityksestä on ilmoitettu 93 artiklan mukaisesti.

2. Edellä olevan 1 kohdan b alakohtaa sovellettaessa liitteessä II tarkoitettut tehtävät luetaan rahastoyhtiön tavanomaiseen toimintaan.

3. Edellä olevaa 1 kohdan g alakohtaa sovellettaessa kaikkia rahastoyhtiön samaan jäsenvaltioon perustamia liiketoimipaikkoja pidetään yhtenä sivuliikkeenä, kun rahastoyhtiön päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa.

4. Edellä olevan 1 kohdan i alakohdan ii alakohtaa sovellettaessa:

- a) tytäryrityksen tytäryritystä pidetään myös sen emoyrityksen tytäryrityksenä, joka on näiden yritysten johdossa;
- b) tilanteissa, joissa kaksi luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka sitä useampi on määräysvallan kautta pysyvästi sidoksissa samaan henkilöön, näiden henkilöiden välillä katsotaan niin ikään olevan läheinen sidos.

5. Edellä olevan 1 kohdan j alakohtaa sovellettaessa otetaan huomioon säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta 15 päivänä joulukuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY (1) 9 ja 10 artiklassa tarkoitettut äänioikeudet.

6. Edellä olevan 1 kohdan l alakohtaa sovellettaessa direktiivin 2006/49/EY 13–16 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

7. Edellä olevan 1 kohdan n alakohtaa sovellettaessa 51 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä ja välineitä ei lueta siirtokelpoisiin arvopapereihin.

3 artikla

Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin yrityksiin:

- a) suljetut yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset;
- b) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset, jotka hankkivat pääomaa yhteisössä tai jollakin sen alueella, mutta eivät markkinoi siellä osuuksiaan yleisölle;

(1) EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.

c) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset, joiden osuuksia voidaan rahaston sääntöjen tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjojen mukaan myydä yleisölle ainoastaan kolmansissa maissa;

d) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset, jotka kuuluvat siinä jäsenvaltiossa, johon tällaiset yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset ovat sijoittautuneet, säännöksillä tai määräyksillä määriteltyihin ryhmiin, joihin VII luvun ja 83 artiklan säännösten soveltaminen ei huomioon ottaen näiden yritysten sijoitus- ja lainanottopolitiikka ole aiheellista.

4 artikla

Tätä direktiiviä sovellettaessa yhteissijoitusyrityksen katsotaan olevan sijoittautunut kotijäsenvaltioon.

II LUKU

LUVAN MYÖNTÄMINEN YHTEISSIJOITUSYRITYKSELLE

5 artikla

1. Yhteissijoitusyritys ei saa harjoittaa toimintaa yhteissijoitusyrityksenä, ellei sille ole annettu lupaa tämän direktiivin mukaisesti.

Tällainen lupa on voimassa kaikissa jäsenvaltioissa.

2. Sijoitusrahastolle voidaan antaa lupa ainoastaan, jos sen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät rahastoyhtiön kyseisen sijoitusrahaston hoitamista koskevan hakemuksen, rahaston säännöt sekä säilytysyhteisön valinnan. Sijoitusyhtiölle voidaan antaa lupa ainoastaan, jos sen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät sekä sen perustamisasiakirjat että säilytysyhteisön valinnan ja tarvittaessa nimetyn rahastoyhtiön kyseisen sijoitusyhtiön hoitamista koskevan hakemuksen.

3. Jos yhteissijoitusyritys ei ole sijoittautunut rahastoyhtiön kotijäsenvaltioon, yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava rahastoyhtiön yhteissijoitusyrityksen hoitamista koskeva hakemus 20 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista. Luvan myöntämisen ehdoksi ei saa asettaa vaatimusta, että yhteissijoitusyritystä hoitaa rahastoyhtiö, jonka sääntömääräinen kotipaikka on yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa, tai että rahastoyhtiö harjoittaa toimintaa yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa tai siirtää toimintoja sinne.

4. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät saa antaa yhteissijoitusyritykselle lupaa, jos:

- a) ne toteavat, että sijoitusyhtiö ei täytä V luvussa säädettyjä vaatimuksia; tai
- b) rahastoyhtiöllä ei ole kotijäsenvaltiossaan lupaa hoitaa yhteissijoitusyrityksiä.

Rahastoyhtiölle tai tarvittaessa sijoitusyhtiölle on ilmoitettava kahden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko yhteissijoitusyritykselle myönnetty lupa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 29 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät saa antaa yhteissijoitusyritykselle lupaa, jos säilytysyhteisön johtajat eivät ole riittävän hyvämaineisia tai jos heillä ei ole riittävästi kokemusta erityisesti sen tyyppisistä yhteissijoitusyrityksistä, joita heidän on tarkoitus hoitaa. Tätä varten säilytysyhteisön johtajien sekä heidän seuraajiensa nimet on viipymättä ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille.

Johtajilla tarkoitetaan henkilöitä, jotka lain tai perustamisasiakirjojen mukaan edustavat säilytysyhteisöä tai jotka tosiasiallisesti määräävät säilytysyhteisön toimintalinjasta.

5. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää lupaa, jos yhteissijoitusyritys ei laillisesti (esimerkiksi rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen sisältämän säännöksen vuoksi) voi markkinoida osuuksiaan kotijäsenvaltiossaan.

6. Rahastoyhtiötä tai säilytysyhteisöä ei saa vaihtaa toiseen eikä rahaston sääntöjä tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjoja saa muuttaa ilman yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymistä.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annetuista laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä, jotka koskevat yhteissijoitusyrityksen perustamista ja toimintaa, on helposti saatavissa tietoa etätietona tai sähköisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot ovat saatavissa vähintään yhdellä kansainvälisellä rahoitusalueella yleisesti käytetyllä kielellä ja että ne annetaan selkeällä ja yksiselitteisellä tavalla ja pidetään ajan tasalla.

III LUKU

RAHASTOYHTIÖIDEN VELVOITTEET

1 JAKSO

Liiketoiminnan aloittamisen edellytykset

6 artikla

1. Rahastoyhtiötoiminnan aloittaminen edellyttää rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten etukäteen myöntämää toimilupaa. Rahastoyhtiölle tämän direktiivin mukaisesti myönnetty toimilupa on voimassa kaikissa jäsenvaltioissa.

2. Rahastoyhtiö ei saa harjoittaa muuta toimintaa kuin tämän direktiivin mukaisesti luvan saaneiden yhteissijoitusyritysten hoitamista; tämän ohessa se saa kuitenkin hoitaa sellaisia muita yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan ja joiden osalta rahastoyhtiön toiminnan vakautta valvotaan, mutta joiden osuuksia ei voida markkinoida muissa jäsenvaltioissa tämän direktiivin nojalla.

Tätä direktiiviä sovellettaessa yhteissijoitusyritysten hoitamiseen kuuluvat myös liitteessä II tarkoitettut tehtävät.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi antaa rahastoyhtiölle toimiluvan yhteissijoitusyritysten hoidon lisäksi seuraavien palvelujen tarjoamiseen:

- a) sijoitussalkkujen hoito, eläkerahastojen omistamien sijoitussalkkujen hoito mukaan luettuna, sijoittajien antamien valtuutusten mukaisesti, harkinnanvaraisesti ja asiakaskohtaisesti silloin, kun sijoitussalkkuihin sisältyy yksi tai useampi direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa C osassa luetelluista rahoitusvälineistä; ja
- b) liitännäispalveluina:
 - i) sijoitusneuvonta, joka koskee yhtä tai useampaa direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa C osassa luetelluista rahoitusvälineistä;
 - ii) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuk-sien säilytys ja hallinnointi.

Rahastoyhtiölle ei voida antaa tämän direktiivin mukaisesti toimilupaa vain tässä kohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoamiseen tai liitännäispalvelujen tarjoamiseen ilman, että sille on annettu toimilupa ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoamiseksi.

4. Direktiivin 2004/39/EY 2 artiklan 2 kohtaa sekä 12, 13 ja 19 artiklaa sovelletaan tämän artiklan 3 kohdassa mainittuihin rahastoyhtiöiden tarjoamiin palveluihin.

7 artikla

1. Rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä asetettujen muiden yleisten edellytysten soveltamista toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää rahastoyhtiölle toimilupaa, jos:

- a) rahastoyhtiöllä ei ole vähintään 125 000 euron alkupää-omaa, kun otetaan huomioon seuraavaa:
 - i) mikäli rahastoyhtiön sijoitussalkkujen arvo ylittää 250 000 000 euroa, rahastoyhtiöltä on edellytettävä enemmän omia varoja, joiden määrän on oltava 0,02 prosenttia rahastoyhtiön sijoitussalkkujen arvon siitä määrästä, joka ylittää 250 000 000 euroa, mutta vaadittavan alkupääoman ja lisävarojen kokonaismäärä ei kuitenkaan saa ylittää 10 000 000:aa euroa;
 - ii) tätä kohtaa sovellettaessa rahastoyhtiön sijoitussalkkuiksi on katsottava seuraavat sijoitussalkut:
 - rahastoyhtiön hoitamat sijoitusrahastot mukaan luettuna sijoitussalkut, joiden hoitotehtävän se on siirtänyt toiselle, lukuun ottamatta kuitenkaan sijoitussalkkuja, joita se hoitaa toimeksiannon perusteella,

- sijoitusyhtiöt, joiden rahastoyhtiöksi rahastoyhtiö on nimetty,
 - muut rahastoyhtiön hoitamat yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset mukaan luettuna sijoitussalkut, joiden hoitotehtävän se on siirtänyt toiselle, lukuun ottamatta kuitenkin sijoitussalkkuja, joita se hoitaa toimeksiannon perusteella;
- iii) näissä vaatimuksissa asetetuista määristä huolimatta rahastoyhtiön omien varojen määrä ei missään vaiheessa saa alittaa direktiivin 2006/49/EY 21 artiklassa säädettyä määrää;
- b) henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat rahastoyhtiötä, eivät ole riittävän hyvämaineisia eikä heillä ole riittävästi kokemusta myös sen tyyppisistä yhteissijoitusyrityksistä, joita rahastoyhtiö hoitaa; rahastoyhtiötä tosiasiallisesti johtavien henkilöiden sekä heidän seuraajiensä nimet on viipymättä ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, ja vähintään kahden edellä mainitut edellytykset täyttävän henkilön on tehtävä rahastoyhtiön toiminnan johtamista koskevat päätökset;
- c) toimilupahakemuksessa ei ole liitteenä toimintaohjelmaa, jossa selvitetään vähintään rahastoyhtiön organisaatiokerke; ja
- d) rahastoyhtiön pääkonttori ja sääntömääräinen kotipaikka eivät sijaitse samassa jäsenvaltiossa.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat antaa rahastoyhtiölle luvan alittaa a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen omien lisävarojen määrän enintään 50 prosentilla, jos yhtiöllä on sellaisen luottolaitoksen tai vakuutusyrityksen antama takaus vastaavalle määrälle, jonka sääntömääräinen kotipaikka on jossain jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, jossa kyseiseen luottolaitokseen tai vakuutusyritykseen sovelletaan toiminnan vakautta koskevia sääntöjä, joiden toimivaltaiset viranomaiset katsovat vastaavan yhteisön lainsäädännössä säädettyjä.

2. Jos sijoitusyhtiön ja muiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden välillä on läheinen sidos, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää toimiluvan vain, jos nämä läheiset sidokset eivät estä niitä hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa myös silloin, kun rahastoyhtiön läheisesti sidoksissa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavat kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset tai niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät niitä hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava rahastoyhtiötä toimittamaan niille tiedot, joita ne tarvitsevat valvoakseen jatkuvasti tämän kohdan mukaisten edellytysten täyttymistä.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hakijalle kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko toimilupa myönnetty. Toimiluvan epääminen on aina perusteltava.

4. Rahastoyhtiö voi aloittaa toimintansa heti, kun toimilupa on myönnetty.
5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat peruuttaa tämän direktiivin soveltamisalaa kuuluvalla rahastoyhtiölle myönnetyn toimiluvan ainoastaan, jos rahastoyhtiö:
- a) ei hyödynnä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, luopuu nimenomaisesti toimiluvasta tai on lopettanut tämän direktiivin soveltamisalaa kuuluvan toiminnan yli kuusi kuukautta aiemmin, jollei kyseinen jäsenvaltio ole määrännyt, että tällaisissa tapauksissa toimilupa raukeaa;
 - b) on saanut toimiluvan väärin ilmoitusten perusteella tai muilla sääntöjenvastaisilla keinoilla;
 - c) ei enää täytä toimiluvan myöntämisen ehtoja;
 - d) ei enää täytä direktiivin 2006/49/EY mukaisia vaatimuksia silloin, kun sen toimilupa kattaa myös tämän direktiivin 6 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua harkinnanvaraisen salkunhoidon;
 - e) on vakavalla tai järjestelmällisellä tavalla rikkonut tämän direktiivin mukaisesti annettuja säännöksiä; tai
 - f) kuuluu muiden sellaisten tapausten piiriin, joissa kansallinen lainsäädäntö edellyttää toimiluvan peruuttamista.

8 artikla

1. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa rahastoyhtiötoiminnan aloittamista varten ennen kuin niille on ilmoitettu sellaiset rahastoyhtiön osakkeenomistajina tai jäseninä suoraan tai välillisesti olevat luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joilla on määräosuus rahastoyhtiössä, sekä näiden määräosuuksien suuruus.

Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa, jos ne eivät ole vakuuttuneita ensimmäisessä alakohdassa mainittujen osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta, ottaen huomioon tarve varmistaa rahastoyhtiön järkevä ja vakaa johtaminen.

2. Jos kyse on sellaisen rahastoyhtiön sivuliikkeestä, jonka sääntömääräinen kotipaikka on yhteisön ulkopuolella ja joka on aloittamassa tai harjoittaa toimintaa, jäsenvaltiot eivät saa soveltaa säännöksiä, jotka johtavat suotuisampaan kohteluun kuin sellaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen kohtelu, jonka sääntömääräinen kotipaikka on jäsenvaltiossa.

3. Asianomaisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia on kuultava etukäteen toimiluvan myöntämisestä sellaiselle rahastoyhtiölle:

- a) joka on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen rahastoyhtiön, sijoituspalveluyrityksen, luottolaitoksen tai vakuutusyrityksen tytäryritys;

- b) joka on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen rahastoyhtiön, sijoituspalveluyrityksen, luottolaitoksen tai vakuutusyrityksen emoyrityksen tytäryritys; tai
- c) jossa määräysvaltaa käyttävät samat luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt kuin toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneessa rahastoyhtiössä, sijoituspalveluyrityksessä, luottolaitoksessa tai vakuutusyrityksessä.

2 JAKSO

Suhteet kolmansiin maihin

9 artikla

1. Suhteista kolmansiin maihin säädetään direktiivin 2004/39/EY 15 artiklan asianomaisissa säännöksissä.

Tätä direktiiviä sovellettaessa direktiivin 2004/39/EY 15 artiklassa tarkoitetuilla ilmauksilla 'sijoituspalveluyritys' ja 'sijoituspalveluyritykset' tarkoitetaan 'rahastoyhtiötä' ja 'rahastoyhtiöitä'; direktiivin 2004/39/EY 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla ilmauksella 'sijoituspalvelujen tarjoamisen yhteydessä' tarkoitetaan ilmausta 'palvelujen tarjoamisen yhteydessä'.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle niistä yleisistä vaikeuksista, joita yhteissijoitusyrityksillä on osuuksiensa markkinoinnissa kolmannessa maassa.

3 JAKSO

Toiminnan harjoittamisen edellytykset

10 artikla

1. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että rahastoyhtiö, jolle ne ovat myöntäneet toimiluvan, täyttää jatkuvasti 6 artiklassa sekä 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa asetetut edellytykset.

Rahastoyhtiön omien varojen määrä ei saa alittaa 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä tasoa. Jos näin kuitenkin käy, toimivaltaiset viranomaiset voivat, jos olosuhteet sen oikeuttavat, antaa tällaisille yrityksille määrärajan, jonka kuluessa niiden on korjattava tilanteensa tai lopetettava toimintansa.

2. Rahastoyhtiön toiminnan vakauden valvonnasta vastaavat sen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset riippumatta siitä, perustaako rahastoyhtiö sivuliikkeen tai tarjoaako se palveluja toisessa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin niiden säännösten soveltamista, joissa vastuu asetetaan rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

11 artikla

1. Määräsuuksiin rahastoyhtiössä sovelletaan niitä sääntöjä, jotka on asetettu direktiivin 2004/39/EY 10, 10 a ja 10 b artiklassa.

2. Tätä direktiiviä sovellettaessa direktiivin 2004/39/EY 10 artiklassa tarkoitetuilla ilmauksilla 'sijoituspalveluyritys' ja 'sijoituspalveluyritykset' tarkoitetaan 'rahastoyhtiötä' ja 'rahastoyhtiöitä'.

12 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava toiminnan vakautta koskevat säännöt, joita kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden rahastoyhtiöiden on aina noudatettava tämän direktiivin mukaisesti luvan saaneiden yhteissijoitusyritysten hoitamisen osalta.

Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti, myös rahastoyhtiön hoitamien yhteissijoitusyritysten luonne huomioon ottaen, vaadittava, että kullakin rahastoyhtiöllä

- a) on järkevä hallinto- ja tilinpitokäytäntö, automaattista tietojenkäsittelyä varten tarkoitettut valvonta- ja turvajärjestelyt sekä riittävät sisäiset tarkastusjärjestelmät, joihin kuuluvat erityisesti työntekijöiden henkilökohtaisia liiketoimia koskevat säännöt tai rahoitusvälineisiin omaan lukuun sijoittamiseksi tehtyjen sijoitusten omistusta tai hoitoa koskevat säännöt, joiden avulla voidaan vähintään varmistaa, että jokaisesta liiketoimesta, jossa yhteissijoitusyritys on ollut osallisena, voidaan jälkikäteen todentaa sen alkuperä, osapuolet, luonne sekä toteuttamisajankohta ja -paikka ja että rahastoyhtiön hoitamien yhteissijoitusyritysten varat sijoitetaan rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen sekä voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti;
- b) on sellainen rakenne ja organisaatio, että yhtiön ja sen asiakkaiden, kahden sen asiakkaan, jonkun sen asiakkaan ja jonkun yhteissijoitusyrityksen tai kahden yhteissijoitusyrityksen välisistä eturistiriidoista yhteissijoitusyritykselle tai asiakkaille aiheutuvat riskit rajoitetaan mahdollisimman vähäisiin.

2. Rahastoyhtiö, jonka toimilupa kattaa myös 6 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettun harkinnanvaraisen salkunhoidon:

- a) ei saa sijoittaa sijoittajan salkkua tai osaa siitä hoitamiensa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin, ellei se ole saanut tähän asiakkaalta etukäteen yleishyväksyntää;
- b) on 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen palvelujen osalta sijoittajien korvausjärjestelmistä 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY ⁽¹⁾ säännösten alainen.

⁽¹⁾ EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22.

3. Komissio toteuttaa 1 päivään heinäkuuta 2010 mennessä täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla täsmennetään 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja käytäntöjä ja järjestyjä sekä 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja eturistiriitojen rajoittamiseen liittyviä rakenteita ja organisaatiovaatimuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta 116 artiklan soveltamista.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

13 artikla

1. Jos rahastoyhtiön kotijäsenvaltion lainsäädännössä sallitaan se, että rahastoyhtiö siirtää liiketoimintansa tehostamiseksi yhden tai useamman omista tehtävistään kolmansille osapuolille, kaikkien seuraavien edellytysten on täyttyttävä:

- a) rahastoyhtiön on ilmoitettava siitä asianmukaisella tavalla kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille; rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava tiedot viipymättä yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille;
- b) toimeksianto ei saa estää rahastoyhtiön tehokasta valvontaa eikä se varsinkaan saa estää rahastoyhtiötä toimimasta eikä hoitamasta yhteissijoitusyritystä sijoittajien parhaan edun mukaisesti;
- c) mikäli tehtävien siirto koskee sijoitusten hoitoa, toimeksianto on annettava ainoastaan yrityksille, jotka ovat saaneet toimiluvan tai jotka on rekisteröity varojen hoidon suorittamista varten ja joiden toiminnan vakautta valvotaan; tehtävien siirron on oltava rahastoyhtiöiden määräajoin vahvistamien, sijoitusten hajauttamisperusteiden mukainen;
- d) mikäli toimeksianto koskee sijoitusten hoitoa ja se annetaan yhteisön ulkopuoliselle yritykselle, on huolehdittava valvonnan vastaavien viranomaisten välisestä yhteistyöstä;
- e) toimeksiantoa ei sijoitusten hoidon ydintoiminnan osalta saa antaa säilytysyhteisölle eikä muulle yritykselle, jonka edut voivat olla ristiriidassa rahastoyhtiön tai osuudenhaltijoiden etujen kanssa;
- f) käytettävissä on oltava toimenpiteitä, joiden avulla rahastoyhtiön liiketoimintaa johtavat henkilöt voivat jatkuvasti ja tehokkaasti valvoa toimeksisaaneen yrityksen toimintaa;
- g) toimeksianto ei saa estää rahastoyhtiön liiketoimintaa johtavia henkilöitä antamasta milloin hyvänsä lisäohjeita yritykselle, jolle tehtäviä on siirretty, eikä peruuttamasta toimeksiantoa välittömästi, jos tämä on sijoittajien etujen mukaista;

h) yrityksen, jolle tehtäviä siirretään, on siirrettävien tehtävien luonne huomioon ottaen oltava pätevä ja kykenevä suorittamaan kyseiset tehtävät; ja

i) yhteissijoitusyritysten tarjousesitteissä on lueteltava tehtävät, joiden siirtoon rahastoyhtiö on saanut luvan tämän artiklan mukaisesti.

2. Se, että rahastoyhtiö on siirtänyt tehtäviä kolmansille osapuolille, ei vaikuta rahastoyhtiön eikä säilytysyhteisön vastuuseen. Rahastoyhtiö ei saa siirtää tehtäviään siinä määrin, että siitä tulee postilaatikkoyhteisö.

14 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava käytännesäännöt, joita kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden rahastoyhtiöiden on aina noudatettava. Käytännesäännöissä on pantava täytäntöön vähintään tässä kohdassa säädetyt periaatteet. Näillä periaatteilla varmistetaan, että rahastoyhtiö:

- a) toimii liiketoimintaansa harjoittaessaan rehdisti ja oikeudenmukaisesti hoitamansa yhteissijoitusyrityksen etujen ja markkinoiden häiriöttömyyden hyväksi;
- b) toimii hoitamansa yhteissijoitusyrityksen etujen ja markkinoiden häiriöttömyyden hyväksi asianmukaisen pätevästi, varovasti ja huolellisesti;
- c) omaa liiketoimintansa asianmukaiseen harjoittamiseen tarvittavat voimavarat ja menettelytavat ja käyttää niitä tehokkaasti;
- d) pyrkii välttämään eturistiriitoja ja, silloin kun ne eivät ole vältettävissä, varmistaa, että sen hoitamia yhteissijoitusyrityksiä kohdellaan oikeudenmukaisesti; ja
- e) noudattaa kaikkia sen liiketoimintaan sovellettavia lainsäädännön vaatimuksia edistääkseen sijoittajiensa etua ja markkinoiden häiriöttömyyttä.

2. Rajoittamatta 116 artiklan soveltamista komissio toteuttaa 1 päivään heinäkuuta 2010 mennessä täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla varmistetaan, että rahastoyhtiö täyttää 1 kohdassa tarkoitettut velvollisuudet, ja joilla erityisesti:

- a) luodaan tarkoituksenmukaiset perusteet sille, miten toimitaan rehdisti ja oikeudenmukaisesti sekä asianmukaisen pätevästi, varovasti ja huolellisesti yhteissijoitusyrityksen etujen hyväksi;
- b) määritetään periaatteet, joilla varmistetaan, että rahastoyhtiöt käyttävät tehokkaasti liiketoimintansa asianmukaiseen harjoittamiseen tarvittavia voimavaroja ja menettelytapoja; ja

- c) määritetään toimenpiteet, jotka rahastoyhtiöiden voidaan kohtuudella edellyttää toteuttavan eturistiriitojen tunnistamiseksi, ehkäisemiseksi, hallitsemiseksi tai niistä ilmoittamiseksi, sekä luodaan tarkoituksenmukaiset perusteet sellaisten eturistiriitojen määrittelemiseksi, jotka saattavat vahingoittaa yhteissijoitusyrityksen etuja.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

15 artikla

Rahastoyhtiöiden tai tarvittaessa sijoitusyhtiöiden on toteutettava 92 artiklan mukaiset toimenpiteet ja otettava käyttöön asianmukaiset menettelyt ja järjestelyt varmistaakseen, että ne käsittelevät asianmukaisesti sijoittajien tekemiä valituksia ja että sijoittajat voivat käyttää täysimääräisesti oikeuksiaan, kun rahastoyhtiöllä on toimilupa muussa jäsenvaltiossa kuin yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa. Sijoittajien on näiden toimenpiteiden perusteella voitava tehdä valituksia jäsenvaltionsa virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä.

Lisäksi rahastoyhtiöiden on otettava käyttöön asianmukaiset menettelyt ja järjestelyt tietojen asettamiseksi saataville yleisön tai yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä.

4 JAKSO

Sijoittautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahastoyhtiö, jolle sen kotijäsenvaltio on myöntänyt toimiluvan, voi harjoittaa niiden alueella toimiluvan mukaista toimintaa joko perustamalla sivuliikkeen tai hyödyntämällä palvelujen tarjoamisen vapautta.

Jos täten toimiluvan saanut rahastoyhtiö aikoo sivuliikettä perustamatta ainoastaan markkinoida hoitamansa yhteissijoitusyrityksen osuuksia liitteen II mukaisesti jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa aikomatta harjoittaa muuta toimintaa tai tarjota muita palveluja, kyseiseen markkinointiin sovelletaan ainoastaan XI luvussa asetettuja vaatimuksia.

2. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa sivuliikkeen perustamisen tai palvelujen tarjoamisen ehdoksi toimiluvan saamista, perustamis- pääoman maksamista tai muita vaikutuksiltaan vastaavia toimenpiteitä.

3. Yhteissijoitusyritys voi tässä artiklassa vahvistetuin ehdoin nimetä jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa tämän direktiivin asiaankuuluvien säännösten mukaisesti toimiluvan saaneen rahastoyhtiön tai olla sellaisen hoidossa edellyttäen, että tällainen rahastoyhtiö noudattaa seuraavia säännöksiä:

- a) 17 tai 18 artikla; ja
b) 19 ja 20 artikla.

17 artikla

1. Edellä 6 ja 7 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttämisen lisäksi rahastoyhtiön, joka haluaa perustaa sivuliikkeen toisen jäsenvaltion alueelle harjoittaakseen toimilupansa kattamaa toimintaa, on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava jokaista rahastoyhtiötä, joka haluaa perustaa sivuliikkeen toisen jäsenvaltion alueelle, antamaan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta tehdessään seuraavat tiedot sekä esittämään seuraavat asiakirjat:

- a) jäsenvaltio, jonka alueelle rahastoyhtiö aikoo perustaa sivuliikkeen;
b) toimintasuunnitelma, jossa esitetään suunnitellut 6 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaiset toimet ja palvelut ja sivuliikkeen organisaatorakenne ja johon sisältyy kuvaus rahastoyhtiön käyttöön ottamista riskienhallintamenettelyistä. Siihen sisältyy myös kuvaus 15 artiklan mukaisesti toteutetuista menettelyistä ja järjestelyistä;
c) rahastoyhtiön vastaanottavassa jäsenvaltiossa oleva osoite, josta asiakirjoja on mahdollista saada; ja
d) sivuliikkeen hoitamisesta vastuussa olevien nimet.

3. Jollei rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla ole suunniteltu toiminta huomioon ottaen syytä epäillä rahastoyhtiön hallinnollisten rakenteiden tai varojen riittävyttä, niiden on kahden kuukauden kuluessa kaikkien 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta toimitettava nämä tiedot rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja ilmoitettava siitä rahastoyhtiölle. Niiden on lisäksi ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot sijoittajien suojaksi tarkoitettua korvausjärjestelmistä.

Jos rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset kieltäytyvät toimittamasta 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, niiden on perusteltava kieltäytymisensä kyseiselle rahastoyhtiölle kahden kuukauden kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet kaikki tiedot. Kieltäytymisestä tai vastaamatta jättämisestä on oltava oikeus valittaa rahastoyhtiön kotijäsenvaltion tuomioistuimiin.

Jos rahastoyhtiö haluaa harjoittaa liitteessä II tarkoitettuja yhteiseen salkunhoitoon kuuluvia tehtäviä, rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on liitettävä rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille lähetettäviin asiakirjoihin todistus siitä, että rahastoyhtiöllä on tämän direktiivin säännösten mukainen toimilupa, kuvaus rahastoyhtiön toimiluvan laajuudesta ja yksityiskohtaiset tiedot siitä yhteissijoitusyritystyyppistä mahdollisesti koskevista rajoituksista, joiden hoitoon rahastoyhtiöllä on toimilupa.

4. Rahastoyhtiön, joka harjoittaa toimintaa sivuliikkeen välityksellä vastaanottavan jäsenvaltion alueella, on noudatettava rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion 14 artiklan mukaisesti laatimia sääntöjä.

5. Rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vastuussa 4 kohdan noudattamisen valvonnasta.

6. Ennen kuin rahastoyhtiön sivuliike aloittaa liiketoiminnan, rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kahden kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen saamisesta valmistauduttava valvomaan, että rahastoyhtiö noudattaa kyseisten viranomaisten vastuulla olevia sääntöjä.

7. Kun rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta saadaan ilmoitus tai kun 6 kohdassa säädetty määräaika on päättynyt, eikä näiltä viranomaisilta ole saatu ilmoitusta, sivuliike voidaan perustaa ja se voi aloittaa liiketoiminnan.

8. Jos 2 kohdan b, c tai d alakohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot muuttuvat, rahastoyhtiön on ilmoitettava muutoksesta kirjallisesti sekä rahastoyhtiön kotijäsenvaltion että rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille viimeistään kuukautta ennen muutoksen voimaantuloa, jotta rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat 3 kohdan mukaisesti ja rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset 6 kohdan mukaisesti tehdä päätöksen muutoksen johdosta.

9. Jos 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot muuttuvat, rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava siitä rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on päivitettävä 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuun todistukseen sisältyvät tiedot ja ilmoitettava rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikista muutoksista, joita on tehty rahastoyhtiön toimiluvan laajuuteen tai niitä yhteissijoitusyritystyyppinä mahdollisesti koskeviin rajoituksiin, joiden hoitoon rahastoyhtiöllä on toimilupa.

18 artikla

1. Rahastoyhtiön, joka palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella haluaa harjoittaa toimilupansa kattamaa toimintaa toisen jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa, on ilmoitettava rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:

- a) jäsenvaltio, jonka alueella rahastoyhtiö aikoo toimia; ja
- b) toimintasuunnitelma, jossa esitetään suunnitellut 6 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimien ja palvelujen ja johon sisältyy kuvaus rahastoyhtiön käyttöön ottamista riskienhallintamenetelyistä. Siihen sisältyy myös kuvaus 15 artiklan mukaisesti toteutetuista menetelyistä ja järjestelyistä.

2. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen saamisesta toimitettava ne rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on lisäksi ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot sovellettavista sijoittajien suojaksi tarkoitetuista korvausjärjestelmistä.

Jos rahastoyhtiö haluaa harjoittaa liitteessä II tarkoitettuja yhteiseen salkunhoitoon kuuluvia tehtäviä, rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on liitettävä rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille lähetettyihin asiakirjoihin todistus siitä, että rahastoyhtiöllä on tämän direktiivin säännösten mukainen toimilupa, kuvaus rahastoyhtiön toimiluvan laajuudesta ja yksityiskohtaiset tiedot siitä yhteissijoitusyritystyyppinä mahdollisesti koskevista rajoituksista, joiden hoitoon rahastoyhtiöllä on toimilupa.

Sen estämättä, mitä 20 ja 93 artiklassa säädetään, rahastoyhtiö voi tämän jälkeen aloittaa liiketoiminnan rahastoyhtiön vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

3. Rahastoyhtiön, joka harjoittaa toimintaa palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, on noudatettava rahastoyhtiön kotijäsenvaltion 14 artiklan mukaisesti laatimia sääntöjä.

4. Jos 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoitettujen tietojen sisältö muuttuu, rahastoyhtiön on ilmoitettava muutoksesta kirjallisesti sekä rahastoyhtiön kotijäsenvaltion että rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ennen muutosten voimaantuloa. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on päivitettävä 2 kohdassa tarkoitettuun todistukseen sisältyvät tiedot ja ilmoitettava rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikista muutoksista, joita on tehty rahastoyhtiön toimiluvan laajuuteen tai niitä yhteissijoitusyritystyyppinä mahdollisesti koskeviin rajoituksiin, joiden hoitoon rahastoyhtiöllä on toimilupa.

19 artikla

1. Rahastoyhtiön, joka tarjoaa rajat ylittävien yhteisten salkunhoitoa perustamalla sivuliikkeen tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, on noudatettava rahastoyhtiön kotijäsenvaltion sääntöjä, jotka liittyvät rahastoyhtiön organisaatioon, mukaan lukien tehtävien siirtoa koskevat järjestelyt, riskienhallintamenetelyt, toiminnan vakautta koskevat säännöt ja sen valvonta, 12 artiklassa tarkoitettujen käytännöt ja rahastoyhtiön raportointivaatimukset. Kyseiset säännöt eivät saa olla tiukempia kuin sellaisiin rahastoyhtiöihin sovellettavat säännöt, jotka harjoittavat toimintaansa ainoastaan kotijäsenvaltiossaan.

2. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vastuussa 1 kohdan noudattamisen valvonnasta.

3. Rahastoyhtiön, joka tarjoaa rajat ylittäen yhteistä salkunhoitoa perustamalla sivuliikkeen tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, on noudatettava yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion yhteissijoitusyritysten perustamiseen ja toimintaan liittyviä sääntöjä, nimittäin sääntöjä, joita sovelletaan:

- a) yhteissijoitusyrityksen perustamiseen ja luvan myöntämiseen sille;
- b) osuuksien ja osakkeiden liikkeeseenlaskuun ja lunastamiseen;
- c) investointipolitiikkaan ja -rajoitukseen, mukaan lukien kokonaisriskin ja vipuvaikutuksen laskeminen;
- d) lainaksioton, lainaksiannon ja ilman katetta tapahtuvan myynnin rajoittamiseen;
- e) yhteissijoitusyrityksen varojen arvonmääritykseen ja tilinpitoon;
- f) liikkeeseenlasku- tai lunastushinnan laskemiseen sekä virheisiin, joita tehdään varojen nettoarvon ja siihen liittyvän sijoittajien korvauksen laskemisessa;
- g) tuottojen jakamiseen tai uudelleen sijoittamiseen;
- h) yhteissijoitusyrityksen tietojen ilmoittamista ja raportointia koskeviin vaatimuksiin, mukaan lukien tarjousesite, sijoittajalle annettavat avaintiedot ja määräaikaikaiskatsaukset;
- i) markkinoimiseksi tehtyihin järjestelyihin;
- j) osuudenhaltijasuhteisiin;
- k) yhteissijoitusyritysten sulautumisiin ja uudelleenjärjestelyihin;
- l) yhteissijoitusyrityksen purkamiseen ja selvitysmenettelyyn;
- m) tarvittaessa osuudenhaltijarekisterin sisältöön;
- n) yhteissijoitusyrityksen lupa- ja valvontamaksuihin; ja
- o) osuudenhaltijoiden äänioikeuksien ja osuudenhaltijoiden a-m alakohtiin liittyvien muiden oikeuksien käyttöön.

4. Rahastoyhtiön on noudatettava rahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa asetettuja velvoitteita sekä tarjousesitteessä asetettuja velvoitteita, joiden on oltava 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen sovellettavan lainsäädännön mukaisia.

5. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vastuussa 3 ja 4 kohdan noudattamisen valvonnasta.

6. Rahastoyhtiö päättää ja on vastuussa kaikkien niiden järjestelyjen ja organisaatiopäätösten tekemisestä ja toteuttamisesta, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että yhteissijoitusyrityksen perustamista ja toimintaa koskevia sääntöjä, rahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa asetettuja velvoitteita sekä tarjousesitteessä asetettuja velvoitteita noudatetaan.

7. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vastuussa rahastoyhtiön järjestelyjen ja organisaation asianmukaisuuden valvonnasta sen varmistamiseksi, että rahastoyhtiö voi noudattaa kaikkien sen hoitamien yhteissijoitusyritysten perustamista ja toimintaa koskevia velvoitteita ja sääntöjä.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneeseen rahastoyhtiöön ei sovelleta yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa asetettuja lisävaatimuksia tämän direktiivin kohteeseen kuuluvissa asioissa, lukuun ottamatta tapauksia, joihin nimenomaisesti viitataan tässä direktiivissä.

20 artikla

1. Rajoittamatta 5 artiklan soveltamista rahastoyhtiön, joka hakee lupaa hoitaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautunutta yhteissijoitusyritystä, on toimitettava yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille seuraavat asiakirjat:

- a) 23 ja 33 artiklassa tarkoitettujen säilytysyhteisön kanssa tehty kirjallinen sopimus; ja
- b) tiedot liitteessä II tarkoitettujen sijoitusten hoitoon ja hallinnoimiseen liittyvien tehtävien siirtoa koskevista järjestelyistä.

Jos rahastoyhtiö jo hoitaa muita samantyyppisiä yhteissijoitusyrityksiä yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa, riittää viittaus jo toimitettuihin asiakirjoihin.

2. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat siinä laajuudessa kuin niiden vastuulla olevien sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi on tarpeen pyytää rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta selvennystä ja tietoja 1 kohdassa tarkoitetuista asiakirjoista ja 17 ja 18 artiklassa tarkoitettujen todistuksen perusteella siitä, kuuluuko sentyypinen yhteissijoitusyritys, jolle lupaa haetaan, rahastoyhtiön toimiluvan piiriin. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava mahdollinen lausuntonsa kymmenen työpäivän kuluessa ensimmäisen pyynnön esittämisestä.

3. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat hylätä rahastoyhtiön hakemuksen ainoastaan siinä tapauksessa, että:

- a) rahastoyhtiö ei noudata kyseisten viranomaisten vastuulle 19 artiklan nojalla kuuluvia sääntöjä;
- b) rahastoyhtiöllä ei ole kotijäsenvaltionsa toimivaltaisten viranomaisten antamaa toimilupaa hoitaa sen tyyppistä yhteissijoitusyritystä, jolle lupaa haetaan; tai
- c) rahastoyhtiö ei ole toimittanut 1 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja.

Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ennen hakemuksen hylkäämistä kuultava rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia.

4. Jos 1 kohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin tehdään jälkikäteen olennaisia muutoksia, rahastoyhtiön on ilmoitettava niistä yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

21 artikla

1. Rahastoyhtiön vastaanottava jäsenvaltio voi tilastollisia tarkoituksia varten vaatia, että kaikkien rahastoyhtiöiden, joilla on sivuliike sen alueella, on toimitettava kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille määräajoin kertomus harjoittamasta toiminnasta tässä jäsenvaltiossa.

2. Rahastoyhtiön vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että sen alueella sivuliikkeen perustamalla tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella liiketoimintaa harjoittavat rahastoyhtiöt toimittavat tiedot, joita tarvitaan sen valvomiseksi, että yhtiöt noudattavat rahastoyhtiön vastaanottavassa jäsenvaltiossa annettuja niihin sovellettavia sääntöjä.

Nämä vaatimukset eivät saa olla tiukempia kuin ne, jotka sama jäsenvaltio asettaa kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneille rahastoyhtiöille valvoakseen, että ne noudattavat edellä mainittuja normeja.

Rahastoyhtiöiden on varmistettava, että yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat 15 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen ja järjestelyjen nojalla saada tässä kohdassa tarkoitettut tiedot suoraan rahastoyhtiöltä.

3. Jos rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että rahastoyhtiö, jolla on sivuliike tai joka tarjoaa palveluja sen alueella, ei noudata jotain niistä säännöistä, joiden antamisesta rahastoyhtiön vastaanottava jäsenvaltio on vastuussa, näiden viranomaisten on vaadittava kyseistä rahastoyhtiötä lopettamaan sääntöjen noudattamatta jättäminen ja ilmoitettava tästä rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

4. Jos kyseinen rahastoyhtiö kieltäytyy antamasta rahastoyhtiön vastaanottavalle jäsenvaltiolle sen vastuulle kuuluvia tietoja tai ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä lopettaakseen 3 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen noudattamatta jättämisen, rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava siitä rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat mahdollisimman nopeasti kaikki asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että rahastoyhtiö antaa rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion 2 kohdan nojalla pyytämät tiedot tai lopettaa sääntöjen noudattamatta jättämisen. Näiden toimenpiteiden luonteesta on ilmoitettava rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

5. Jos rahastoyhtiö kieltäytyy edelleen antamasta rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion 2 kohdan mukaisesti pyytämää tietoja tai jatkaa samassa kohdassa tarkoitettujen, rahastoyhtiön vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien säännösten tai määräysten rikkomista rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toteuttamista toimenpiteistä huolimatta tai sen vuoksi, että nämä toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi tai niitä ei voida toteuttaa kyseisessä jäsenvaltiossa, rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat ilmoitettuaan tästä rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet, mukaan lukien 98 ja 99 artiklan mukaiset toimenpiteet, estääkseen sääntöjenvastaisen toiminnan jatkumisen tai rangaistakseen siitä sekä estääkseen tarvittaessa rahastoyhtiötä aloittamasta uusia liiketoimia alueellaan. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että näiden toimenpiteiden edellyttämät oikeudelliset asiakirjat voidaan niiden alueella antaa rahastoyhtiöille tiedoksi. Kun rahastoyhtiön vastaanottavassa jäsenvaltiossa tarjottu palvelu on yhteisrahoitusyrityksen hoitoa, rahastoyhtiön vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia rahastoyhtiötä lopettamaan kyseisen yhteissijoitusyrityksen hoidon.

6. Edellä 4 tai 5 kohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet, joihin liittyy toimenpiteitä tai rangaistuksia, on perusteltava asianmukaisesti, ja niistä on ilmoitettava kyseiselle rahastoyhtiölle. Näistä toimenpiteistä voidaan valittaa tuomioistuimeen toimenpiteet toteuttaneessa jäsenvaltiossa.

7. Ennen 3, 4 tai 5 kohdassa säädetyn menettelyn noudattamista rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat kiireellisissä tapauksissa toteuttaa kaikki tarvittavat varotoimenpiteet suojatakseen sijoittajien sekä muiden sellaisten etua, joille palveluja tarjotaan. Tällaisista toimenpiteistä on ilmoitettava mahdollisimman nopeasti komissiolle ja asianomaisten muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Kuultuaan asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia komissio voi päättää, että kyseisen jäsenvaltion on muutettava toimenpiteitä tai kumottava ne.

8. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kuultava yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia ennen rahastoyhtiön toimiluvan peruuttamista. Tällaisissa tapauksissa yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, joilla suojataan sijoittajien etua. Näihin toimenpiteisiin voi kuulua päätöksiä, joilla estetään kyseistä rahastoyhtiötä aloittamasta uusia liiketoimia kyseisen jäsenvaltion alueella.

Komissio antaa kahden vuoden välein tällaisia tapauksia käsittelevän kertomuksen.

9. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle niiden tapaus-ten määrä ja laji, joissa ne epäivät toimiluvan 17 artiklan nojalla tai hylkäävät hakemuksen 20 artiklan nojalla, sekä tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet.

Komissio antaa kahden vuoden välein tällaisia tapauksia käsittelevän kertomuksen.

IV LUKU

SÄILYTYSYHTEISÖN VELVOITTEET

22 artikla

1. Sijoitusrahaston varat on annettava säilytysyhteisön säilytettäväksi.
2. Säilytysyhteisön 24 artiklassa tarkoitettua vastuuta ei rajoiteta se seikka, että se on antanut säilytettävänä olevat varat tai niiden osan kolmannen haltuun.
3. Säilytysyhteisön on:
 - a) huolehdittava, että sijoitusrahaston puolesta suoritettavissa tai rahastoyhtiön suorittamissa osuuksien myynneissä, liikkeeseenlaskuissa, takaisinostoissa, lunastuksissa ja peruutuksissa noudatetaan sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä ja rahaston sääntöjä;
 - b) huolehdittava, että osuuksien arvo lasketaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön ja rahaston sääntöjen mukaisesti;
 - c) noudatettava rahastoyhtiön antamia määräyksiä, jolleivät ne ole sovellettavan kansallisen lainsäädännön tai rahaston sääntöjen vastaisia;
 - d) huolehdittava, että sijoitusrahaston varoja koskeviin toimiin liittyvät maksut suoritetaan sille yleensä käytössä olevissa määräajoissa;
 - e) huolehdittava, että sijoitusrahaston tulot käytetään sovellettavan kansallisen lainsäädännön ja rahaston sääntöjen mukaisesti.

23 artikla

1. Säilytysyhteisön sääntömääräisen kotipaikan on oltava yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa tai sen on oltava sijoittautunut tähän jäsenvaltioon.
2. Säilytysyhteisön on oltava toiminnan vakautta koskevan säätelyn ja jatkuvan valvonnan alainen laitos. Sen on myös annettava riittävät taloudelliset ja ammatilliset takeet siitä, että se voi tehokkaasti toimia säilytysyhteisönä sekä vastata tähän toimintaan liittyvistä velvoitteista.
3. Jäsenvaltiot päättävät niistä 2 kohdassa tarkoitettujen laitosten ryhmistä, joihin kuuluvat voivat toimia säilytysyhteisöinä.
4. Säilytysyhteisön on mahdollistettava se, että yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset saavat pyytäessään kaikki tiedot, jotka säilytysyhteisö on saanut tehtäviään hoitaessaan ja joita toimivaltaiset viranomaiset tarvitsevat valvoakseen, täyttääkö yhteissijoitusyritys tässä direktiivissä säädetty vaatimukset.

5. Jos rahastoyhtiön kotijäsenvaltio on muu kuin yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltio, säilytysyhteisön on allekirjoitettava rahastoyhtiön kanssa kirjallinen sopimus, jossa määritetään se tietojen vaihto, joka katsotaan tarpeelliseksi, jotta säilytysyhteisö voi hoitaa sille 22 artiklassa ja muissa yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion säilytysyhteisöihin sovellettavissa laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä määrätty tehtävät.

6. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka liittyvät toimenpiteisiin, joita säilytysyhteisön on toteutettava täyttääkseen velvollisuudet, joita sillä on sellaisen yhteissijoitusyrityksen suhteen, jota hoitaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut rahastoyhtiö, mukaan lukien tiedot, jotka säilytysyhteisön ja rahastoyhtiön käyttämän vakiosopimuksen on 5 kohdan nojalla sisällettävä.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

24 artikla

Säilytysyhteisö on yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti vastuussa rahastoyhtiötä ja osuudenhaltijoita kohtaan tappioista, joita näille aiheutuu säilytysyhteisön velvoitteiden täyttämisen perusteettomasta laiminlyömisestä tai sen tehtävien puutteellisesta suorittamisesta.

Osuudenhaltijoita kohtaan olevaan vastuuseen voidaan säilytysyhteisön, rahastoyhtiön ja osuudenhaltijoiden välisen oikeussuhteen luonteen mukaan vedota suoraan tai rahastoyhtiön välityksellä.

25 artikla

1. Yhtiö ei saa toimia sekä rahastoyhtiönä että säilytysyhteisönä.

2. Rahastoyhtiön ja säilytysyhteisön on hoidettava tehtävänsä itsenäisesti ja pelkästään osuudenhaltijoiden eduksi.

26 artikla

Laissa tai rahaston säännöissä on säädettävä tai määrättävä edellytyksistä, joilla rahastoyhtiötä ja säilytysyhteisöä voidaan vaihtaa, sekä osuudenhaltijoiden suojasta tällaisen vaihdon tapahtuessa.

V LUKU

SIOJITUSYHTIÖIDEN VELVOITTEET

1 JAKSO

Liiketoiminnan aloittamisen edellytykset

27 artikla

Sijoitusyhtiötoiminnan aloittaminen edellyttää sijoitusyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten etukäteen myöntämää toimilupaa.

Jäsenvaltioiden on määritettävä sijoitusyhtiön oikeudellinen muoto.

Sijoitusyhtiön sääntömääräisen kotipaikan on sijaittava sijoitusyhtiön kotijäsenvaltiossa.

28 artikla

Sijoitusyhtiö ei saa harjoittaa muuta kuin 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua liiketoimintaa.

29 artikla

1. Rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä asetettujen muiden yleisten edellytysten soveltamista sijoitusyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa sijoitusyhtiölle, joka ei ole nimennyt rahastoyhtiötä, ellei sijoitusyhtiöllä ole riittävä, vähintään 300 000 euron alkupääomaa.

Jos sijoitusyhtiö ei ole nimennyt tämän direktiivin nojalla toimiluvan saanutta rahastoyhtiötä, noudatetaan lisäksi seuraavaa:

- toimilupaa ei myönnetä, ellei toimilupahakemuksen liitteenä ole toimintasuunnitelmaa, jossa selvitetään vähintään sijoitusyhtiön organisaatorakenne;
- sijoitusyhtiön johtajien on oltava riittävän hyvämaineisia ja riittävän kokeneita myös sijoitusyhtiön harjoittaman liiketoiminnan lajin osalta, ja tätä varten: johtajien sekä kaikkien heidän seuraajiensa nimet on viipymättä ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille; vähintään kahden edellä mainitut edellytykset täyttävän henkilön on tehtävä sijoitusyhtiön toiminnan johtamista koskevat päätökset; ja 'johtajilla' tarkoitetaan henkilöitä, jotka lain tai perustamisasiakirjojen mukaan edustavat sijoitusyhtiötä tai jotka tosiasiallisesti määräävät sijoitusyhtiön toimintalinjasta; ja
- jos sijoitusyhtiön ja muiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden välillä on läheinen sidos, toimivaltaiset viranomaiset saavat lisäksi myöntää toimiluvan vain, jos nämä läheiset sidokset eivät estä niitä hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

Sijoitusyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa myös silloin, kun rahastoyhtiöön läheisesti sidoksissa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavat kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset tai niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät niitä hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

Sijoitusyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava sijoitusyhtiötä toimittamaan tiedot, jotka viranomaiset tarvitsevat.

2. Jos sijoitusyhtiö ei ole nimennyt rahastoyhtiötä, sijoitusyhtiölle on ilmoitettava kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko toimilupa myönnetty. Toimiluvan epääminen on aina perusteltava.

3. Sijoitusyhtiö voi aloittaa toimintansa heti kun toimilupa on myönnetty.

4. Sijoitusyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat peruuttaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvalla sijoitusyhtiölle myönnetyn toimiluvan ainoastaan, jos sijoitusyhtiö

- ei hyödynnä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, luopuu nimenomaisesti toimiluvasta tai on lopettanut tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan toiminnan yli kuusi kuukautta aiemmin, jollei kyseinen jäsenvaltio ole määrännyt, että tällaisissa tapauksissa toimilupa raukeaa;
- on saanut toimiluvan väärien ilmoitusten perusteella tai muilla sääntöjenvastaisilla keinoilla;
- ei enää täytä toimiluvan myöntämisen ehtoja;
- on vakavalla tai järjestelmällisellä tavalla rikkonut tämän direktiivin mukaisesti annettuja säännöksiä; tai
- kuuluu muiden sellaisten tapausten piiriin, joissa kansallinen lainsäädäntö edellyttää toimiluvan peruuttamista.

2 JAKSO

Toiminnan harjoittamisen edellytykset

30 artikla

Edellä olevaa 13 ja 14 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin sijoitusyhtiöihin, jotka eivät ole nimenneet tämän direktiivin nojalla toimiluvan saanutta rahastoyhtiötä.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja artikloja sovellettaessa 'rahastoyhtiöllä' tarkoitetaan 'sijoitusyhtiötä'.

Sijoitusyhtiöt saavat hoitaa ainoastaan oman salkkunsu varoja eivätkä ne saa missään olosuhteissa ottaa toimeksiantoa varojen hoitamiseksi kolmannen osapuolen puolesta.

31 artikla

Sijoitusyhtiön kotijäsenvaltion on laadittava toiminnan vakautta koskevat säännöt, joita niiden sijoitusyhtiöiden, jotka eivät ole nimenneet tämän direktiivin nojalla luvan saanutta rahastoyhtiötä, on jatkuvasti noudatettava.

Sijoitusyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti, myös sijoitusyhtiön luonne huomioon ottaen, vaadittava, että yhtiöllä on järjestyksellään hallinto- ja tilinpitokäytäntö, automaattista tietojenkäsittelyä varten tarkoitetut valvonta- ja turvajärjestelyt sekä riittävät sisäiset tarkastusjärjestelmät, joihin kuuluvat erityisesti työntekijöiden henkilökohtaisia liiketoimia koskevat säännöt tai rahoitusvälineisiin niiden alkupääoman sijoittamiseksi tehtyjen sijoitusten omistusta tai hoitoa koskevat säännöt, joiden avulla voidaan vähintään varmistaa, että jokaisesta liiketoimasta, jossa yhtiö on ollut osallisena, voidaan jälkikäteen todentaa sen alkuperä, osapuolet, luonne sekä toteuttamisajan kohta ja -paikka ja että sijoitusyhtiön varat sijoitetaan perustamisasiakirjojen ja voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti.

3 JAKSO

Säilytysyhteisön velvoitteet

32 artikla

1. Sijoitusyhtiön varat on annettava säilytysyhteisön säilytettäväksi.

2. Säilytysyhteisön 34 artiklassa tarkoitettua vastuuta ei rajoiteta, että säilytysyhteisö on antanut säilytettävänä olevat varat tai niiden osan kolmannen haltuun.

3. Säilytysyhteisön on huolehdittava seuraavasta:

- sijoitusyhtiön suorittamissa tai sen puolesta suoritettavissa osuuksien myynneissä, liikkeeseenlaskuissa, takaisinostoissa, lunastuksissa ja peruutuksissa noudatetaan lakia ja sijoitusyhtiön perustamisasiakirjoja;
- sijoitusyhtiön varoja koskeviin toimiin liittyvät maksut suoritetaan sille yleensä käytössä olevissa määräajoissa; ja
- sijoitusyhtiön tulot käytetään lain ja yhtiön perustamisasiakirjojen mukaisesti.

4. Sijoitusyhtiön kotijäsenvaltio voi päättää, että sen alueelle sijoittautuneet sijoitusyhtiöt, jotka markkinoivat osuuksiaan yksinomaan yhden tai useamman sellaisen arvopaperipörssin välityksellä, jossa niiden osuudet on otettu viralliselle listalle, eivät ole velvollisia käyttämään tässä direktiivissä tarkoitettuja säilytysyhteisöjä.

Mitä 76, 84 ja 85 artiklassa säädetään, ei sovelleta tällaisiin sijoitusyhtiöihin. Näiden sijoitusyhtiöiden varojen arvonmääritystä koskevista säännöistä on kuitenkin säädettävä sovellettavassa kansallisessa laissa taikka määrättävä niiden perustamisasiakirjoissa.

5. Sijoitusyhtiön kotijäsenvaltio voi päättää, että sen alueelle sijoittautuneet sijoitusyhtiöt, jotka markkinoivat vähintään 80 prosenttia osuuksistaan yhden tai useamman sellaisen arvopaperipörssin välityksellä, joka on määrätty niiden perustamisasiakirjoissa, eivät ole velvollisia käyttämään tässä direktiivissä tarkoitettuja säilytysyhteisöjä, jos niiden osuudet on otettu viralliselle listalle niiden jäsenvaltioiden arvopaperipörssissä, joiden alueella osuuksia markkinoidaan, ja jos kaikki tällaisen sijoitusyhtiön arvopaperipörssien ulkopuolella tekemät kaupat tehdään ainoastaan pörssihintoihin.

Sijoitusyhtiön perustamisasiakirjoissa on määrättävä siinä maassa, jossa osuuksia markkinoidaan, sijaitseva arvopaperipörssi, jonka hintoja käytetään sijoitusyhtiön tuossa maassa arvopaperipörssin ulkopuolella tekemissä kaupoissa.

Jäsenvaltio voi käyttää ensimmäisessä alakohdassa säädettyä poikkeusta ainoastaan, jos se katsoo, että osuudenhaltijat saavat vastaavan suojan kuin sellaisten yhteissijoitusyritysten osuudenhaltijat, jotka käyttävät tässä direktiivissä tarkoitettua säilytysyhteisöä.

Tässä kohdassa ja 4 kohdassa tarkoitettujen sijoitusyhtiöiden on:

- määrättävä osuuksiensa nettoarvon laskemismenetelmästä perustamisasiakirjoissaan, jos tästä ei ole säädetty kansallisessa lainsäädännössä;
- ryhdyttävä markkinoilla toimenpiteisiin estääkseen osuuksiensa pörssi-arvoa poikkeamasta enemmän kuin 5 prosenttia niiden nettoarvosta;
- määrättävä osuuksiensa nettoarvot, ilmoitettava ne toimivaltaisille viranomaisille ainakin kaksi kertaa viikossa sekä julkistettava ne kaksi kertaa kuukaudessa.

Ainakin kaksi kertaa kuukaudessa riippumattoman tilintarkastajan on varmistettava, että osuuksien arvot lasketaan lain ja sijoitusyhtiön perustamisasiakirjojen mukaisesti.

Tällöin tilintarkastajan on myös varmistettava, että sijoitusyhtiön varat on sijoitettu lain ja sijoitusyhtiön perustamisasiakirjojen mukaisella tavalla.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle sijoitusyhtiöt, joihin sovelletaan 4 ja 5 kohdassa säädettyjä poikkeuksia.

33 artikla

1. Säilytysyhteisön sääntömääräisen kotipaikan on oltava samassa jäsenvaltiossa kuin sijoitusyhtiön kotipaikan tai sen on oltava sijoittautunut tähän jäsenvaltioon.

2. Säilytysyhteisön on oltava toiminnan vakautta koskevan säätelyn ja jatkuvan valvonnan alainen laitos.

3. Jäsenvaltiot päättävät niistä 2 kohdassa tarkoitettujen laitosten ryhmistä, joihin kuuluvat voivat toimia säilytysyhteisöinä.

4. Säilytysyhteisön on mahdollistettava se, että yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset saavat pyytäessään kaikki tiedot, jotka säilytysyhteisö on saanut tehtäviään hoitaessaan ja joita toimivaltaiset viranomaiset tarvitsevat valvokseen, noudattaako yhteissijoitusyritys tätä direktiiviä.

5. Jos rahastoyhtiön kotijäsenvaltio ei ole yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltio, säilytysyhteisön on allekirjoitettava rahastoyhtiön kanssa kirjallinen sopimus, jossa määritetään se tietojen vaihto, joka katsotaan tarpeelliseksi, jotta säilytysyhteisö voi hoitaa sille 32 artiklassa ja muissa yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion säilytysyhteisöihin sovellettavissa laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä määrätty tehtävät.

6. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka liittyvät toimenpiteisiin, joita säilytysyhteisön on toteutettava täytäntöön velvollisuudet, joita sillä on sellaisen yhteissijoitusyrityksen suhteen, jota hoitaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut rahastoyhtiö, mukaan lukien tiedot, jotka säilytysyhteisön ja rahastoyhtiön käyttämän vakiosopimuksen on 5 kohdan nojalla sisällettävä.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

34 artikla

Säilytysyhteisö on sijoitusyhtiön kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti vastuussa sijoitusyhtiötä ja osuudenhaltijoita kohtaan tappioista, joita näille aiheutuu säilytysyhteisön velvoitteiden täyttämisen perusteettomasta laiminlyömisestä tai sen tehtävien puutteellisesta suorittamisesta.

35 artikla

1. Yhtiö ei saa toimia sekä sijoitusyhtiönä että säilytysyhteisönä.

2. Säilytysyhteisön on hoidettava tehtävänsä pelkästään osuudenhaltijoiden eduksi.

36 artikla

Laissa tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjoissa on säädettävä tai määrättävä edellytyksistä, joilla säilytysyhteisöä voidaan vaihtaa, sekä osuudenhaltijoiden suojasta tällaisen vaihdon tapahtuessa.

VI LUKU

YHTEISSIJOITUSYRITYSTEN SULAUTUMINEN

1 JAKSO

Periaate, luvat ja hyväksyminen

37 artikla

Tässä luvussa yhteissijoitusyrityksen määritelmään luetaan myös yhteissijoitusyrityksen alarahastot.

38 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on tässä luvussa vahvistettujen ehtojen mukaisesti ja 1 artiklan 3 kohdassa säädetystä yhteissijoitusyrityksen perustamistavasta riippumatta sallittava yhden tai useamman 2 artiklan 1 kohdan p alakohdassa säädetyn sulautumismenettelyn mukaiset, 2 artiklan 1 kohdan q ja r alakohdassa määritellyt rajat ylittävät sulautumiset ja kotimaiset sulautumiset.

2. Edellä 2 artiklan 1 kohdan q alakohdassa määritellyissä rajat ylittävissä sulautumisissa käytettyjen sulautumismenetelmien on oltava sulautuvan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisia.

Edellä 2 artiklan 1 kohdan r alakohdassa määritellyissä kotimaisissa sulautumisissa käytettyjen sulautumismenetelmien on oltava sen jäsenvaltion, johon yhteissijoitusyritykset ovat sijoittautuneet, lainsäädännön mukaisia.

39 artikla

1. Sulautuminen edellyttää sulautuvan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten etukäteen myöntämää lupaa.

2. Sulautuvan yhteissijoitusyrityksen on toimitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:

- yhteinen sulautumissuunnitelma, jonka sulautuva yhteissijoitusyritys ja vastaanottava yhteissijoitusyritys ovat asianmukaisesti hyväksyneet;
- tarjousesitteen ajantasainen versio ja 78 artiklassa tarkoitettujen sijoittajalle annettavat avaintiedot vastaanottavasta yhteissijoitusyrityksestä, jos se on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon;
- sulautuvan yhteissijoitusyrityksen ja vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen kunkin säilytysyhteisön antama ilmoitus, jossa ne vahvistavat, että ne ovat 41 artiklan mukaisesti todentaneet 40 artiklan 1 kohdan a, f ja g alakohdassa vaadittujen tietojen olevan tämän direktiivin vaatimusten ja kunkin asianomaisen yhteissijoitusyrityksen rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen mukaisia; ja
- ehdotettua sulautumista koskevat tiedot, jotka sulautuva yhteissijoitusyritys ja vastaanottava yhteissijoitusyritys aikovat antaa omille osuudenhaltijoilleen.

Tiedot on annettava siten, että ne ovat sekä sulautuvan yhteissijoitusyrityksen että vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten luettavissa kyseisen jäsenvaltion tai kyseisten jäsenvaltioiden virallisella kielellä tai yhdellä sen tai niiden virallisista kielistä taikka kyseisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä kielellä.

3. Kun kaikki tarvittavat asiakirjat on toimitettu, sulautuvan yhteissijoitusrytymksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi toimitettava jäljennökset 2 kohdassa tarkoitetuista tiedoista vastaanottavan yhteissijoitusrytymksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Sulautuvan yhteissijoitusrytymksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten ja vastaanottavan yhteissijoitusrytymksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava, mitä vaikutuksia ehdotetulla sulautumisella voi olla sulautuvan ja vastaanottavan yhteissijoitusrytymksen osuudenhaltijoille, sen arvioimiseksi, annetaanko osuudenhaltijoille tarvittavat tiedot.

Sulautuvan yhteissijoitusrytymksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa vaatia kirjallisesti, että sulautuvan yhteissijoitusrytymksen osuudenhaltijoille annettavia tietoja selvennetään.

Vastaanottavan yhteissijoitusrytymksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa vaatia kirjallisesti viimeistään 15 työpäivän kuluttua 2 kohdassa tarkoitettujen täydellisten tietojen jäljennösten vastaanottamisesta, että vastaanottava yhteissijoitusrytymys muuttaa osuudenhaltijoilleen annettavia tietoja.

Tässä tapauksessa vastaanottavan yhteissijoitusrytymksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava sulautuvan yhteissijoitusrytymksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille pitävänsä tietoja riittämättöminä. Niiden on ilmoitettava sulautuvan yhteissijoitusrytymksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille 20 työpäivän kuluessa siitä, kun ne saivat tiedon vastaanottavan yhteissijoitusrytymksen osuudenhaltijoille annettavista muutetuista tiedoista, katsovatko ne, että kyseiset muutetut tiedot ovat riittävät.

4. Sulautuvan yhteissijoitusrytymksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä ehdotetulle sulautumiselle lupa, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- ehdotettu sulautuminen täyttää kaikki 39–42 artiklassa säädetyt vaatimukset;
- vastaanottavan yhteissijoitusrytymksen on 93 artiklan mukaisesti ilmoitettu markkinoivan osuuksiaan kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa sulautuvalla yhteissijoitusrytymksellä on lupa tai joissa sen on 93 artiklan mukaisesti ilmoitettu markkinoivan osuuksiaan; ja
- sulautuvan ja vastaanottavan yhteissijoitusrytymksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset katsovat osuudenhaltijoille toimitettavien tietojen olevan riittävät tai vastaanottavan yhteissijoitusrytymksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät ole 3 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettulla tavalla ilmoittaneet pitävänsä tietoja riittämättöminä.

5. Jos sulautuvan yhteissijoitusrytymksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset katsovat, ettei kaikkia tarvittavia asiakirjoja ole toimitettu, niiden on vaadittava lisätietoja viimeistään kymmenen työpäivän kuluttua 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta.

Sulautuvan yhteissijoitusrytymksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava sulautuvalle yhteissijoitusrytymkselle viimeistään 20 työpäivän kuluttua siitä, kun kaikki tiedot on toimitettu 2 kohdan mukaisesti, onko sulautumiselle myönnetty lupa.

Sulautuvan yhteissijoitusrytymksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava päätöksestään myös vastaanottavan yhteissijoitusrytymksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

6. Jäsenvaltiot voivat 57 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti säätää, että vastaanottavan yhteissijoitusrytymksen osalta poiketaan 52–55 artiklan säännöksistä.

40 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sulautuva ja vastaanottava yhteissijoitusrytymys laativat yhteisen sulautumissuunnitelman.

Yhteisestä sulautumissuunnitelmasta on käytävä ilmi seuraavat tiedot:

- sulautumistyyppi ja sulautumiseen osallistuvat yhteissijoitusrytymkset;
- ehdotetun sulautumisen tausta ja syyt;
- vaikutukset, joita ehdotetulla sulautumisella odotetaan olevan sulautuvan ja vastaanottavan yhteissijoitusrytymksen osuudenhaltijoille;
- hyväksytyt perusteet, joiden pohjalta määritetään varojen arvo ja tarvittaessa vastuut 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna päivänä, jona lasketaan vaihtosuhte;
- vaihtosuhteen laskentamenetelmä;
- sulautumisen suunniteltu voimaantulopäivä;
- varojen siirtoon ja osuuksien vaihtoon sovellettavat säännöt; ja
- 2 artiklan 1 kohdan p alakohdan ii alakohdassa ja tarvittaessa 2 artiklan 1 kohdan p alakohdan iii alakohdassa tarkoitettua sulautumisessa vastaperustetun vastaanottavan yhteissijoitusrytymksen rahaston säännöt tai perustamisasiakirjat.

Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa vaatia lisätietojen sisällyttämistä yhteiseen sulautumissuunnitelmaan.

2. Sulautuva yhteissijoitusrytymys ja vastaanottava yhteissijoitusrytymys voivat päättää sisällyttää yhteiseen sulautumissuunnitelmaan myös muita tietoja.

2 JAKSO

Kolmannen osapuolen harjoittama valvonta, osuudenhaltijoille tiedottaminen ja osuudenhaltijoiden muut oikeudet

41 artikla

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sulautuvan ja vastaanottavan yhteissijoitusrytymksen säilytysyhteisöt todentavat, että 40 artiklan 1 kohdan a, f ja g alakohdassa vaaditut tiedot ovat tämän direktiivin vaatimusten ja kunkin asianomaisen yhteissijoitusrytymksen rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen mukaisia.

42 artikla

1. Sulautuvan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion lainsäädännössä on annettava tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta 17 päivänä toukokuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY⁽¹⁾ mukaisesti hyväksytyyn säilytysyhteisön tai riippumattoman tilintarkastajan tehtäväksi seuraavien seikkojen vahvistaminen:

- a) hyväksytyt perusteet, joiden pohjalta määritetään varojen arvo ja tarvittaessa vastuut 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna päivänä, jona lasketaan vaihtosuhte;
- b) tarvittaessa osuutta kohti laskettu rahavastike; ja
- c) vaihtosuhteen laskentamenetelmä ja 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle vaihtosuhteen laskentapäivälle laskettu todellinen vaihtosuhte.

2. Sulautuvien yhteissijoitusyritysten lakisääteisiä tilintarkastajia tai vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen lakisääteistä tilintarkastajaa pidetään riippumattomina tilintarkastajina 1 kohtaa sovellettaessa.

3. Jäljennös riippumattoman tilintarkastajan tai tarvittaessa säilytysyhteisön kertomuksista on pyynnöstä saatettava sulautuvan yhteissijoitusyrityksen ja vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoiden ja kummankin yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten saataville veloituksetta.

43 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sulautuva ja vastaanotettava yhteissijoitusyritys antavat omille osuudenhaltijoilleen asianmukaiset ja täsmälliset tiedot ehdotetusta sulautumisesta, jotta nämä voivat tehdä perustellun arvion ehdotetun sulautumisen vaikutuksista sijoituksiinsa.

2. Tiedot annetaan sulautuvan ja vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoille vasta sen jälkeen, kun sulautuvan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet ehdotetulle sulautumiselle luvan 39 artiklan mukaisesti.

Ne annetaan vähintään 30 päivää ennen viimeistä päivää, jona on mahdollista pyytää 45 artiklan 1 kohdan mukaista osuuksien maksutonta takaisinostoa tai lunastusta tai tarvittaessa muuntamista.

3. Sulautuvan ja vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoille toimitettavien ehdotettua sulautumista koskevien tietojen on oltava asianmukaisia ja täsmällisiä, jotta osuudenhaltijat voivat tehdä perustellun päätöksen ehdotetun sulautumisen mahdollisista vaikutuksista sijoituksiinsa ja käyttää 44 ja 45 artiklaan perustuvia oikeuksiaan.

Tiedoista on käytävä ilmi seuraavaa:

- a) ehdotetun sulautumisen tausta ja syyt;

⁽¹⁾ EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87.

b) vaikutukset, joita ehdotetulla sulautumisella voi olla osuudenhaltijoille, mukaan lukien muun muassa olennaiset erot sijoituspolitiikassa ja -strategiassa, kustannukset, odotetut tulokset, määräaikaikatsaukset, mahdolliset suoritusongelmat ja tarvittaessa näkyvä varoitus sijoittajille siitä, että heidän verokohtelunsa saattaa muuttua sulautumisen johdosta;

c) kaikki erityiset oikeudet, joita osuudenhaltijoilla on ehdotettuun sulautumiseen nähden, mukaan lukien muun muassa oikeus saada lisätietoja, oikeus saada pyynnöstä jäljennös riippumattoman tilintarkastajan tai säilytysyhteisön kertomuksesta, oikeus pyytää 45 artiklan 1 kohdassa määriteltyä maksutonta osuuksien takaisinostoa tai lunastusta tai tarvittaessa muuntamista ja kyseisen oikeuden viimeinen käyttöpäivä;

d) asiaa koskevat menettelynäkökohdat ja sulautumisen suunniteltu voimaantulopäivä; ja

e) jäljennös 78 artiklassa tarkoitetuista sijoittajalle annettavista avaintiedoista vastaanottavasta yhteissijoitusyrityksestä.

4. Jos sulautuvasta tai vastaanottavasta yhteissijoitusyrityksestä on ilmoitettu 93 artiklan mukaisesti, 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja on annettava kyseisen yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä taikka kyseisen valtion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä kielellä. Käännöksen laadinnasta vastaa yhteissijoitusyritys, jonka on annettava kyseiset tiedot. Käännöksen on vastattava tarkoin alkuperäiskappaletta.

5. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla täsmennetään, miten yksityiskohtaisesti, missä muodossa ja millä tavoin 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja on annettava.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

44 artikla

Jos jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä edellytetään osuudenhaltijoiden hyväksynnän saamista yhteissijoitusyritysten väliselle sulautumiselle, jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei tällaiseen hyväksyntään tarvita enempää kuin 75 prosenttia osuudenhaltijoiden yleiskokouksessa läsnä tai edustettuina olevien osuudenhaltijoiden antamista äänistä.

Ensimmäinen kohta ei rajoita sitä, mitä kansallisessa lainsäädännössä säädetään päätösvaltaisuudesta. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa rajat ylittävälle sulautumiselle tiukempia päätösvaltaisuuksia kuin kotimaisille sulautumisille eivätkä yhteissijoitusyritysten sulautumisille tiukempia päätösvaltaisuuksia kuin muille yritysten sulautumisille.

45 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä lainsäädännössään, että sulautuvan ja vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoilla on oikeus pyytää osuuksiensa takaisinostoa tai lunastusta tai mahdollisuuksien mukaan myös muuntamista jonkin muun sellaisen yhteissijoitusyrityksen osuudeksi, joka harjoittaa samankaltaista sijoituspolitiikkaa ja jota hoitaa sama rahastoyhtiö tai sen kanssa yhteisen liikkeenjohdon tai määräysvallan taikka huomattavan suoran tai välillisen omistusosuuden kautta sidoksissa oleva muu yhtiö, ja heidän maksettavakseen tulevat tällöin ainoastaan maksut, jotka yhteissijoitusyritys pidättää divestointikustannusten kattamiseksi. Tämä oikeus tulee voimaan sinä ajankohtana, jona sulautuvan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoille ja vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoille ilmoitetaan ehdotetusta sulautumisesta 43 artiklan mukaisesti, ja se lakkaa viisi työpäivää ennen 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaihtosuhteen laskentapäivää.

2. Poiketen siitä, mitä 84 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat yhteissijoitusyritysten sulautumisen yhteydessä antaa toimivaltaisille viranomaisille valtuudet vaatia osuuksien merkitsemisen, takaisinoston tai lunastuksen väliaikaista keskeyttämistä tai sallia tällainen keskeyttäminen, edellyttäen että tällainen keskeyttäminen on perusteltua osuudenhaltijoiden suojelemiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

3 JAKSO

Kustannukset ja voimaantulo

46 artikla

Niitä tapauksia lukuun ottamatta, joissa yhteissijoitusyritykset eivät ole nimenneet rahastoyhtiötä, jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei sulautumisen valmisteluun ja toteuttamiseen liittyviä oikeudellisia kustannuksia taikka neuvonta- tai hallintokustannuksia peritä sulautuvalta tai vastaanottavalta yhteissijoitusyritykseltä eikä yhdeltäkään niiden osuudenhaltijalta.

47 artikla

1. Kotimaisissa sulautumisissa jäsenvaltioiden lainsäädännössä on säädettävä siitä, milloin sulautuminen tulee voimaan, sekä päivästä, jona lasketaan vaihtosuhte sulautuvan yhteissijoitusyrityksen osuuksien vaihtamiseksi vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuuksiin ja lisäksi tarvittaessa määritetään osuuksien nettoarvo rahavastikkeiden maksamista varten.

Rajat ylittävissä sulautumisissa nämä ajankohdat määräytyvät vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että nämä ajankohdat ajoittuvat sen jälkeiseen aikaan, kun vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen tai sulautuvan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijat ovat hyväksyneet sulautumisen.

2. Sulautumisen voimaantulo on julkistettava kaikilla asianmukaisilla tavoilla vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen jäsenvaltion lainsäädäntöä noudattaen, ja siitä on ilmoitettava vastaanottavan ja sulautuvan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

3. Sulautumista, joka on tullut voimaan 1 kohdan mukaisesti, ei saa julistaa mitättömäksi.

48 artikla

1. Edellä olevan 2 artiklan 1 kohdan p alakohdan i alakohdan mukaisesti toteutetulla sulautumisella on oltava seuraavat vaikutukset:

- a) kaikki sulautuvan yhteissijoitusyrityksen varat ja vastuut siirretään vastaanottavalle yhteissijoitusyritykselle tai tapauksen mukaan vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisölle;
- b) sulautuvan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoista tulee vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoita, ja heillä on tapauksen mukaan oikeus rahavastikkeeseen, joka on korkeintaan 10 prosenttia heidän hallussaan olevien sulautuvan yhteissijoitusyrityksen osuuksien nettoarvosta; ja
- c) sulautuvan yhteissijoitusyrityksen olemassaolo lakkaa, kun sulautuminen tulee voimaan.

2. Edellä olevan 2 artiklan 1 kohdan p alakohdan ii alakohdan mukaisesti toteutetulla sulautumisella on oltava seuraavat vaikutukset:

- a) kaikki sulautuvan yhteissijoitusyrityksen varat ja vastuut siirretään uudelle vastaanottavalle yhteissijoitusyritykselle tai tapauksen mukaan vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisölle;
- b) sulautuvan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoista tulee uuden vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoita, ja heillä on tapauksen mukaan oikeus rahavastikkeeseen, joka on korkeintaan 10 prosenttia heidän hallussaan olevien sulautuvan yhteissijoitusyrityksen osuuksien nettoarvosta; ja
- c) sulautuvan yhteissijoitusyrityksen olemassaolo lakkaa, kun sulautuminen tulee voimaan.

3. Edellä olevan 2 artiklan 1 kohdan p alakohdan iii alakohdan mukaisesti toteutetulla sulautumisella on oltava seuraavat vaikutukset:

- a) sulautuvan yhteissijoitusyrityksen nettovarat siirretään vastaanottavalle yhteissijoitusyritykselle tai tapauksen mukaan vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisölle;
- b) sulautuvan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoista tulee vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoita; ja
- c) sulautuvan yhteissijoitusyrityksen olemassaolo lakkaa vasta, kun vastuut on vapautettu.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä sellaisen menettelyn perustamisesta, jolla vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö vahvistaa vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisölle, että kaikki varat ja tarvittaessa kaikki vastuut on siirretty. Jos vastaanottava yhteissijoitusyritys ei ole nimennyt rahastoyhtiötä, se antaa tällaisen vahvistuksen vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisölle.

VII LUKU

YHTEISSIJOITUSYRITYKSEN SIIJOITUSPOLITIikkaA
KOSKEVAT VELVOITTEET

49 artikla

Jos yhteissijoitusyritys koostuu useammasta kuin yhdestä alarahastosta, kutakin alarahastoa pidetään tätä lukua sovellettaessa erillisenä yhteissijoitusyrityksenä.

50 artikla

1. Yhteissijoitusyrityksen varat saa sijoittaa ainoastaan yhteen tai useampaan seuraavista kohteista:

- a) siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin, jotka on otettu direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa määritellyille säännellyille markkinoille tai joilla käydään kauppaa kyseisillä markkinoilla;
- b) siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin, joilla käydään kauppaa jonkin jäsenvaltion muulla säännellyllä, säännöllisesti toimivalla ja tunnustetulla yleisölle avoimella markkinapaikalla;
- c) siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin, jotka on otettu jonkin kolmannen maan arvopaperipörssin viralliselle listalle tai joilla käydään kauppaa jonkin kolmannen maan muulla säännellyllä, säännöllisesti toimivalla ja tunnustetulla yleisölle avoimella markkinapaikalla, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet arvopaperipörssin tai markkinapaikan valinnan taikka jos siitä on säädetty laissa tai määrätty rahaston säännöissä tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjoissa;
- d) vähän aikaisemmin liikkeeseen laskettuihin siirtokelpoisiin arvopapereihin, jos:
 - i) liikkeeseenlaskun ehdoissa on sitouduttu hakemaan arvopaperin ottamista arvopaperipörssin viralliselle listalle tai kaupankäynnin kohteeksi muulla säännellyllä, säännöllisesti toimivalla ja tunnustetulla yleisölle avoimella markkinapaikalla ja jos toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet arvopaperipörssin tai markkinapaikan valinnan taikka jos siitä on säädetty laissa tai määrätty rahaston säännöissä tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjoissa; ja
 - ii) edellä i alakohdassa tarkoitettu hyväksyminen vuoden kuluessa liikkeeseenlaskusta on turvattu;
- e) yhteissijoitusyritysten, joille on annettu lupa tämän direktiivin mukaisesti, tai muiden 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin riippumatta siitä, ovatko kyseiset yritykset sijoittautuneet johonkin jäsenvaltioon, edellyttäen että:
 - i) tällaiset muut yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset on hyväksytty sellaisen lainsäädännön nojalla, jonka mukaan ne ovat sellaisen valvonnan alaisia, jonka yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset katsovat vastaavan yhteisön lainsäädännössä säädettyä, ja edellyttäen, että viranomaisten välinen yhteistyö on riittävässä määrin varmistettu,

ii) osuudenhaltijoiden suoja muissa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä vastaa yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoiden suoja, ja erityisesti että varojen erottelun, siirtokelpoisten arvopapereiden ja rahamarkkinavälineiden lainaksioton, lainaksiannon ja ilman katetta tapahtuvan myynnin (ylimyynti) sääntely vastaa tämän direktiivin vaatimuksia,

iii) muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten liiketoiminnasta annetaan puolivuositain ja vuosittain kertomus, jonka nojalla niiden varoista ja veloista, tuloista ja liiketoimista voidaan tehdä arvio kertomuskaudelta, ja

iv) yhteissijoitusyritys tai muu yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys, jonka hankintaa tutkitaan, voi rahastosääntöjensä tai perustamisasiakirjojensa mukaan sijoittaa enintään 10 prosenttia varoistaan muiden yhteissijoitusyritysten tai muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin;

f) luottolaitostalletuksiin, jotka ovat vaadittaessa takaisin maksettavia tai nostettavissa ja erääntyvät enintään 12 kuukauden kuluessa, edellyttäen, että luottolaitoksen sääntömääräinen kotipaikka on jossain jäsenvaltiossa, tai jos luottolaitoksen kotipaikka on kolmannessa maassa, sillä edellytyksellä, että siihen sovelletaan toiminnan vakautta koskevia sääntöjä, joiden yhteissijoitusyritysten kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset katsovat vastaavan yhteisön lainsäädännössä säädettyä;

g) rahoitusjohdannaisiin, mukaan lukien vastaavat käteisellä selvitettävät rahoitusvälineet, joilla käydään kauppaa a, b ja c alakohdassa tarkoitetuilla säännellyillä markkinoilla, tai rahoitusjohdannaisiin, joilla käydään kauppaa pörssilistan ulkopuolella (OTC, "over-the-counter-johdannaiset"), jäljempänä 'vakioimattomat johdannaisopimukset', edellyttäen että:

i) johdannaisen kohde-etuus muodostuu tässä kohdassa tarkoitetuista välineistä, rahoitusindekseistä, koroista, valuuttakursseista tai valuutoista, joihin yhteissijoitusyritys voi sijoittaa sijoitustavoitteidensa mukaisesti, sellaisina kuin ne ilmoitetaan sen rahastosäännöissä tai perustamisasiakirjoissa,

ii) vakioimattomien johdannaisopimusten kaupoissa vastapuolet ovat laitoksia, joiden toiminnan vakautta valvotaan ja jotka kuuluvat yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntäluokkiin, ja

iii) vakioimattomien johdannaisopimusten arvo määritetään luotettavasti ja varmistettavasti päivittäin, ja ne voidaan yhteissijoitusyrityksen aloitteesta milloin tahansa myydä, muuttaa rahaksi tai kattaa vastakkaisella toimella niiden käypään arvoon; tai

- h) rahamarkkinavälineisiin, joilla ei käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla ja jotka kuuluvat 2 artiklan 1 kohdan o alakohdan soveltamisalaan, jos kyseisten rahoitusvälineiden liikkeeseenlasku tai itse liikkeeseenlaskija kuuluu sijoittajien ja säästöjen suojaamiseksi tapahtuvan sääntelyn piiriin, edellyttäen, että niiden:
- i) liikkeeseenlaskija tai takaaja on jäsenvaltion keskus-, alue- tai paikallisviranomaisen tai keskuspankki, Euroopan keskuspankki, yhteisö tai Euroopan investointipankki, kolmas maa tai liittovaltion tapauksessa jokin liittovaltion jäsenistä, taikka kansainvälinen julkisyhteisö, johon yksi tai useampi jäsenvaltio kuuluu,
- ii) liikkeeseenlaskija on yritys, jonka arvopapereilla käydään kauppaa a, b tai c alakohdassa tarkoitetuilla säännellyillä markkinoilla,
- iii) liikkeeseenlaskija tai takaaja on laitos, jonka toiminnan vakautta valvotaan yhteisön lainsäädännössä määritellyjen perusteiden mukaisesti, tai laitos, johon sovelletaan ja joka noudattaa toiminnan vakautta koskevia sääntöjä, joiden toimivaltaiset viranomaiset katsovat olevan vähintään yhtä tiukat kuin yhteisön lainsäädännössä asetettujen, tai
- iv) liikkeeseenlaskija on muu yhteisö, joka kuuluu yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiin luokkiin, edellyttäen, että tällaisiin välineisiin tehtyihin sijoituksiin sovelletaan sijoittajansuojaa, joka vastaa i, ii tai iii alakohdassa säädettyä, ja että liikkeeseenlaskija on yhtiö, jonka oma pääoma ja vararahastot ovat vähintään 10 000 000 euroa ja joka laatii ja julkistaa tilinpäätöksensä yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY⁽¹⁾ mukaisesti, tai yhteisö, joka kuuluu konserniin, jossa on yksi tai useampia listattuja yhtiöitä ja joka on erikoistunut konsernin rahoitukseen, tai yhteisö, joka on erikoistunut sellaisten arvopaperisvälaineiden rahoitukseen, joissa hyödynnetään pankin likviditeettilimiittiiä.

2. Yhteissijoitusyritys ei kuitenkaan saa

- a) sijoittaa määrää, joka on enemmän kuin 10 prosenttia sen varoista, muihin kuin 1 kohdassa tarkoitettuihin siirtokelpoisiin arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin; tai
- b) hankkia jalometalleja tai niihin oikeuttavia todistuksia.

Yhteissijoitusyrityksellä saa olla toiminnan edellyttämät käteisvarat.

3. Sijoitusyhtiö saa hankkia irtainta tai kiinteätä omaisuutta, joka on välittömästi tarpeen sen liiketoiminnan harjoittamisessa.

⁽¹⁾ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

51 artikla

1. Rahasto- tai sijoitusyhtiön on sovellettava riskienhallintamenettelyjä, joilla se voi seurata ja mitata jatkuvasti kuhunkin positioon liittyvää riskiä ja sen vaikutusta sijoitussalkun kokonaisriskiin.

Sen on sovellettava menettelyjä, joilla voidaan arvioida tarkasti ja riippumattomasti vakioimattomien johdannaissopimusten arvo.

Sen on ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille säännöllisesti johdannaissopimusten tyypit, niiden riskit, määrälliset rajat sekä johdannaiskaupan riskien arviointiin käytetyt menetelmät kunkin hoitamansa yhteissijoitusyrityksen osalta.

2. Jäsenvaltiot voivat antaa yhteissijoitusyrityksille luvan käyttää siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin liittyviä menetelmiä ja välineitä jäsenvaltioiden vahvistamin ehdoin ja niiden säätämässä rajoissa edellyttäen, että näitä menetelmiä ja välineitä käytetään tehokkaaseen salkunhoitoon.

Jos nämä operaatiot koskevat johdannaissopimusten käyttöä, kyseisten ehtojen ja rajojen on oltava tämän direktiivin säännösten mukaisia.

Nämä operaatiot eivät missään tapauksessa saa aiheuttaa sitä, että yhteissijoitusyritys poikkeaa sijoitustavoitteistaan, sellaisina kuin ne on asetettu sen rahastosäännöissä, perustamisasikirjoissa tai tarjousesitteessä.

3. Yhteissijoitusyrityksen on huolehdittava siitä, että sen johdannaissopimuksiin liittyvä kokonaisriski ei ylitä sen sijoitussalkun kokonaisnettoarvoa.

Riskin laskennassa otetaan huomioon perustana olevien varojen nykyarvo, vastapuoliriski, markkinoiden tuleva kehitys ja positoiden rahaksi muuttamiseen käytettävissä oleva aika. Tätä sovelletaan myös kolmanteen ja neljäljenteen alakohtaan.

Yhteissijoitusyritys voi osana sijoituspolitiikkaansa ja 52 artiklan 5 kohdassa säädetyn rajan puitteissa sijoittaa rahoitusjohdannaisiin edellyttäen, että niiden perustana oleviin varoihin liittyvän riskin määrä ei kokonaisuudessaan ylitä 52 artiklassa säädettyjä sijoitusrajoja. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kun yhteissijoitusyritys sijoittaa indeksiperusteisiin rahoitusjohdannaisiin, näitä sijoituksia ei tarvitse yhdistää 52 artiklassa säädettyjä rajoja sovellettaessa.

Kun siirtokelpoisiin arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin sisältyy johdannainen, johdannainen on otettava huomioon tämän artiklan vaatimuksia noudatettaessa.

4. Rajoittamatta 116 artiklan soveltamista komissio toteuttaa 1 päivään heinäkuuta 2010 mennessä täytäntöönpanotoimenpiteitä, joissa vahvistetaan seuraavaa:

- a) perusteet rahastoyhtiön 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti soveltamien riskienhallintamenettelyjen riittävyyden arvioimiseksi;
- b) yksityiskohtaiset säännöt, joiden avulla voidaan arvioida tarkasti ja riippumattomasti vakioimattomien johdannaissopimusten arvo; ja

- c) yksityiskohtaiset säännöt vaadittavasta tietojen sisällöstä sekä menettelystä, jota on noudatettava, kun rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille toimitetaan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tiedot.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

52 artikla

1. Yhteissijoitusyritys saa sijoittaa enintään:

- a) 5 prosenttia varoistaan sellaisiin siirtokelpoisiin arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin, joilla on sama liikkeeseenlaskija; tai
- b) 20 prosenttia varoistaan samaan yhteisöön tehtyihin talletuksiin.

Yhteissijoitusyrityksen vastapuoliriski vakioimattomien johdannaissovimusten kaupoissa ei saa ylittää:

- a) 10:tä prosenttia sen varoista, jos vastapuoli on 50 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettu luottolaitos; tai
- b) 5:tä prosenttia sen varoista muissa tapauksissa.

2. Jäsenvaltiot voivat korottaa 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn 5 prosentin rajan enintään 10 prosenttiin. Jos ne menettelevät näin, yhteissijoitusyrityksen sellaisissa liikkeeseenlaskijoissa, joihin kuhunkin se sijoittaa yli 5 prosenttia varoistaan, omistamien siirtokelpoisten arvopaperien ja rahamarkkinavälineiden kokonaisarvo ei kuitenkaan saa ylittää 40:tä prosenttia sen varojen arvosta. Tämä rajoitus ei koske talletuksia eikä vakioimattomien johdannaissovimusten kauppooja, jotka on tehty sellaisten rahoituslaitosten kanssa, joiden toiminnan vakautta valvotaan.

Jos seurauksena olisi, että yli 20 prosenttia yhteissijoitusyrityksen varoista sijoitettaisiin yhteen ainoaan yhteisöön, edellä 1 kohdassa asetetuista yksittäisistä rajoista huolimatta yhteissijoitusyritys ei saa yhdistää mitään seuraavista:

- a) sijoituksia kyseisen yhteisön liikkeeseen laskemiin siirtokelpoisiin arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin;
- b) kyseiseen yhteisöön tehtyjä talletuksia; tai
- c) riskejä, jotka aiheutuvat kyseisen yhteisön kanssa tehdyistä vakioimattomien johdannaissovimusten kaupoista.

3. Jäsenvaltiot voivat korottaa 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn viiden prosentin rajan enintään 35 prosenttiin, jos siirtokelpoisten arvopaperien tai rahamarkkinavälineiden liikkeeseenlaskija tai takaaja on jäsenvaltio tai sen paikallisviranomaiset, kolmas maa tai kansainvälinen julkisyhteisö, jonka jäsenenä on yksi tai useampi jäsenvaltio.

4. Jäsenvaltiot voivat korottaa 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn viiden prosentin rajan enintään 25 prosenttiin, kun joukkovelkakirjalainojen liikkeeseenlaskija on luottolaitos, jonka sääntömääräinen kotipaikka on jossain jäsenvaltiossa ja joka lain nojalla kuuluu joukkovelkakirjanhaltijoiden suojaksi tarkoitettun erityisen julkisen valvonnan piiriin. Näiden joukkovelkakirjalainojen liikkeeseenlaskussa saadut määrät on erityisesti sijoitettava kyseisen lain mukaisesti varoihin, jotka riittävät koko

joukkovelkakirjalainojen juoksuajan kattamaan niihin liittyvät saatavat ja jotka liikkeeseenlaskijan mahdollisessa maksukyvyttömyystapauksessa käytetään etusijajärjestyksessä pääoman takaisinmaksuun ja kertyneen koron maksuun.

Jos yhteissijoitusyritys sijoittaa yli viisi prosenttia varoistaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin joukkovelkakirjalainoihin, joilla on yksi liikkeeseenlaskija, näiden sijoitusten kokonaisarvo ei saa ylittää 80:tä prosenttia yhteissijoitusyrityksen varojen arvosta.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista joukkovelkakirjalainojen luokista sekä niiden liikkeeseenlaskijoiden luokista, joilla on kyseisessä alakohdassa mainittujen lakien ja valvontajärjestelyjen mukaisesti lupa laskea liikkeeseen tässä artiklassa mainitut ehdot täyttäviä joukkovelkakirjalainoja. Näihin luetteloihin on liitettävä ilmoitus, jossa täsmennetään, minkälaiset takaukset lainoille tarjotaan. Komissio toimittaa nämä tiedot välittömästi edelleen toisille jäsenvaltioille yhdessä aiheellisina pitämiensä huomautusten kanssa ja saattaa tiedot kansalaisten saataville. Näistä tiedonannoista voidaan keskustella 112 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa Euroopan arvopaperikomiteassa.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja siirtokelpoisia arvopapereita ja rahamarkkinavälineitä ei oteta huomioon 2 kohdassa tarkoitettun 40 prosentin rajan soveltamisessa.

Edellä 1–4 kohdassa säädettyjä rajoja ei saa yhdistää, joten 1–4 kohdan mukaisesti tehdyt sijoitukset saman yhteisön liikkeeseenlaskemiin siirtokelpoisiin arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin taikka tähän yhteisöön tehtyihin talletuksiin tai johdannaisiin eivät saa ylittää yhteensä 35:tä prosenttia yhteissijoitusyrityksen varoista.

Yhtiöitä, jotka direktiivin 83/349/ETY mukaisesti määritellyn konsolidoidun tilinpäätöksen laatimiseksi tai tunnustettujen kansainvälisten kirjanpitosääntöjen mukaisesti luetaan samaan konserniin, pidetään tässä artiklassa asetettuja rajoja laskettaessa yhtenä yhteisönä.

Jäsenvaltiot voivat sallia saman konsernin siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin tehtyjen sijoitusten kumuloitumisen 20 prosentin rajaan asti.

53 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat, tämän kuitenkaan vaikuttamatta 56 artiklassa säädettyihin rajoihin, korottaa 52 artiklassa säädettyjä rajoja enintään 20 prosenttiin saman liikkeeseenlaskijan osakkeisiin tai joukkovelkakirjoihin tehtävien sijoitusten osalta, jos yhteissijoitusyrityksen sijoituspolitiikan tavoitteena on rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen mukaan jäljitellä tiettyä toimivaltaiten viranomaisten tunnustamaa osake- tai joukkovelkakirjaindeksiä edellyttäen, että:

- a) indeksin koostumus on tarpeeksi hajautettu;
- b) indeksi kuvaa riittävän tarkasti niitä markkinoita, joihin se viittaa; ja
- c) indeksi julkistetaan asianmukaisella tavalla.

2. Jäsenvaltiot voivat korottaa 1 kohdassa säädetyn rajan enintään 35 prosenttiin, jos tämä osoittautuu perustelluksi poikkeuksellisten markkinaolosuhteiden vuoksi, erityisesti sellaisilla säännellyillä markkinoilla, joilla tietyt siirtokelpoiset arvopaperit tai rahamarkkinavälineet ovat erittäin määrävissä asemassa. Sijoittaminen tähän enimmäismäärään saakka on sallittu vain yhden liikkeeseenlaskijan osalta.

54 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 52 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa yhteissijoitusyrityksille luvan riskin hajauttamisen periaatetta noudattaen sijoittaa määrän, joka vastaa 100:aa prosenttia niiden varoista, erilaisiin siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin, jotka on laskenut liikkeeseen tai jotka on taannut jäsenvaltio, yksi tai useampi sen paikallisviranomaisista, kolmas maa taikka sellainen kansainvälinen julkisyhteisö, johon yksi tai useampi jäsenvaltio kuuluu.

Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset saavat tehdä tällaisen poikkeuksen ainoastaan, jos ne katsovat, että yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijat saavat vastaavan suojan kuin sellaisen yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijat, joka noudattaa 52 artiklassa säädettyjä rajoja.

Tällaisella yhteissijoitusyrityksellä on oltava ainakin kuuteen eri liikkeeseenlaskuun kuuluvia arvopapereita, eikä samaan liikkeeseenlaskuun kuuluviin arvopapereihin saa sijoittaa määrää, joka vastaa enemmän kuin 30:tä prosenttia sen varojen yhteismäärästä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun yhteissijoitusyrityksen on rahaston säännöissä tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjoissa nimenomaisesti mainittava ne jäsenvaltiot, paikallisviranomaiset tai kansainväliset julkisyhteisöt, joiden liikkeeseen laskemiin tai takaamiin arvopapereihin yhteissijoitusyritys aikoo sijoittaa määrän, joka vastaa enemmän kuin 35:tä prosenttia sen kokonaisvaroista.

Tällaisille rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen määräyksille on saatava toimivaltaisten viranomaisten hyväksyminen.

3. Jokaisen 1 kohdassa tarkoitetun yhteissijoitusyrityksen on sisällytettävä tarjousesitteeseensä ja mainontaansa selkeästi erotuva ilmoitus, jossa kiinnitetään huomio mainittuun poikkeukseen ja ilmoitetaan ne jäsenvaltiot, paikallisviranomaiset tai kansainväliset julkisyhteisöt, joiden arvopapereihin yhteissijoitusyritys aikoo sijoittaa tai on sijoittanut määrän, joka on enemmän kuin 35 prosenttia sen varoista.

55 artikla

1. Yhteissijoitusyritys voi hankkia yhteissijoitusyritysten tai muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten 50 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja osuuksia edellyttäen, että se sijoittaa enintään 10 prosenttia varoistaan saman yhteissijoitusyrityksen tai muun yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osuuksiin. Jäsenvaltiot voivat korottaa tämän rajan enintään 20 prosenttiin.

2. Muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten kuin yhteissijoitusyritysten osuuksiin tehdyt sijoitukset eivät saa yhteensä ylittää 30:tä prosenttia yhteissijoitusyrityksen varoista.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että jos yhteissijoitusyritys on hankkinut muun yhteissijoitusyrityksen tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osuuksia, kyseisen yhteissijoituksen tai muun yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen varoja ei tarvitse yhdistää 52 artiklassa säädettyjä rajoja sovellettaessa.

3. Jos yhteissijoitusyritys sijoittaa sellaisten muiden yhteissijoitusyritysten tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin, joita hoitaa suoraan tai toimeksiannosta sama rahastoyhtiö tai jokin muu yhtiö, johon kyseinen rahastoyhtiö on sidoksissa yhteisen liikkeenjohdon tai määräysvallan taikka huomattavan suoran tai välillisen omistussuuden kautta, kyseinen rahastoyhtiö tai muu yhtiö ei saa veloittaa merkintä- tai lunastuspalkkiota yhteissijoitusyrityksen sijoituksista näiden muiden yhteissijoitusyritysten tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin.

Yhteissijoitusyrityksen, joka sijoittaa huomattavan osan varoistaan muihin yhteissijoitusyrityksiin tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin, on ilmoitettava tarjousesitteessään niiden hoitopalkkioiden enimmäismäärä, jotka voidaan veloittaa sekä itse yhteissijoitusyritykseltä että niiltä muilta yhteissijoitusyrityksiltä tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavilta yrityksiltä, joihin se aikoo sijoittaa. Sen on ilmoitettava vuosikertomuksessaan hoitopalkkioiden enimmäisprosentti sekä itse yhteissijoitusyrityksen että niiden muiden yhteissijoitusyritysten tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta, joissa sillä on sijoituksia.

56 artikla

1. Sijoitusyhtiö tai rahastoyhtiö, siltä osin kuin sen toiminta liittyy sen hoidossa oleviin tässä direktiivissä tarkoitettuihin sijoitusrahastoihin, ei saa hankkia äänioikeutettuja osakkeita, jotka antaisivat sille mahdollisuuden käyttää huomattavaa vaikutusvaltaa liikkeeseenlaskijan johtamisessa.

Kunnes laajempi yhteensovittaminen toteutetaan, jäsenvaltioiden on otettava huomioon toisten jäsenvaltioiden lainsäädännön säännökset, joissa täsmennetään ensimmäisen alakohdan periaatteita.

2. Yhteissijoitusyritys ei saa hankkia enemmän kuin:

- a) 10 prosenttia saman liikkeeseenlaskijan äänioikeudettomista osakkeista;
- b) 10 prosenttia saman liikkeeseenlaskijan joukkovelkakirjoista;
- c) 25 prosenttia 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua yksittäisen yhteissijoitusyrityksen tai muun yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osuuksista; tai
- d) 10 prosenttia saman liikkeeseenlaskijan rahamarkkinavälineistä.

Edellä b, c ja d alakohdassa säädettyjä rajoja ei tarvitse noudattaa hankintahetkellä, jos tuolloin ei voida laskea joukkovelkakirjojen tai rahamarkkinavälineiden kokonaismäärää taikka liikkeeseen laskettujen arvopapereiden nettomäärää.

3. Jäsenvaltio voi olla soveltamatta 1 ja 2 kohtaa:

- a) jäsenvaltion tai sen paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemisiin tai takaamiin siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin;
- b) kolmannen maan liikkeeseen laskemisiin tai takaamiin siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin;
- c) sellaisen kansainvälisen julkisyhteisön, johon yksi tai useampi jäsenvaltio kuuluu, liikkeeseen laskemisiin siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin;
- d) yhteissijoitusyrityksellä oleviin sellaisen yhtiön osakkeisiin tai muihin pääomaosuuksiin, joka on kolmannen maan lainsäädännön alainen ja joka sijoittaa varansa pääasiallisesti arvopapereihin, joiden liikkeeseenlaskijalla on sääntömääräinen kotipaikka tuossa kolmannessa maassa, jos tällainen omistusrjestely on kyseisen kolmannen maan lainsäädännön mukaan ainoa tapa, jota noudattaen yhteissijoitusyritys voi tehdä sijoituksia tuosta kolmannesta maasta olevien liikkeeseenlaskijoiden arvopapereihin; tai
- e) sijoitusyhtiöllä tai sijoitusyhtiöllä oleviin sellaisten tytäryhtiöiden osakkeisiin, jotka eivät harjoita muuta toimintaa kuin osuudenhaltijoiden pyynnöstä tapahtuvaa osuuksien takaisinostoa koskevaa hoito-, neuvonta- tai markkinointitoimintaa pelkästään sijoitusyhtiön tai sijoitusyhtiöiden lukuun siinä maassa, johon tytäryhtiö on sijoittautunut.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettu poikkeus voidaan kuitenkin tehdä ainoastaan, jos tuo kolmannesta maasta oleva yhtiö noudattaa sijoituspolitiikassaan 52 ja 55 artiklassa sekä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä rajoja. Jos 52 ja 55 artiklassa vahvistetut rajat ylitetään, sovelletaan soveltuvin osin 57 artiklaa.

57 artikla

1. Yhteissijoitusyritysten ei ole tarpeen noudattaa tässä luvussa säädettyjä rajoja, kun ne käyttävät varoihinsa kuuluviin siirtokelpoisiin arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin liittyviä merkintäoikeuksia.

Jäsenvaltiot voivat riskin hajauttamisen periaatteen noudattamisesta huolehtien sallia, että vastikään luvan saaneet yhteissijoitusyritykset poikkeavat 52–55 artiklasta kuuden kuukauden ajan siitä, kun ne ovat saaneet luvan.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettuja rajoituksia on ylitetty yhteissijoitusyrityksestä riippumattomista syistä taikka merkintäoikeuksien käyttämisen takia, yhteissijoitusyrityksen on pidettävä myyntitoimintansa ensisijaisena tavoitteena tilanteen korjaamista osuudenhaltijoiden edut huomioon ottavalla tavalla.

VIII LUKU

MASTER-FEEDER-RAKENTEET

1 JAKSO

Soveltamisala ja hyväksyminen

58 artikla

1. Feeder-yhteissijoitusyritys on yhteissijoitusyritys tai sen alarahasto, jolla poiketen siitä, mitä 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, 50, 52 ja 55 artiklassa ja 56 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetään, on lupa sijoittaa vähintään 85 prosenttia varoistaan toisen yhteissijoitusyrityksen tai sen alarahaston, jäljempänä 'master-yhteissijoitusyritys', osuuksiin.

2. Feeder-yhteissijoitusyritys voi säilyttää enintään 15 prosenttia varoistaan jossakin tai joissakin seuraavista muodoista:

- a) toiminnan edellyttäminä käteisvaroina 50 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;
- b) rahoitusjohdannaisina, joita voidaan käyttää ainoastaan suojaustarkoituksessa, 50 artiklan 1 kohdan g alakohdan ja 51 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti;
- c) irtaimena ja kiinteänä omaisuutena, joka tarvitaan välittömästi liiketoiminnassa, jos feeder-yhteissijoitusyritys on sijoitusyhtiö.

Edellä olevan 51 artiklan 3 kohdan noudattamiseksi feeder-yhteissijoitusyrityksen on laskettava rahoitusjohdannaisiin liittyvä kokonaisriskinsä laskemalla yhteen ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen suoran riskinsä ja

- a) joko master-yhteissijoitusyrityksen rahoitusjohdannaisiin liittyvän tosiasiallisen riskin suhteessa feeder-yhteissijoitusyrityksen master-yhteissijoitusyritykseen tekemiin sijoituksiin; tai
- b) master-yhteissijoitusyrityksen rahoitusjohdannaisiin liittyvän mahdollisen kokonaisriskin enimmäismäärän, josta määrätään master-yhteissijoitusyrityksen rahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa, suhteessa feeder-yhteissijoitusyrityksen master-yhteissijoitusyritykseen tekemiin sijoituksiin.

3. Master-yhteissijoitusyritys on yhteissijoitusyritys tai sen alarahasto:

- a) jonka osuudenhaltijoiden joukossa on vähintään yksi feeder-yhteissijoitusyritys;
- b) joka ei itse ole feeder-yhteissijoitusyritys; ja
- c) jolla ei ole feeder-yhteissijoitusyrityksen osuuksia.

4. Master-yhteissijoitusyritykseen sovelletaan seuraavia poikkeuksia:

- a) 1 artiklan 2 kohdan a alakohtaa ja 3 artiklan b alakohtaa ei sovelleta, jos master-yhteissijoitusyrityksellä on osuudenhaltijoina vähintään kaksi feeder-yhteissijoitusyritystä, mikä antaa master-yhteissijoitusyritykselle mahdollisuuden päättää, hankkiiko se pääomaa muilta sijoittajilta;

- b) XI lukua ja 108 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa ei sovelleta, jos master-yhteissijoitusyritys ei hanki pääomaa yleisöltä toisessa jäsenvaltiossa kuin siinä, johon se on sijoittautunut, vaan sillä ainoastaan on yksi tai useampia feeder-yhteissijoitusyrityksiä kyseisessä jäsenvaltiossa.

59 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että feeder-yhteissijoitusyrityksen tiettyyn master-yhteissijoitusyritykseen tekemä sijoitus, joka ylittää 55 artiklan 1 kohdan mukaisen muuhun yhteissijoitusyritykseen tehtäviin sijoituksiin sovellettavan rajan, hyväksytetään etukäteen feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla.

2. Feeder-yhteissijoitusyritykselle on ilmoitettava 15 työpäivän kuluttua kaikkien tarvittavien asiakirjojen toimittamisesta, ovako toimivaltaiset viranomaiset hyväksyneet feeder-yhteissijoitusyrityksen master-yhteissijoitusyritykseen tekemän sijoituksen.

3. Feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset antavat hyväksymisen, mikäli feeder-yhteissijoitusyritys, sen säilytysyhteisö ja tilintarkastaja sekä master-yhteissijoitusyritys täyttävät kaikki tässä luvussa asetetut vaatimukset. Tätä varten feeder-yhteissijoitusyrityksen on toimitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille seuraavat asiakirjat:

- a) feeder-yhteissijoitusyrityksen ja master-yhteissijoitusyrityksen rahastosäännöt tai perustamisasiakirjat;
- b) feeder-yhteissijoitusyrityksen ja master-yhteissijoitusyrityksen tarjousesite ja 78 artiklassa tarkoitettu sijoittajalle annettavat avaintiedot näistä yrityksistä;
- c) 60 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu feeder-yhteissijoitusyrityksen ja master-yhteissijoitusyrityksen välinen sopimus tai liiketoiminnan harjoittamista koskevat sisäiset säännöt;
- d) tapauksen mukaan 64 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen osuudenhaltijoille annettavat tiedot;
- e) jos master-yhteissijoitusyrityksellä ja feeder-yhteissijoitusyrityksellä on eri säilytysyhteisö, 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu näiden yritysten säilytysyhteisöjen välinen tietojen vaihtoa koskeva sopimus; ja
- f) jos master-yhteissijoitusyrityksellä ja feeder-yhteissijoitusyrityksellä on eri tilintarkastajat, 62 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu näiden yritysten tilintarkastajien välinen tietojen vaihtoa koskeva sopimus.

Jos feeder-yhteissijoitusyritys on sijoittautunut muuhun jäsenvaltioon kuin master-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltioon, feeder-yhteissijoitusyrityksen on myös esitettävä master-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten todistus siitä, että master-yhteissijoitusyritys on yhteissijoitusyritys tai sen alarahasto, joka täyttää 58 artiklan 3 kohdan b ja c alakohtassa vahvistetut ehdot. Feeder-yhteissijoitusyrityksen on toimitettava asiakirjat feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä tai jollakin sen toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä kielellä.

2 JAKSO

Feeder-yhteissijoitusyrityksiä ja master-yhteissijoitusyrityksiä koskevat yhteiset säännökset

60 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että master-yhteissijoitusyritys antaa feeder-yhteissijoitusyritykselle kaikki tarvittavat asiakirjat ja tiedot, jotta feeder-yhteissijoitusyritys voi täyttää tässä direktiivissä asetetut vaatimukset. Tätä varten feeder-yhteissijoitusyrityksen on tehtävä sopimus master-yhteissijoitusyrityksen kanssa.

Ennen kuin ensimmäisessä alakohtassa tarkoitettu sopimus on tullut voimaan, feeder-yhteissijoitusyritys ei saa sijoittaa kyseisen master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin määrää, joka ylittää 55 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettavan rajan. Tämän sopimuksen on oltava pyynnöstä kaikkien osuudenhaltijoiden saatavissa veloituksetta.

Mikäli sama rahastoyhtiö hoitaa sekä master- että feeder-yhteissijoitusyritystä, sopimus voidaan korvata sisäisillä liiketoiminnan harjoittamista koskevilla säännöillä, joilla varmistetaan, että tässä kohdassa asetettuja vaatimuksia noudatetaan.

2. Master-yhteissijoitusyrityksen ja feeder-yhteissijoitusyrityksen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varojensa nettoarvon laskenta- ja julkistamispäivän ajoituksen koordinoimiseksi, jotta voidaan välttää markkinoiden ajoituksen hyväksikäyttäminen niiden osuuksissa ja ehkäistä keinottelumahdollisuudet.

3. Jos master-yhteissijoitusyritys keskeyttää väliaikaisesti osuuksiensa takaisinoston, lunastamisen tai merkitsemisen joko omasta aloitteestaan tai toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä, kullakin sen feeder-yhteissijoitusyrityksellä on oikeus keskeyttää osuuksiensa takaisinosto, lunastaminen tai merkitseminen 84 artiklan 2 kohdassa asetetuista ehdoista huolimatta samaksi ajaksi kuin master-yhteissijoitusyritys, sanotun kuitenkin rajoittamatta 84 artiklan soveltamista.

4. Jos master-yhteissijoitusyritys puretaan, myös feeder-yhteissijoitusyritys on purettava, jolleivät sen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset hyväksy, että:

- a) vähintään 85 prosenttia feeder-yhteissijoitusyrityksen varoista sijoitetaan toisen master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin; tai
- b) feeder-yhteissijoitusyrityksen rahastosääntöjä tai perustamisasiakirjoja muutetaan, jotta se voi muuntua yhteissijoitusyritykseksi, joka ei ole feeder-yhteissijoitusyritys.

Master-yhteissijoitusyritys voidaan purkaa aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun kyseinen master-yhteissijoitusyritys on ilmoittanut kaikille osuudenhaltijoilleen ja feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille purkamista koskevasta sitovasta päätöksestä, sanotun kuitenkin rajoittamatta pakollista purkamista koskevien kansallisten erityissäännösten soveltamista.

5. Jos master-yhteissijoitusyritys sulautuu toisen yhteissijoitusyrityksen kanssa tai jakautuu kahdeksi tai useammaksi yhteissijoitusyritykseksi, feeder-yhteissijoitusyritys on purettava, jolleivät feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset anna hyväksyntää sille, että kyseinen feeder-yhteissijoitusyritys:

- a) jatkaa master-yhteissijoitusyrityksen tai jonkin toisen yhteissijoitusyrityksen feeder-yhteissijoitusyrityksenä master-yhteissijoitusyrityksen sulautumisen tai jakautumisen jälkeen;

- b) sijoittaa vähintään 85 prosenttia varoistaan sellaisen toisen master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin, joka ei ole syntynyt kyseisen sulautumisen tai jakautumisen tuloksena; tai
- c) muuttaa rahastosääntöjään tai perustamisasiakirjoaan muuntuakseen yhteissijoitusyritykseksi, joka ei ole feeder-yhteissijoitusyritys.

Master-yhteissijoitusyrityksen sulautuminen tai jakautuminen ei tule voimaan, jollei master-yhteissijoitusyritys ole toimittanut kaikille osuudenhaltijoilleen ja feeder-yhteissijoitusyritystensä kotijäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille 43 artiklassa tarkoitettuja tai vastaavia tietoja viimeistään 60 päivää ennen ehdotettua voimaantulopäivää.

Jolleivät feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ole antaneet ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaista hyväksyntää, master-yhteissijoitusyrityksen on annettava feeder-yhteissijoitusyrityksen ostaa takaisin tai lunastaa kaikki master-yhteissijoitusyrityksessä olevat osuudet ennen kuin master-yhteissijoitusyrityksen sulautuminen tai jakautuminen tulee voimaan.

6. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla täsmennetään:

- a) 1 kohdassa tarkoitettua sopimuksen tai sisäisten liiketoiminnan harjoittamista koskevien sääntöjen sisältöä;
- b) mitä 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä pidetään asianmukaisina; ja
- c) millä menettelyillä annetaan 4 ja 5 kohdassa edellytetyt hyväksynnät, kun kyseessä on master-yhteissijoitusyrityksen purkaminen, sulautuminen tai jakautuminen.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3 JAKSO

Säilytysyhteisöt ja tilintarkastajat

61 artikla

1. Jos master-yhteissijoitusyrityksellä ja feeder-yhteissijoitusyrityksellä on eri säilytysyhteisö, jäsenvaltioiden on vaadittava, että nämä säilytysyhteisöt tekevät tietojen vaihtoa koskevan sopimuksen sen varmistamiseksi, että kumpikin säilytysyhteisö täyttää velvollisuutensa.

Feeder-yhteissijoitusyritys ei saa sijoittaa master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin ennen kuin tällainen sopimus on tullut voimaan.

Kun master-yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisö ja feeder-yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisö noudattavat tässä luvussa tarkoitettuja vaatimuksia, heidän ei katsota rikkovan sääntöjä, joilla rajoitetaan tietojen ilmaisemista tai jotka koskevat tietosuojaa, kun tällaiset säännöt sisältyvät sopimukseen taikka lakiin, asetukseen tai hallinnolliseen määräykseen. Kun vaatimuksia noudatetaan, tästä ei aiheudu tällaiselle säilytysyhteisölle tai tämän puolesta toimivalle henkilölle seuraamusvastuuta.

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että feeder-yhteissijoitusyrityksen tai tapauksen mukaan feeder-yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiön tehtävänä on toimittaa feeder-yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisölle kaikki master-yhteissijoitusyritykseen liittyvät tiedot, joita feeder-yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisön velvollisuuksien täyttäminen edellyttää.

2. Master-yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisön on välittömästi ilmoitettava master-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, feeder-yhteissijoitusyritykselle tai tapauksen mukaan feeder-yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiölle ja säilytysyhteisölle havaitsemistaan master-yhteissijoitusyritykseen liittyvistä sääntöjenvastaisuuksista, joilla katsotaan olevan kielteinen vaikutus feeder-yhteissijoitusyritykseen.

3. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla täsmennetään seuraavaa:

- a) mitä tietoja 1 kohdassa tarkoitettua sopimuksen on sisällettävä; ja
- b) minkä tyyppisillä 2 kohdassa tarkoitetuilla sääntöjenvastaisuuksilla katsotaan olevan kielteinen vaikutus feeder-yhteissijoitusyritykseen.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

62 artikla

1. Jos master-yhteissijoitusyrityksellä ja feeder-yhteissijoitusyrityksellä on eri tilintarkastajat, jäsenvaltioiden on vaadittava, että nämä tilintarkastajat tekevät tietojen vaihtoa koskevan sopimuksen sen varmistamiseksi, että kumpikin tilintarkastaja täyttää velvollisuutensa, mukaan lukien 2 kohdan vaatimusten täyttämiseksi toteutettavat toimet.

Feeder-yhteissijoitusyritys ei saa sijoittaa master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin ennen kuin tällainen sopimus on tullut voimaan.

2. Feeder-yhteissijoitusyrityksen tilintarkastajan on otettava tilintarkastuskertomuksessaan huomioon master-yhteissijoitusyrityksen tilintarkastuskertomus. Jos feeder-yhteissijoitusyrityksellä ja master-yhteissijoitusyrityksellä on eri tilikausi, master-yhteissijoitusyrityksen tilintarkastajan on laadittava erillinen kertomus feeder-yhteissijoitusyrityksen tilinpäätöspäivältä.

Feeder-yhteissijoitusyrityksen tilintarkastajan on erityisesti ilmoitettava kaikista master-yhteissijoitusyrityksen tilintarkastuskertomuksessa esiin tuoduista sääntöjenvastaisuuksista ja niiden vaikutuksesta feeder-yhteissijoitusyritykseen.

3. Kun master-yhteissijoitusyrityksen tilintarkastaja ja feeder-yhteissijoitusyrityksen tilintarkastaja noudattavat tässä luvussa tarkoitettuja vaatimuksia, heidän ei katsota rikkovan sääntöjä, joilla rajoitetaan tietojen ilmaisemista tai jotka koskevat tietosuojaa, kun tällaiset säännöt sisältyvät sopimukseen taikka lakiin, asetukseen tai hallinnolliseen määräykseen. Kun vaatimuksia noudatetaan, tästä ei aiheudu tällaiselle tilintarkastajalle tai tämän puolesta toimivalle henkilölle seuraamusvastuuta.

4. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla täsmennetään 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua sopimuksen sisältöä.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4 JAKSO

Feeder-yhteissijoitusyrityksen antamat pakolliset tiedot ja sen harjoittama mainonta

63 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että feeder-yhteissijoitusyrityksen tarjousesite sisältää liitteessä I olevassa A luettelossa tarkoitettujen tietojen lisäksi seuraavat tiedot:

- a) ilmoitus siitä, että feeder-yhteissijoitusyritys on tietyn master-yhteissijoitusyrityksen feeder-rahasto ja sellaisena sijoittaa pysyvästi vähintään 85 prosenttia varoistaan kyseisen master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin;
- b) tiedot sijoitustavoitteesta ja -politiikasta, myös riskiprofiilista, sekä siitä, onko feeder-yhteissijoitusyrityksellä ja master-yhteissijoitusyrityksellä sama tulos sekä missä määrin ja mistä syistä ne eroavat toisistaan, samoin kuin kuvaus 58 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyistä sijoituksista;
- c) lyhyt kuvaus master-yhteissijoitusyrityksestä, sen organisatiosta, sijoitustavoitteesta ja -politiikasta, mukaan luettuna riskiprofiili, ja tiedot siitä, mistä master-yhteissijoitusyrityksen tarjousesitteen voi saada;
- d) tiivistelmä 60 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista feeder-yhteissijoitusyrityksen ja master-yhteissijoitusyrityksen tekemästä sopimuksesta tai liiketoiminnan harjoittamista koskevista sisäisistä säännöistä;
- e) tiedot siitä, miten osuudenhaltijat voivat saada lisätietoja master-yhteissijoitusyrityksestä sekä feeder-yhteissijoitusyrityksen ja master-yhteissijoitusyrityksen 60 artiklan 1 kohdan mukaisesti tekemästä sopimuksesta;
- f) kuvaus kaikista palkkioista tai kulukorvauksista, jotka feeder-yhteissijoitusyritys suorittaa master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin tekemänsä sijoituksen johdosta, sekä feeder-yhteissijoitusyrityksen ja master-yhteissijoitusyrityksen kokonaiskuluista; ja
- g) kuvaus feeder-yhteissijoitusyritykselle sen master-yhteissijoitusyritykseen tekemästä sijoituksesta aiheutuvista verovaikutuksista.

2. Liitteessä I olevassa B luettelossa tarkoitettujen tietojen lisäksi feeder-yhteissijoitusyrityksen vuosikertomuksessa on oltava selvitys feeder-yhteissijoitusyrityksen ja master-yhteissijoitusyrityksen kokonaiskuluista.

Feeder-yhteissijoitusyrityksen vuosikertomuksessa ja puolivuotiskatsauksessa on ilmoitettava, mistä master-yhteissijoitusyrityksen vuosikertomuksen ja puolivuotiskatsauksen voi saada.

3. Feeder-yhteissijoitusyrityksen on 74 ja 82 artiklassa asetettujen vaatimusten lisäksi lähetettävä tarjousesite, 78 artiklassa tarkoitettujen sijoittajalle annettavat avaintiedot ja niihin mahdollisesti tehdyt muutokset sekä master-yhteissijoitusyrityksen vuosikertomus ja puolivuotiskatsaus kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

4. Feeder-yhteissijoitusyrityksen on ilmoitettava kaikessa asiankuuluvassa mainonnassaan, että se sijoittaa pysyvästi vähintään 85 prosenttia varoistaan kyseisen master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin.

5. Feeder-yhteissijoitusyrityksen on toimitettava sijoittajille pyynnöstä veloituksetta master-yhteissijoitusyrityksen tarjousesitteen paperiversio sekä vuosikertomus ja puolivuotiskatsaus.

5 JAKSO

Olemassa olevan yhteissijoitusyrityksen muuntaminen feeder-yhteissijoitusyritykseksi ja master-yhteissijoitusyrityksen vaihtaminen

64 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että feeder-yhteissijoitusyrityksen, joka toimii jo yhteissijoitusyrityksenä, mukaan luettuna toiminta toisen master-yhteissijoitusyrityksen feeder-yhteissijoitusyrityksenä, on annettava seuraavat tiedot osuudenhaltijoilleen:

- a) ilmoitus siitä, että feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet feeder-yhteissijoitusyrityksen kyseisen master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin tekemän sijoituksen;
- b) 78 artiklassa tarkoitettujen sijoittajalle annettavat avaintiedot feeder-yhteissijoitusyrityksestä ja master-yhteissijoitusyrityksestä;
- c) päivä, jona feeder-yhteissijoitusyritys alkaa sijoittaa master-yhteissijoitusyritykseen, tai jos se on jo sijoittanut siihen, päivä, jona sen sijoitus ylittää 55 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettavan rajan; ja
- d) ilmoitus siitä, että osuudenhaltijoilla on oikeus vaatia 30 päivän kuluessa osuuksiensa takaisinostoa tai lunastusta ilman muita maksuja kuin ne, jotka yhteissijoitusyritys perii divestointikustannusten kattamiseksi; tämä oikeus tulee voimaan siitä hetkestä, jolloin feeder-yhteissijoitusyritys on antanut tässä kohdassa tarkoitettujen tietojen.

Tiedot on annettava vähintään 30 päivää ennen ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettua päivää.

2. Jos feeder-yhteissijoitusyrityksestä on ilmoitettu 93 artiklan mukaisesti, 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen annettava feeder-yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä taikka kyseisen valtion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä kielellä. Käännöksen laadinnasta vastaa feeder-yhteissijoitusyritys. Käännöksen on vastattava tarkoin alkuperäiskappaleen sisältöä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että feeder-yhteissijoitusyritys ei ennen 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua 30 päivän määräajan päättymistä sijoita kyseisen master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin määrää, joka ylittää 55 artiklan 1 kohdan nojalla sovellettavan rajan.

4. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla täsmennetään:

- a) missä muodossa ja millä tavoin 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava; tai
- b) millä menettelyllä, jos feeder-yhteissijoitusyritys siirtää varansa osittain tai kokonaan master-yhteissijoitusyritykselle osuuksien vastineeksi, tällaisen panoksen arvo määritetään ja tarkastetaan ja mikä on feeder-yhteissijoitusyrityksen säilytys-yhteisön tehtävä tässä prosessissa.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6 JAKSO

Velvoitteet ja toimivaltaiset viranomaiset

65 artikla

1. Feeder-yhteissijoitusyrityksen on valvottava tehokkaasti master-yhteissijoitusyrityksen toimintaa. Tätä velvoitetta täyttäessään feeder-yhteissijoitusyritys voi tukeutua master-yhteissijoitusyritykseltä tai tapauksen mukaan sen rahastoyhtiöltä, säilytysyhteisöltä tai tilintarkastajalta saatuihin tietoihin ja asiakirjoihin, jollei ole syytä epäillä niiden oikeellisuutta.

2. Jos feeder-yhteissijoitusyritys, sen rahastoyhtiö tai henkilö, joka toimii feeder-yhteissijoitusyrityksen tai sen rahastoyhtiön lukuun, vastaanottaa jakelupalkkion tai muun palkkion tai saa muuta rahallista hyötyä master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin tehdyn sijoituksen yhteydessä, jakelupalkkio, muu palkkio tai muu rahallinen hyöty on laskettava feeder-yhteissijoitusyrityksen varoihin.

66 artikla

1. Master-yhteissijoitusyrityksen on välittömästi ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille jokaisesta feeder-yhteissijoitusyrityksestä, joka sijoittaa sen osuuksiin. Jos master-yhteissijoitusyritys ja feeder-yhteissijoitusyritys ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin, master-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi ilmoitettava feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tällaisesta sijoituksesta.

2. Master-yhteissijoitusyritys ei saa veloittaa merkintä- tai lunastuspalkkioita feeder-yhteissijoitusyrityksen master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin tekemästä sijoituksesta tai niiden divestoinnista.

3. Master-yhteissijoitusyrityksen on huolehdittava siitä, että kaikki tämän direktiivin, yhteisön muun lainsäädännön, sovellet-tavan kansallisen lainsäädännön, rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen mukaisesti edellytetyt tiedot ovat ajoissa feeder-yhteissijoitusyrityksen tai tapauksen mukaan sen rahastoyhtiön, toimivaltaisten viranomaisten sekä feeder-yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisön ja tilintarkastajan saatavilla.

67 artikla

1. Jos master-yhteissijoitusyritys ja feeder-yhteissijoitusyritys ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon, toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi ilmoitettava feeder-yhteissijoitusyritykselle kaikista päätöksistä, toimenpiteistä, tässä luvussa asetettujen ehtojen havaituista noudattamatta jättämisistä tai 106 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitetuista tiedoista, jotka koskevat master-yhteissijoitusyritystä tai tapauksen mukaan sen rahastoyhtiötä, säilytysyhteisöä tai tilintarkastajaa.

2. Jos master-yhteissijoitusyritys ja feeder-yhteissijoitusyritys ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin, master-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi ilmoitettava feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikista päätöksistä, toimenpiteistä, tässä luvussa asetettujen ehtojen havaituista noudattamatta jättämisistä tai 106 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitetuista tiedoista, jotka koskevat master-yhteissijoitusyritystä tai tapauksen mukaan sen rahastoyhtiötä, säilytysyhteisöä tai tilintarkastajaa. Sen jälkeen feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi ilmoitettava asiasta feeder-yhteissijoitusyritykselle.

IX LUKU

SIOITTAJILLE ANNETTAVIA TIETOJA KOSKEVAT VELVOITTEET

1 JAKSO

Tarjousesitteen ja määräaikaiskatsauksien julkistaminen

68 artikla

1. Sijoitusyhtiön sekä, kunkin hoitamansa sijoitusrahaston osalta, rahastoyhtiön on julkistettava seuraavat:

- a) tarjousesite;
- b) vuosikertomus kultakin tilikaudelta; ja
- c) puolivuotiskatsaus tilikauden kuudelta ensimmäiseltä kuukaudelta.

2. Vuosikertomukset ja puolivuotiskatsaukset on julkistettava seuraavissa määräajoissa, jotka lasketaan sen ajanjakson päättymisestä, jota ne koskevat:

- a) vuosikertomus neljässä kuukaudessa; tai
- b) puolivuotiskatsaus kahdessa kuukaudessa.

69 artikla

1. Tarjousesitteessä on oltava tiedot, joiden perusteella sijoittajat voivat tehdä perustellun arvion heille ehdotetusta sijoituksesta ja erityisesti siihen liittyvistä riskeistä.

Tarjousesitteessä on oltava sijoituskohteena olevasta rahoitusvälineestä riippumatta selkeä ja helposti ymmärrettävä selvitys rahaston riskiprofilista.

2. Tarjousesitteessä on oltava ainakin liitteessä I olevassa A luettelossa mainitut tiedot, siltä osin kuin nämä tiedot eivät jo sisälly rahaston sääntöihin tai perustamisasiakirjoihin, jotka on liitetty tarjousesitteeseen 71 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Vuosikertomukseen on sisällytettävä tase tai varoja ja velkoja koskeva selvitys, tilikauden yksityiskohtainen tuloslaskelma, tilikauden toimintakertomus ja liitteessä I olevassa B luettelossa mainitut muut tiedot sekä kaikki muutkin tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta sijoittajat voivat tehdä perustellun arvion yhteissijoitusyrityksen toiminnan kehityksestä ja sen tuloksesta.

4. Puolivuotiskatsaukseen on sisällytettävä ainakin liitteessä I olevan B luettelon I–IV jaksossa mainitut tiedot. Jos yhteissijoitusyritys on maksanut väliosinkoa tai ehdottaa sen maksamista, luvuista on käytävä ilmi puolivuotiskauden tulos verojen jälkeen sekä maksettu tai ehdotettu väliosinko.

70 artikla

1. Tarjousesitteessä on ilmoitettava, millaisiin varoihin yhteissijoitusyrityksellä on lupa tehdä sijoituksia. Siinä on ilmoitettava, onko sillä lupa suorittaa rahoitusjohdannaistoimia, ja tällöin tarjousesitteessä on oltava näkyvä maininta siitä, voidaanko näitä toimia suorittaa suojautumiseksi vai sijoitustavoitteiden toteuttamiseksi, sekä esitettävä rahoitusjohdannaisten käytön mahdollinen vaikutus riskeihin.

2. Jos yhteissijoitusyritys sijoittaa pääasiassa johonkin muuhun 50 artiklassa määritellyistä varojen luokista kuin siirtokelpoisiin arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin taikka jos yhteissijoitusyritys jäljittelee 53 artiklan mukaisesti osake- tai joukkovelkakirjaindeksiä, tarjousesitteessä ja tarvittaessa mainonnassa on oltava näkyvä maininta sen sijoituspolitiikasta.

3. Jos yhteissijoitusyrityksen varojen nettoarvo todennäköisesti vaihtelee huomattavasti sen sijoitussalkun koostumuksen tai käytettävien salkunhoitomenetelmien johdosta, sen tarjousesitteessä ja tarvittaessa mainonnassa on oltava näkyvä maininta tästä erityispiirteestä.

4. Sijoittajan pyynnöstä rahastoyhtiön on myös toimitettava lisätietoja, jotka liittyvät yhteissijoitusyrityksen riskienhallinnassa noudatettaviin määrällisiin rajoihin, tätä varten valittuihin menetelmiin sekä välinelukkien tärkeimpien riskien ja tuottojen viimeaikaiseen kehitykseen.

71 artikla

1. Rahaston säännöt tai sijoitusyrityksen perustamisasiakirjat ovat tarjousesitteen erottamaton osa ja ne on liitettävä siihen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja ei kuitenkaan tarvitse liittää tarjousesitteeseen, jos sijoittajille ilmoitetaan siitä, että heille toimitetaan pyynnöstä nämä asiakirjat, tai siitä, missä nämä asiakirjat ovat heidän nähtävänä kussakin niistä jäsenvaltioista, joissa osuuksia markkinoidaan.

72 artikla

Tarjousesitteen keskeiset tiedot on pidettävä ajan tasalla.

73 artikla

Yhden tai useamman henkilön, jolla on lain nojalla kelpoisuus suorittaa tilintarkastusta direktiivin 2006/43/EY mukaisesti, on tarkastettava vuosikertomukseen sisältyvät tilinpäätöstiedot. Tilintarkastuskertomus mahdollisine muistutuksineen on toistettava täydellisenä vuosikertomuksessa.

74 artikla

Yhteissijoitusyrityksen on toimitettava tarjousesitteensä, niihin tehdyt muutokset sekä vuosikertomuksensa ja puolivuotiskatsauksensa kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille. Yhteissijoitusyrityksen on pyynnöstä annettava nämä asiakirjat rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

75 artikla

1. Tarjousesite sekä tuorein julkistettu vuosikertomus ja puolivuotiskatsaus on pyynnöstä toimitettava sijoittajille veloitusetta.

2. Tarjousesite voidaan toimittaa pysyvää välinettä käyttäen tai verkkosivuston välityksellä. Sijoittajalle on pyynnöstä annettava paperiversio veloitusetta.

3. Vuosikertomus ja puolivuotiskatsaus on annettava sijoittajien saataville tarjousesitteessä ja 78 artiklan tarkoitetuissa sijoittajalle annettavissa avaintiedoissa ilmoitetulla tavalla. Sijoittajille on pyynnöstä annettava paperiversio vuosikertomuksesta ja puolivuotiskatsauksesta veloitusetta.

4. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla määritetään erityisehdot, jotka on täytettävä, kun tarjousesite toimitetaan muuta pysyvää välinettä kuin paperia käyttäen tai verkkosivuston välityksellä, joka ei ole pysyvä väline.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenetelyä noudattaen.

2 JAKSO

Muiden tietojen julkistaminen

76 artikla

Yhteissijoitusyrityksen on aina kun se laskee liikkeeseen, myy, ostaa takaisin tai lunastaa osuuksiaan ja ainakin kaksi kertaa kuukaudessa julkistettava niiden liikkeeseenlasku-, myynti-, takaisinosto- tai lunastushinta asianmukaisella tavalla.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin antaa yhteissijoitusyritykselle luvan julkistaa tiedot vain kerran kuukaudessa, jollei tällainen poikkeus vaaranna osuudenhaltijoiden etuja.

77 artikla

Sijoittajille suunnatun mainonnan on oltava selvästi tunnistettavissa mainonnaksi. Sen on oltava asiallista ja selkeää eikä se saa olla harhaanjohtavaa. Etenkään missään sellaisessa mainonnassa, jossa kehoitetaan ostamaan yhteissijoitusrytyn osuuksia ja joka sisältää erityisiä tietoja yhteissijoitusrytystä, ei saa esittää väitteitä, jotka ovat ristiriidassa tarjousesitteen sisältämien tietojen ja 78 artiklassa tarkoitettujen sijoittajalle annettavien avaintietojen kanssa tai jotka vähentävät niiden merkitystä. Siitä on käytävä ilmi, että tarjousesite on olemassa ja 78 artiklassa tarkoitettuja sijoittajalle annettavat avaintiedot ovat saatavilla. Siinä on ilmoitettava tarkemmin, missä ja millä kielellä kyseiset tiedot tai asiakirjat ovat sijoittajien tai mahdollisten sijoittajien saatavilla tai miten ne ovat käytettävissä.

3 JAKSO

Sijoittajalle annettavat avaintiedot

78 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sijoitusyhtiö ja kunkin hoitamansa sijoitusrahaston osalta rahastoyhtiö laativat lyhyen asiakirjan, joka sisältää sijoittajalle annettavat avaintiedot. Tässä direktiivissä ilmaisulla 'sijoittajalle annettavat avaintiedot' tarkoitetaan tätä asiakirjaa. Ilmaus 'sijoittajalle annettavat avaintiedot' on mainittava selkeästi tässä asiakirjassa jollain 94 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna kielellä.

2. Sijoittajalle annettavissa avaintiedoissa on oltava asianmukaiset, kyseisen yhteissijoitusrytyn keskeisiä ominaisuuksia koskevat tiedot, jotka on annettava sijoittajille, jotta nämä voivat kohtuullisesti ymmärtää heille tarjottavan sijoitustuotteen luonteen ja siihen liittyvät riskit voidakseen tehdä perusteltuja sijoituspäätöksiä.

3. Sijoittajalle annettavissa avaintiedoissa on oltava seuraavat keskeiset tiedot kyseisestä yhteissijoitusrytystä:

- a) yhteissijoitusrytyn tunnistetiedot;
- b) lyhyt kuvaus sen sijoitustavoitteista ja sijoituspolitiikasta;
- c) aiempien tuloksien tai tarvittaessa odotettujen tulosten esittely;
- d) kulut ja liitännäiset maksut; ja
- e) sijoituksen riski-hyötyprofiili, mukaan luettuna asianmukaiset ohjeistukset ja varoitukset kyseiseen yhteissijoitusrytyn sijoittamiseen liittyvistä riskeistä.

Näiden keskeisten tietojen on oltava sijoittajan ymmärrettävissä ilman muita asiakirjoja.

4. Sijoittajalle annettavissa avaintiedoissa on selvästi ilmoitettava, mistä ja miten on mahdollista saada lisätietoja ehdotetusta sijoituksesta, mukaan luettuna muttei yksinomaisesti tiedot siitä, mistä ja miten tarjousesite, vuosikertomus ja puolivuotiskatsaus ovat aina pyydettyä veloitusetta saatavilla, sekä kieli, jolla sijoittajat voivat saada kyseiset tiedot.

5. Sijoittajalle annettavat avaintiedot on kirjoitettava tiivistetyksi yleiskielellä. Ne on laadittava yhteiseen, vertailukelpoiseen muotoon ja esitettävä yksityissijoittajien kannalta ymmärrettävällä tavalla.

6. Sijoittajalle annettavia avaintietoja on käytettävä sellaisenaan ainoastaan kääntämisestä johtuvien muutoksien tai täydennyksien kaikissa jäsenvaltioissa, joissa yhteissijoitusrytyn on 93 artiklan mukaisesti ilmoitettu markkinoivan osuuksiaan.

7. Komissio toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla täsmennetään seuraavaa:

- a) sijoittajille 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti annettavien avaintietojen tarkka ja tyhjentävä sisältö;
- b) sijoittajille seuraavissa erityistapauksissa annettavien avaintietojen tarkka ja tyhjentävä sisältö:
 - i) kun on kyse yhteissijoitusrytystä, jolla on eri alarahastoja, avaintiedot, jotka on annettava sijoittajille, jotka merkitsevät tietyn alarahaston osuuksia, mukaan luettuina tiedot siitä, miten yhdestä alarahastosta siirrytään toiseen, sekä tähän liittyvistä kustannuksista;
 - ii) kun on kyse yhteissijoitusrytystä, joka tarjoaa eri osakelajeja, avaintiedot, jotka on annettava sijoittajille, jotka merkitsevät tietynlaisia osakkeita;
 - iii) kun on kyse rahasto-osuusrahastorakenteista, avaintiedot, jotka on annettava sijoittajille, jotka merkitsevät sellaisen yhteissijoitusrytyn osuuksia, joka itse sijoittaa toiseen yhteissijoitusrytyn tai muihin 50 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin yhteistä sijoitustoimintaa harjoitaviin yrityksiin;
 - iv) kun on kyse master-feeder-rakenteista, avaintiedot, jotka on annettava sijoittajille, jotka merkitsevät feeder-yhteissijoitusrytyn osuuksia; ja
 - v) kun on kyse strukturoidusta, pääomasuojatusta ja muusta vastaavasta yhteissijoitusrytystä, avaintiedot, jotka on annettava sijoittajille tällaisen yhteissijoitusrytyn erityisominaisuuksista; ja
- c) erityiset tiedot sijoittajille 5 kohdan mukaisesti annettavien avaintietojen muodosta ja esitystavasta.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

79 artikla

1. Sijoittajalle annettavat avaintiedot ovat ennen sopimuksen tekoa annettavia tietoja. Niiden on oltava asiallisia ja selkeitä, eivätkä ne saa olla harhaanjohtavia. Niiden on oltava yhdenmu-
kaisia tarjousesitteen asianomaisten osien kanssa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei kukaan joudu siviili-
oikeudelliseen vastuuseen pelkästään sijoittajalle annettavien
avaintietojen perusteella, niiden käännökset mukaan luettuina,
jolleivät tiedot ole harhaanjohtavia, epätarkkoja tai ristiriidassa
tarjousesitteen asianomaisten osien kanssa. Avaintiedoissa on
oltava tätä koskeva selvä varoitus.

80 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sijoitusyhtiö ja kunkin
hoitamansa sijoitusrahaston osalta rahastoyhtiö, joka myy yhteis-
sijoitusyritystä suoraan tai jonkun muun puolesta toimivan
luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välityksellä sen täydellä
ja ehdottomalla vastuulla, toimittavat sijoittajille kyseistä yhteis-
sijoitusyritystä koskevat sijoittajalle annettavat avaintiedot hyvissä
ajoin ennen ehdotettua sijoittajien tekemää kyseisen yhteissijoi-
tusyrityksen osuuksien merkitsemistä.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sijoitusyhtiö ja kunkin
hoitamansa sijoitusrahaston osalta rahastoyhtiö, joka ei myy
yhteissijoitusyritystä suoraan tai jonkun muun puolesta toi-
mivan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välityksellä sen
täydellä ja ehdottomalla vastuulla sijoittajiin nähden, antavat
sijoittajalle annettavat avaintiedot pyynnöstä tuotevalmistajille ja
välittäjille, jotka myyvät mahdollisia sijoituksia kyseiseen yhteis-
sijoitusyritykseen tai tuotteita, joihin sisältyy kyseiseen yhteissi-
joitusyritykseen kohdistuva riski, tai jotka antavat tällaisiin
sijoituksiin tai tuotteisiin liittyvää neuvontaa. Jäsenvaltioiden on
vaadittava, että välittäjät, jotka myyvät mahdollisia sijoituksia
yhteissijoitusyritykseen tai antavat sijoittajille tällaisiin sijoituksiin
liittyvää neuvontaa, antavat avaintiedot asiakkailleen tai mahdol-
lisille asiakkailleen.

3. Avaintiedot on annettava sijoittajille veloitusetta.

81 artikla

1. Jäsenvaltioiden on sallittava, että sijoitusyhtiöt ja kunkin
hoitamansa sijoitusrahaston osalta rahastoyhtiöt antavat sijoitta-
jalle annettavat avaintiedot pysyvää välinettä käyttäen tai verkko-
sivuston välityksellä. Sijoittajalle on pyynnöstä toimitettava
paperiversio veloitusetta.

Lisäksi ajantasaisesti versio sijoittajalle annettavista avaintie-
doista on asetettava saataville sijoitusyhtiön tai rahastoyhtiön
verkkosivustolla.

2. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla
määritellään erityisehdot, jotka on täytettävä, kun sijoittajalle
annettavat avaintiedot annetaan muuta pysyvää välinettä kuin
paperia käyttäen tai verkkosivuston välityksellä, joka ei ole pysyvä
väline.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän
direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksy-
tään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää
sääntelymenettelyä noudattaen.

82 artikla

1. Yhteissijoitusyrityksen on lähetettävä sijoittajalle annettavat
avaintietonsa ja niihin mahdollisesti tehtyt muutokset kotijäsen-
valtionsa toimivaltaisille viranomaisille.

2. Sijoittajalle annettavat avaintiedot on pidettävä keskeisiltä
osiltaan ajan tasalla.

X LUKU

YHTEISSIJOITUSYRITYSTEN YLEISET VELVOLLISUUDET

83 artikla

1. Lainaa ei saa ottaa:

- a) sijoitusyhtiö;
- b) rahastoyhtiö tai säilytysyhteisö sijoitusrahaston lukuun.

Yhteissijoitusyritys saa kuitenkin hankkia ulkomaista valuuttaa
luotonvälityksen ("back-to-back"-laina) avulla.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi
antaa yhteissijoitusyritykselle luvan ottaa lainaa sillä edellytyk-
sellä, että lainaa otetaan:

- a) väliaikaisesti, ja sen määrä vastaa
 - sijoitusyhtiön osalta enintään 10:tä prosenttia sen
varoista tai
 - sijoitusrahaston osalta enintään 10:tä prosenttia rahas-
ton arvosta; tai
- b) sellaisen kiinteän omaisuuden hankkimiseksi, jota tarvitaan
välittömästi yhtiön liiketoiminnassa, ja sen määrä vastaa
sijoitusyhtiön osalta enintään 10:tä prosenttia sen varoista.

Jos yhteissijoitusyrityksellä on a ja b alakohdan nojalla lupa ottaa
lainaa, laina ei saa yhteensä olla enemmän kuin määrä, joka vas-
taa 15:tä prosenttia sen varoista.

84 artikla

1. Yhteissijoitusyrityksen on osuudenhaltijan vaatimuksesta
ostettava takaisin tai lunastettava osuutensa.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään:

- a) yhteissijoitusyritys voi väliaikaisesti keskeyttää osuuksiensa
takaisinoston tai lunastamisen sovellettavan kansallisen lain-
säädännön, rahaston sääntöjen tai sijoitusyhtiön perustamis-
asiakirjojen mukaisesti;

- b) yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltio voi antaa toimivaltaisille viranomaisilleen valtuudet vaatia osuuksien takaisinostojen tai lunastuksen keskeyttämistä, jos osuudenhaltijoiden tai yleisön etu edellyttää sitä.

Edellä a alakohdassa tarkoitettu keskeytys saa tulla kysymykseen vain sellaisissa poikkeuksellisissa tilanteissa, joissa olosuhteet edellyttävät sitä ja joissa se on osuudenhaltijoiden edut huomioon ottaen perusteltua.

3. Edellä olevan 2 kohdan a alakohdan mukaisissa väliaikaista keskeyttämistä koskevissa tapauksissa yhteissijoitusyrityksen on viipymättä ilmoitettava päätöksestään kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille sekä kaikkien niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa se markkinoi osuuksiaan.

85 artikla

Yhteissijoitusyrityksen varojen arvonmäärittäystä sekä sen osuuksien myynti- tai liikkeeseenlaskuhintaa ja takaisinosto- tai lunastushintaa koskevista säännöistä on säädettävä sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä taikka määrättävä rahaston säännöissä tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjoissa.

86 artikla

Yhteissijoitusyrityksen tuotot on jaettava tai sijoitettava uudelleen lain ja rahaston sääntöjen tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjojen mukaisesti.

87 artikla

Yhteissijoitusyrityksen osuutta ei saa antaa, ellei nettoliikkeeseenlaskuhintaa vastaavaa määrää suoriteta yhteissijoitusyritykselle yleisesti käytössä olevassa määräajassa. Tämä säännös ei estä palkkio-osuuksien jakamista.

88 artikla

1. Rajoittamatta 50 ja 51 artiklan soveltamista seuraavat eivät saa myöntää lainaa tai taata kolmannen sitoumuksia:

- a) sijoitusyhtiö;
b) rahastoyhtiö tai säilytysyhteisö sijoitusrahaston lukuun.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä siinä tarkoitettuja yrityksiä hankkimasta siirtokelpoisia arvopapereita, rahamarkkinavälineitä tai muita 50 artiklan 1 kohdan e, g ja h alakohdassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä, joita ei ole täysin maksettu.

89 artikla

Siirtokelpoisten arvopaperien, rahamarkkinavälineiden tai muiden 50 artiklan 1 kohdan e, g ja h alakohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden ilman katetta tapahtuvaa myyntiä (ylimyynti) eivät saa harjoittaa:

- a) sijoitusyhtiö;

- b) rahastoyhtiö tai säilytysyhteisö sijoitusrahaston lukuun.

90 artikla

Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion laissa on säädettävä tai rahaston säännöissä on määrättävä niistä palkkioista ja kulukorvauksista, jotka rahastoyhtiö saa veloittaa sijoitusrahastolta, sekä tällaisten palkkioiden laskentaperusteista.

Laissa on säädettävä tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjoissa on määrättävä, millaisista kustannuksista yhtiö vastaa.

XI LUKU

**ERITYISET SÄÄNNÖKSET YHTEISSIJOITUSYRITYKSISTÄ,
JOTKA MARKKINOIVAT OSUUKSIAAN MUISSA
JÄSENVALTIOISSA KUIN SIOJITTAUTUMISVALTIOISSAAN**

91 artikla

1. Yhteissijoitusyritysten kotijäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteissijoitusyritykset voivat 93 artiklan mukaisen ilmoituksen jälkeen markkinoida osuuksiaan niiden alueella.

2. Yhteissijoitusyritysten kotijäsenvaltiot eivät saa asettaa 1 kohdassa tarkoitetuille yhteissijoitusyrityksille lisävaatimuksia tai hallintomenettelyjä, jotka koskevat tämän direktiivin soveltamisalaa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä, jotka eivät koske tämän direktiivin soveltamisalaa mutta joilla on erityistä merkitystä järjestelyissä, jotka on tehty toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yhteissijoitusyrityksen osuuksien markkinoimiseksi jäsenvaltioiden alueella, on helposti saatavissa tietoa etätietona ja sähköisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot ovat saatavissa kansainvälisellä rahoitusalueella yleisesti käytetyllä kielellä ja että ne annetaan selkeällä ja yksiselitteisellä tavalla ja pidetään ajan tasalla.

4. Tätä lukua sovellettaessa yhteissijoitusyritys kattaa myös sen alarahastot.

92 artikla

Yhteissijoitusyritysten on sen jäsenvaltion lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti, jossa niiden osuuksia markkinoidaan, toteutettava tarvittavat toimenpiteet huolehtiakseen järjestelyistä, joiden avulla kyseisessä jäsenvaltiossa suoritetaan maksut osuudenhaltijoille, ostetaan takaisin tai lunastetaan osuuksia sekä annetaan saataville tiedot, jotka yhteissijoitusyritysten on annettava.

93 artikla

1. Jos yhteissijoitusyritys aikoo markkinoida osuuksiaan jossakin toisessa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossaan, sen on ensin toimitettava ilmoituskirje kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

Ilmoituskirjeessä on oltava tiedot järjestelyistä, jotka on tehty yhteissijoitusyrityksen osuuksien markkinoimiseksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa, ja tapauksen mukaan tiedot myös osakelajeista. Edellä 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa siinä on oltava maininta siitä, että yhteissijoitusyrityksen osuuksia markkinoi yhteissijoitusyritystä hoitava rahastoyhtiö.

2. Yhteissijoitusyrityksen on liitettävä 1 kohdassa tarkoitettuun ilmoituskirjeeseen uusimmat versiot seuraavista:

- a) sen rahastosäännöt tai perustamisasiakirjat sekä tarjousesite ja tarvittaessa viimeisin vuosikertomus ja mahdollinen sen jälkeinen puolivuotiskatsaus 94 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan mukaisina käännöksinä; ja
- b) sen 78 artiklassa tarkoitetut sijoittajille annettavat avaintiedot 94 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdan mukaisina käännöksinä.

3. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, ovatko yhteissijoitusyrityksen 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimittamat asiakirjat täydellisiä.

Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut täydelliset asiakirjat viimeistään kymmenen työpäivän kuluttua ilmoituskirjeeseen ja sen liitteenä olevien 2 kohdassa tarkoitettujen täydellisten asiakirjojen vastaanottopäivästä sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa yhteissijoitusyritys aikoo markkinoida osuuksiaan. Viranomaisten on liitettävä asiakirjoihin todistus siitä, että yhteissijoitusyritys täyttää tässä direktiivissä asetetut edellytykset.

Toimitettuaan asiakirjat yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi ilmoitettava niiden toimittamisesta yhteissijoitusyritykselle. Yhteissijoitusyritys pääsee yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion markkinoille tästä ilmoituspäivästä alkaen.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu ilmoituskirje ja 3 kohdassa tarkoitettu todistus toimitetaan kansainvälisellä rahoitusalueella yleisesti käytetyllä kielellä, elleivät yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltio ja vastaanottava jäsenvaltio sovi siitä, että ilmoituskirje ja todistus toimitetaan kummankin jäsenvaltion virallisella kielellä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät 3 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen sähköisen siirron ja arkistoinnin.

6. Sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa yhteissijoitusyritys aikoo markkinoida osuuksiaan, ei saa vaatia tässä artiklassa säädettyä ilmoitusmenettelyä varten muita asiakirjoja, todistuksia tai tietoja kuin tässä artiklassa säädetään.

7. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion on varmistettava, että 2 kohdassa tarkoitetut asiakirjat ja tarvittaessa niiden käännökset ovat yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten saatavilla sähköisessä muodossa. Sen on varmistettava, että yhteissijoitusyritys pitää kyseiset asiakirjat ja käännökset ajan tasalla. Yhteissijoitusyrityksen on ilmoitettava yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista 2 kohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin tehdyistä muutoksista ja kerrottava, missä nämä asiakirjat ovat saatavilla sähköisessä muodossa.

8. Jos 1 kohdan mukaisesti ilmoituskirjeessä annetut tiedot markkinoimiseksi tehdyistä järjestelyistä muuttuvat tai markkinoitavat osakelajit muuttuvat, yhteissijoitusyrityksen on annettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kirjallinen ilmoitus tästä muutoksesta ennen sen toteuttamista.

94 artikla

1. Jos yhteissijoitusyritys markkinoi osuuksiaan yhteissijoitusyrityksen vastaanottavassa jäsenvaltiossa, sen on annettava kyseisen jäsenvaltion alueella oleville sijoittajille kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka sen on IX luvun mukaan annettava kotijäsenvaltiossaan oleville sijoittajille.

Tiedot ja asiakirjat on annettava sijoittajille seuraavien säännösten mukaisesti:

- a) tiedot tai asiakirjat on annettava sijoittajille yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä säädetyllä tavalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta IX luvun säännösten soveltamista;
- b) 78 artiklassa tarkoitetut sijoittajalle annettavat avaintiedot on käännettävä yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion viralliselle kielelle tai yhdelle sen virallisista kielistä taikka kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymälle kielelle;
- c) muut tiedot tai asiakirjat kuin 78 artiklassa tarkoitetut sijoittajalle annettavat avaintiedot on käännettävä yhteissijoitusyrityksen valinnan mukaan yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion viralliselle kielelle tai yhdelle sen virallisista kielistä taikka kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymälle kielelle tai kansainvälisellä rahoitusalueella yleisesti käytetylle kielelle; ja
- d) b ja c alakohdan mukaisesta tietojen tai asiakirjojen käännösten laadinnasta vastaa kyseinen yhteissijoitusyritys, ja käännösten on vastattava tarkoin alkuperäisten tietojen sisältöä.

2. Edellä 1 kohdassa asetetut vaatimukset koskevat myös kyseisessä kohdassa tarkoitettuihin tietoihin ja asiakirjoihin tehtäviä muutoksia.

3. Aikaväliin, jolla yhteissijoitusyrityksen osuuksien liikkeeselasku-, myynti-, takaisinosto- tai lunastushinnat julkistetaan 76 artiklan mukaisesti, sovelletaan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

95 artikla

1. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla:

- a) vahvistetaan 91 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen laajuus;
- b) helpotetaan yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia saada 93 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot tai asiakirjat 93 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Komissio voi myös toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla vahvistetaan:

- a) 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun, yhteissijoitusyrityksen käyttämän ilmoituskirjeen vakiomallin muoto ja sisältö, mukaan lukien tiedot asiakirjoista, joihin käännoissää viitataan;
- b) 93 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten käyttämän todistuksen vakiomallin muoto ja sisältö;
- c) tietojenvaihtomenettely ja sähköisen viestinnän käyttö toimivaltaisten viranomaisten välillä 93 artiklan säännösten mukaisessa ilmoittamisessa.

Nämä toimenpiteet hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

96 artikla

Yhteissijoitusyritys voi yhteissijoitusyrityksen vastaanottavassa jäsenvaltiossa käyttää toimintaansa harjoittaessaan nimityksensä samaa viittausta oikeudelliseen muotoonsa (esimerkiksi sijoitusyhtiö tai sijoitusrahasto), jota se käyttää kotijäsenvaltiossaan.

XII LUKU

SÄÄNNÖKSET TOIMILUVAN MYÖNTÄMISESTÄ JA VALVONNASTA VASTUUSSA OLEVISTA VIRANOMAISISTA

97 artikla

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, joiden tehtävänä on huolehtia tässä direktiivissä säädettyjen velvollisuuksien täyttämistä. Ne ilmoittavat tästä sekä mahdollisesta tehtävienjaosta komissiolle.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on oltava julkisia viranomaisia tai sellaisten nimeämiä elimiä.

3. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion viranomaisilla on toimivalta valvoa tätä yhteissijoitusyritystä tarvittaessa myös 19 artiklan mukaisesti. Yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisilla on kuitenkin toimivalta valvoa direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäävien säännösten sekä 92 ja 94 artiklassa asetettujen vaatimusten noudattamista.

98 artikla

1. Toimivaltaisille viranomaisille on annettava kaikki valvontaja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen kyseisten viranomaisten tehtävien hoitamiseksi. Valtuuksia on käytettävä:

- a) suoraan;
- b) yhdessä muiden viranomaisten kanssa;

c) toimivaltaisten viranomaisten vastuulla antamalla valtuudet elimille, joille tehtävät on siirretty; tai

d) saattamalla asia toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäväksi.

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet ainakin:

- a) saada tutustua kaikkiin asiakirjoihin niiden muodosta riippumatta ja saada jäljennös niistä;
- b) vaatia ketä tahansa toimittamaan tietoja ja tarvittaessa kutsua henkilö kuultavaksi tietojen saamiseksi;
- c) tehdä tarkastuksia paikalla;
- d) vaatia olemassa olevia tallenteita puheluista ja tietoliikenteestä;
- e) vaatia sellaisen käytännön lopettamista, joka on ristiriidassa tätä direktiiviä täytäntöönpannassa annettujen säännösten kanssa;
- f) vaatia varojen jäädyttämistä tai takavarikoimista;
- g) vaatia ammattitoiminnan väliaikaista kieltämistä;
- h) vaatia toimiluvan saaneita sijoitusyhtiöitä, rahastoyhtiöitä tai säilytysyhteisöjä antamaan tietoja;
- i) toteuttaa toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että sijoitusyhtiöt, rahastoyhtiöt tai säilytysyhteisöt täyttävät jatkuvasti tämän direktiivin vaatimukset;
- j) määrätä osuuksien liikkeeseenlasku, takaisinostot tai lunastukset keskeytettäväksi, jos osuudenhaltijoiden tai yleisön etu sitä edellyttää;
- k) peruuttaa yhteissijoitusyritykselle myönnetty lupa taikka rahastoyhtiölle tai säilytysyhteisölle myönnetty toimilupa;
- l) siirtää asioita syyteeseen pantaviksi; ja
- m) sallia tilintarkastajien tai asiantuntijoiden suorittamat tarkastukset tai tutkinnat.

99 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin noudattamiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomista koskevista toimenpiteistä ja seuraamuksista sekä toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet näitä toimenpiteitä ja seuraamuksia koskevien säännösten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että jos tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja säännöksiä ei noudateta, tästä vastuussa olevien osalta voidaan jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti toteuttaa asianmukaisia hallinnollisia toimenpiteitä tai niille voidaan määrätä hallinnollisia seuraamuksia; tällä ei kuitenkaan rajoiteta toimiluvan peruuttamiseksi toteutettavia menetteilyjä eikä jäsenvaltioiden oikeutta määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia.

Säädettyjen toimenpiteiden ja seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on erityisesti säädettävä tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista toimenpiteistä ja seuraamuksista, jotka koskevat velvollisuutta esittää sijoittajalle annettavat avaintiedot yksityissijoittajien kannalta ymmärrettävällä tavalla 78 artiklan 5 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan estämättä säännösten antamista muiden tämän direktiivin noudattamiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta seuraavista toimenpiteistä ja seuraamuksista.

3. Jäsenvaltioiden on sallittava se, että toimivaltainen viranomaisellinen julkistaa yleisölle toimenpiteen tai seuraamuksen, joka määrätään tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen säännösten rikkomisen johdosta, jollei julkistaminen vakavasti vaaranna rahoitusmarkkinoita, vahingoita sijoittajien etuja tai aiheuta suhteetonta vahinkoa osapuolille.

100 artikla

1. Jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan jo olemassa olevia elimiä käyttämällä varmistettava, että käytössä ovat tehokkaat ja toimivat tuomioistuinten ulkopuoliset valitus- ja oikeus-suojamenettelyt yhteissijoitusyritysten toimintaa koskevien kuluttajariitojen käsittelemiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, ettei 1 kohdassa tarkoitettuja elimiä estetä säännösin tai määräyksin toimimasta tehokkaassa yhteistyössä rajat ylittävien riitojen ratkaisemiseksi.

101 artikla

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimittava yhteistyössä keskenään, kun se on tarpeen näiden viranomaisten tämän direktiivin mukaisten tehtävien hoitamiseksi tai tämän direktiivin taikka kansallisen lainsäädännön mukaisten valtuuksien käyttämiseksi.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat hallinnolliset ja organisaatoriset toimenpiteet tässä kohdassa säädetyin yhteistyön helpottamiseksi.

Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä valtuuksiaan yhteistyön aikaansaamiseksi myös sellaisissa tapauksissa, joissa tutkinnan kohteena olevalla toiminnalla ei rikota mitään niiden jäsenvaltiossa voimassa olevaa säännöstä.

2. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi toimitettava toisilleen tiedot, jotka ovat tarpeen näiden viranomaisten tämän direktiivin mukaisten tehtävien hoitamiseksi.

3. Jos jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on perusteltu syy epäillä, että sen valvonnan piiriin kuulumattomat yksiköt harjoittavat tai ovat harjoittaneet tämän direktiivin säännösten vastaista toimintaa toisen jäsenvaltion alueella, tämän toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman seikkaperäisesti. Ilmoituksen vastaanottavan viranomaisen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sekä annettava ilmoituksen antaneelle

toimivaltaiselle viranomaiselle tieto näiden toimenpiteiden lopputuloksesta ja mahdollisuuksien mukaan myös merkittävistä välivaiheista. Tällä kohdalla ei kuitenkaan rajoiteta ilmoituksen antaneen toimivaltaisen viranomaisen toimivaltaa.

4. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia toimimaan yhteistyössä valvontatoimien tai paikalla tehtävän tarkastuksen taikka tutkinnan yhteydessä jälkimmäisen jäsenvaltion alueella näiden viranomaisten tämän direktiivin mukaisten valtuuksien rajoissa. Toimivaltaisen viranomaisen saadessa paikalla tehtävää tarkastusta tai tutkintaa koskevan pyynnön, sen on:

- a) suoritettava tarkastus tai tutkinta itse;
- b) annettava tarkastusta tai tutkintaa vaatineen viranomaisen suorittaa tarkastus tai tutkinta; tai
- c) annettava tilintarkastajien tai asiantuntijoiden suorittaa tarkastus tai tutkinta.

5. Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisellinen suorittaa tarkastuksen tai tutkinnan oman jäsenvaltionsa alueella, yhteistyötä pyytäneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisellinen voi pyytää, että tarkastusta tai tutkintaa suorittavien virkamiesten mukana on sen omia virkamiehiä. Tarkastus tai tutkinta tapahtuu kuitenkin sen jäsenvaltion kokonaisvalvonnassa, jonka alueella se suoritetaan.

Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisellinen suorittaa tarkastuksen tai tutkinnan toisen jäsenvaltion alueella, sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisellinen, jonka alueella tarkastus tai tutkinta suoritetaan, voi pyytää, että tarkastusta tai tutkintaa suorittavien virkamiesten mukana on sen omia virkamiehiä.

6. Sen jäsenvaltion, jossa tarkastus tai tutkinta suoritetaan, toimivaltaiset viranomaiset voivat kieltäytyä 2 kohdan mukaisesta tietojen vaihdosta tai pyydetystä yhteistyöstä 4 kohdan mukaisen tutkinnan tai paikalla tehtävän tarkastuksen yhteydessä ainoastaan silloin, kun:

- a) tutkinta, paikalla tehtävä tarkastus tai tietojen vaihto voi vaikuttaa haitallisesti kyseisen jäsenvaltion suvereniteettiin, turvallisuuteen tai yleiseen järjestykseen;
- b) samoja henkilöitä ja toimia koskeva oikeudenkäynti on jo pantu vireille kyseisen jäsenvaltion viranomaisissa;
- c) kyseisessä jäsenvaltiossa on jo annettu samoja henkilöitä ja toimia koskeva lainvoimainen päätös.

7. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava pyynnön esittäneille toimivaltaisille viranomaisille 6 kohdan nojalla tehdystä päätöksistä. Ilmoituksessa on oltava myös päätöksen perustelut.

8. Toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa komission päätöksellä 2009/77/EY⁽¹⁾ perustetun Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean tietoon seuraavat tilanteet:

- a) 109 artiklan mukaista tietojen vaihtoa koskeva pyyntö on hylätty tai pyyntöön ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa;
- b) 110 artiklan mukaisen tutkinnan tai paikalla tehtävän tarkastuksen suorittamista koskeva pyyntö on hylätty tai pyyntöön ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa; tai
- c) pyyntö, että omat virkamiehet saavat olla toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen virkamiesten mukana, on hylätty tai pyyntöön ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa.

9. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat paikalla tehtävissä tarkastuksissa ja tutkinnoissa noudatettavia menettelyjä.

Nämä toimenpiteet hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

102 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että kaikki, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa, sekä toimivaltaisten viranomaisten valtuutuksella toimivat tilintarkastajat ja asiantuntijat ovat salassapitovelvollisia. Tällä tarkoitetaan, että näissä tehtävissä saatuja luottamuksellisia tietoja ei saa ilmaista toiselle henkilölle eikä viranomaiselle muutoin kuin sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, että yhteissijoitusyrityksiä, rahastoyhtiöitä ja säilytysyhteisöjä, jäljempänä 'yhteissijoitusyritysten liiketoimintaan myötävaikuttavat yritykset', ei voida tunnistaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta rikosoikeudellisten säännösten soveltamista.

Kun yhteissijoitusyritys tai sen liiketoimintaan myötävaikuttava yritys on asetettu konkurssiin tai määrätty selvitystilaan, yksityis- tai kauppaoikeudellisessa menettelyssä voidaan kuitenkin ilmaista luottamuksellisia tietoja, jotka eivät koske yrityksen pelastamisyritykseen osallistuneita kolmansia osapuolia.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään ei estä jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta tietoja tämän direktiivin tai muun yhteissijoitusyrityksiin tai niiden liiketoimintaan myötävaikuttaviin yrityksiin sovellettavan yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Näitä tietoja koskee 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.

Toimivaltaiset viranomaiset, jotka vaihtavat tietoja toisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa tämän direktiivin mukaisesti, voivat ilmoittaa tietojen toimitushetkellä, että kyseisiä tietoja ei saa ilmaista ilman niiden nimenomaista suostumusta, jolloin kyseisiä tietoja saa vaihtaa ainoastaan niitä tarkoituksia varten, joihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

3. Jäsenvaltiot voivat tehdä yhteistyösopimuksia, jotka koskevat tietojen vaihtoa kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten tai kolmansien maiden tämän artiklan 5 kohdassa ja 103 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai elinten kanssa vain, jos luovutettujen tietojen salassapito taataan vähintään tässä artiklassa esitetyllä tavalla. Tietojen vaihdon on tapahduttava kyseisten viranomaisten tai elinten valvontatehtävän suorittamiseksi.

Jos tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa ilmaista ilman niiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta, jotka ovat ne luovuttaneet, eikä niitä saa luovuttaa muihin tarkoituksiin kuin mihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

4. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka saavat luottamuksellisia tietoja 1 tai 2 kohdan nojalla, saavat käyttää tietoja ainoastaan tehtäviensä hoitamisen yhteydessä seuraaviin tarkoituksiin:

- a) tarkastaakseen, onko yhteissijoitusyrityksen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavan yrityksen toiminnan aloittamista koskevat edellytykset täytetty, ja helpottaakseen tällaisen liiketoiminnan harjoittamisen valvontaa sekä hallinto- ja kirjainpitomenetelmien ja sisäisen tarkastuksen menetelmien valvontaa;

- b) määrätäkseen seuraamuksia;

- c) haettaessa muutosta toimivaltaisen viranomaisen päätökseen hallintovalitustesteistä; ja

- d) tuomioistuinmenettelyssä, joka on pantu vireille 107 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

5. Mitä 1 ja 4 kohdassa säädetään ei estä tietojen vaihtamista jäsenvaltiossa tai jäsenvaltioiden välillä, kun kyseisen tietojen vaihdon on tarkoitus tapahtua toimivaltaisen viranomaisen ja:

- a) luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten, vakuutusyritysten tai muiden rahoituslaitosten virallisesta valvonnasta vastaavien viranomaisten taikka rahoitusmarkkinoiden valvonnasta vastaavien viranomaisten välillä;

- b) yhteissijoitusyrityksiä tai niiden liiketoimintaan myötävaikuttavia yrityksiä koskeviin purkamis- tai konkurssimenettelyihin osallistuvien elinten tai muuhun vastaavaan menettelyyn osallistuvien elinten välillä; tai

- c) vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten tai muiden rahoituslaitosten lakisääteisestä tilintarkastuksesta vastaavien välillä.

Mitä 1 ja 4 kohdassa säädetään ei erityisesti estä edellä mainittuja toimivaltaisia viranomaisia suorittamasta valvontatehtäviään eikä näiden tehtävien suorittamisessa välttämättömien tietojen luovuttamista korvausjärjestelmiä hoitaville elimille.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti vaihdettuja tietoja koskee 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.

(¹) EUVL L 25, 29.1.2009, s. 18.

103 artikla

1. Sen estämättä, mitä 102 artiklan 1–4 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tietojen vaihtamisen toimivaltaisen viranomaisen ja:

a) sellaisten viranomaisten välillä, jotka ovat vastuussa yhteisjoitusyritysten tai niiden liiketoimintaan myötävaikuttavien yritysten purkamis- ja konkurssimenettelyyn osallistuvien elinten tai muuhun vastaavaan menettelyyn osallistuvien elinten valvonnasta; tai

b) sellaisten viranomaisten välillä, jotka ovat vastuussa vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten tai muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien valvonnasta.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä poikkeusta käyttävien jäsenvaltioiden on vaadittava, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

a) tietoja käytetään 1 kohdassa tarkoitettujen valvontatehtävien hoitamiseen;

b) saatuja tietoja koskee 102 artiklan 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus; ja

c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei ilmaista ilman tiedot luovuttaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta eikä luovuteta muihin tarkoituksiin kuin mihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten nimet, joille 1 kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.

4. Sen estämättä, mitä 102 artiklan 1–4 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat rahoitusjärjestelmän vakauden, mukaan lukien sen eheys, lujittamiseksi sallia tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja niiden viranomaisten tai elinten kesken, jotka lain mukaan ovat vastuussa yhtiöoikeuteen kohdistuvien rikkomusten havaitsemisesta ja tutkimisesta.

5. Edellä 4 kohdassa säädettyä poikkeusta käyttävien jäsenvaltioiden on vaadittava, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

a) tietoja käytetään 4 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseen;

b) saatuja tietoja koskee 102 artiklan 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus; ja

c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei ilmaista ilman tiedot luovuttaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta eikä luovuteta muihin tarkoituksiin kuin mihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai elinten on ensimmäisen alakohdan c) alakohtaa sovellettaessa ilmoitettava tiedot antaneille toimivaltaisille viranomaisille niiden henkilöiden nimet ja yksityiskohtaiset tehtävät, joille tiedot toimitetaan.

6. Jos 4 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai elinten turvautuvat jäsenvaltiossa havainnointi- tai tutkintatehtävänsä suorittamisessa sellaisiin henkilöihin, jotka erityispätevyytensä vuoksi on nimetty tähän tehtävään ja jotka eivät ole julkisen sektorin palveluksessa, mainitussa kohdassa säädetty mahdollisuus tietojen vaihtoon voidaan ulottaa näihin henkilöihin 5 kohdassa säädettyin edellytyksin.

7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten ja elinten nimet, joille 4 kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.

104 artikla

1. Edellä olevat 102 ja 103 artikla eivät estä toimivaltaista viranomaista toimittamasta keskuspankeille ja rahapoliittisina viranomaisina samanlaisen tehtävän omaaville muille elimille niiden tehtävän hoitamiseksi tarkoitettuja tietoja, eivätkä mainitut artiklat estä näitä viranomaisia tai elimiä ilmoittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita 102 artiklan 4 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin. Näin saatuja tietoja koskee 102 artiklan 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.

2. Edellä olevat 102 ja 103 artikla eivät estä toimivaltaisia viranomaisia ilmoittamasta 102 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitettuja tietoja kansallisessa lainsäädännössä tunnustetulle selvitysyhteisölle tai muulle samankaltaiselle elimelle, joka tarjoaa selvitystai maksupalveluja jäsenvaltiossa toimiville markkinoille, jos ne katsovat, että tietojen antaminen on tarpeellista, jotta nämä elimet voisivat toimia asianmukaisesti markkinoiden osapuolten laiminlyönteihin tai mahdollisiin laiminlyönteihin nähden.

Näin saatuja tietoja koskee 102 artiklan 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin huolehdittava siitä, että 102 artiklan 2 kohdan nojalla saatuja tietoja ei ilmaista tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ilman tiedot luovuttaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta.

3. Sen estämättä, mitä 102 artiklan 1 ja 4 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat lainsäädännössä säädettyin edellytyksin sallia tiettyjen tietojen luovuttamisen muille keskushallintonsa yksiköille, jotka vastaavat yhteisjoitusyritysten ja niiden liiketoimintaan myötävaikuttavien yritysten, luotto- ja rahoituslaitosten, sijoituspalveluyritysten ja vakuutusyritysten valvontaa koskevasta lainsäädännöstä, sekä näiden yksiköiden toimeksiannosta toimiville tarkastajille.

Näitä tietoja voidaan kuitenkin luovuttaa vain, kun se on tarpeellista toiminnan vakauden valvomiseksi.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin säädettävä, että 102 artiklan 2 ja 5 kohdan nojalla saatuja tietoja ei luovuteta tässä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa muutoin kuin tiedot antaneen toimivaltaisen viranomaisen nimenomaisella suostumuksella.

105 artikla

Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat toimivaltaisten viranomaisten väliseen tietojen vaihtoon liittyviä menettelyjä.

Nämä toimenpiteet hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

106 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisvaatimuksena, että jokainen direktiivin 2006/43/EY mukaisen luvan saanut henkilö, joka suorittaa yhteissijoitusyrityksessä tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavassa yrityksessä direktiivin 78/660/ETY 51 artiklassa, direktiivin 83/349/ETY 37 artiklassa tai tämän direktiivin 73 artiklassa tarkoitettua lakisäätteistä tilintarkastusta tai muuta lakisäätteistä tehtävää, on velvollinen viipymättä ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille tuota yritystä koskevista seikoista tai päätöksistä, jotka hän on saanut tietoonsa tehtävänsä suorittaessaan ja jotka saattavat johtaa johonkin seuraavista:

- a) niiden lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten olennainen rikkominen, joissa säädetään lupaa koskevista edellytyksistä tai jotka erityisesti koskevat yhteissijoitusyritysten tai niiden liiketoimintaan myötävaikuttavien yritysten toiminnan harjoittamista;
- b) yhteissijoitusyrityksen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavan yrityksen jatkuvan toiminnan heikentyminen; tai
- c) tilien vahvistamatta jättäminen tai varaumien esittäminen.

Kyseinen henkilö on velvollinen ilmoittamaan seikoista ja päätöksistä, jotka hän saa tietoonsa suorittaessaan a alakohdassa tarkoitettua tehtävää yrityksessä, jolla on määräämisvallasta johtuvat läheiset sidokset siihen yhteissijoitusyritykseen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavaan yritykseen, jossa hän suorittaa kyseistä tehtävää.

2. Sopimuksessa taikka laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä olevan tietojen ilmaisemista koskevan rajoituksen rikkomisena ei pidetä sitä, että direktiivin 2006/43/EY mukaisen luvan saanut henkilö vilpittömässä mielessä ilmaisee 1 kohdassa tarkoitettua tietoa tai päätöksen toimivaltaisille viranomaisille, eikä tästä aiheudu kyseiselle henkilölle seuraamusvastuuta.

107 artikla

1. Toimivaltaisten viranomaisten on esitettävä kirjalliset perustelut toimiluvan epäämistä koskevalle päätökselle tai kielteiselle päätökselle, joka tehdään pantaessa täytäntöön tämän direktiivin nojalla toteutettuja yleisiä toimenpiteitä, sekä annettava perusteet tiedoksi hakijalle.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tämän direktiivin mukaisesti annettujen lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten perusteella tehdyt päätökset on perusteltava asianmukaisesti ja että niihin voidaan hakea muutosta tuomioistuimessa, myös silloin, kun päätöstä kaikki vaaditut tiedot sisältäneestä toimilupahakemuksesta ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että kansallisen lainsäädännön mukaisesti yhdellä tai useammalla seuraavista elimistä on mahdollisuus kuluttajien etuja ajaakseen saattaa asia kansallista lainsäädäntöä noudattaen tuomioistuimen tai toimivaltaisen hallintoelimen käsiteltäväksi sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja kansallisia säännöksiä sovelletaan:

- a) julkiset elimet tai niiden edustajat;
- b) kuluttajajärjestöt, joilla on oikeutettu etu suojella kuluttajia; tai
- c) elinkeinoelämän järjestöt, joilla on oikeutettu etu suojella jäseniään.

108 artikla

1. Ainoastaan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion viranomaiset saavat ryhtyä toimenpiteisiin kyseistä yhteissijoitusyritystä vastaan sillä perusteella, että se rikkoo lakia, asetusta tai hallinnollista määräystä taikka rahaston sääntöjen tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjojen määräyksiä.

Yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion viranomaiset saavat kuitenkin ryhtyä toimenpiteisiin kyseistä yhteissijoitusyritystä vastaan, jos se rikkoo kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka eivät kuulu tämän direktiivin tai 92 ja 94 artiklassa asetettujen vaatimusten soveltamisalaan.

2. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion viranomaisten on ilmoitettava luvan peruuttamista koskevasta päätöksestä tai muista vakavista toimenpiteistä, joihin on ryhdytty yhteissijoitusyritystä vastaan, taikka liikkeeseenlaskun, takaisinostojen tai lunastusten keskeyttämisestä viipymättä yhteissijoitusyrityksen vastaanottavien jäsenvaltioiden viranomaisille ja, jos yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö on sijoittautunut johonkin toiseen jäsenvaltioon, rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

3. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion ja yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat kumpikin ryhtyä toimenpiteisiin rahastoyhtiötä vastaan, jos rahastoyhtiö rikkoo niiden vastuulle kuuluvia sääntöjä.

4. Jos yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on selkeät ja todennettavissa olevat perusteet uskoa, että yhteissijoitusyritys, jonka osuuksia markkinoidaan kyseisen jäsenvaltion alueella, rikkoo velvoitteita, jotka johtuvat tämän direktiivin nojalla annetuista säännöksistä, joissa ei anneta yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisille toimivaltaa, niiden on ilmoitettava tällaiset tiedot yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, joiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet.

5. Jos yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toteuttamista toimenpiteistä huolimatta tai toimenpiteiden osoittautuessa riittämättömiksi taikka yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion jättäessä toimimatta kohtuullisen ajan kuluessa yhteissijoitusyritys toimii edelleen tavalla, joka on selvästi yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion sijoittajien etujen vastainen, yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tällöin toteuttaa jommankumman seuraavista toimista:

- a) kun asiasta on ilmoitettu yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, kaikkien sellaisten asianmukaisten toimenpiteiden toteuttaminen, jotka ovat tarpeen sijoittajien suojaamiseksi, mukaan luettuna mahdollisuus estää kyseistä yhteissijoitusyritystä jatkamasta osuuksiensa markkinointia yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion alueella; tai
- b) tarvittaessa asian ilmoittaminen Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitealle.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan nojalla toteutetuista toimenpiteistä on viipymättä ilmoitettava komissiolle.

6. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että sellaisten toimenpiteiden edellyttämät oikeudelliset asiakirjat, jotka yhteissijoitusyrityksen vastaanottava jäsenvaltio voi toteuttaa 2–5 kohdan nojalla, voidaan lain mukaan antaa jäsenvaltioiden alueella yhteissijoitusyritykselle tiedoksi.

109 artikla

1. Jos rahastoyhtiö toimii yhdessä tai useammassa rahastoyhtiön vastaanottavassa jäsenvaltiossa tarjoamalla palveluja tai perustamalla sivuliikkeen, kaikkien kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimittava läheisessä yhteistyössä.

Niiden on toimitettava toisilleen pyynnöstä kaikki tiedot, jotka koskevat tällaisten rahastoyhtiöiden johtoa ja omistusta ja jotka voivat helpottaa näiden yhtiöiden valvontaa, sekä kaikki tiedot, jotka voivat helpottaa tällaisten yhtiöiden seuranta. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion viranomaisten on erityisesti tehtävä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion viranomaiset keräävät 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot.

2. Rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikista toimenpiteistä, jotka rahastoyhtiön vastaanottava jäsenvaltio on toteuttanut 21 artiklan 5 kohdan nojalla ja jotka koskevat rahastoyhtiölle määrättyjä toimenpiteitä tai seuraamuksia taikka sen toiminnalle asetettuja rajoituksia, siinä laajuudessa kuin kotijäsenvaltion viranomaisille uskottujen valvontatehtävien hoitamiseksi on tarpeen.

3. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava viipymättä yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikista rahastoyhtiössä havaituista ongelmista, jotka saattavat vaikuttaa olennaisesti rahastoyhtiön kykyyn hoitaa yhteissijoitusyritykseen liittyviä tehtäviään asianmukaisesti, tai kaikista III luvussa säädettyjen vaatimusten rikkomisista.

4. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava viipymättä rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikista yhteissijoitusyrityksessä havaituista ongelmista, jotka saattavat vaikuttaa olennaisesti rahastoyhtiön kykyyn hoitaa tehtäviään asianmukaisesti tai noudattaa tämän direktiivin vaatimuksia, jotka kuuluvat yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion vastuulle.

110 artikla

1. Jos rahastoyhtiö, jolle toinen jäsenvaltio on myöntänyt toimiluvan, harjoittaa liiketoimintaa sivuliikkeen välityksellä rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion alueella, viimeksi mainitun jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat ilmoitettuaan siitä rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tarkistaa itse tai tehtävään valtuuttamiensa välityksellä tarkistuttaa paikalla 109 artiklassa tarkoitettuja tietoja.

2. Edellä oleva 1 kohta ei vaikuta rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten oikeuteen suorittaa paikalla tehtäviä tarkastuksia tämän jäsenvaltion alueelle perustetuissa sivuliikkeissä tämän direktiivin mukaisia tehtäviä hoitaessaan.

XIII LUKU

EUROOPAN ARVOPAPERIKOMITEA

111 artikla

Komissio voi päättää tähän direktiiviin tehtävistä teknisistä muutoksista seuraavilla aloilla:

- a) määritelmien selventäminen sen varmistamiseksi, että tätä direktiiviä sovelletaan yhdenmukaisesti koko yhteisön alueella; tai
- b) sanaston mukauttaminen sekä määritelmien muotoilu yhteissijoitusyrityksistä ja niihin liittyvistä asioista myöhemmin annettavien säädösten mukaisesti.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenetelyä noudattaen.

112 artikla

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2001/528/EY⁽¹⁾ perustettu Euroopan arvopaperikomitea.

⁽¹⁾ EYVL L 191, 13.7.2001, s. 45.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

XIV LUKU

POIKKEUKSET SEKÄ SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Poikkeukset

113 artikla

1. Tanskassa liikkeeseen laskettuja "pantebreve"-nimisiä sitoumuksia pidetään, kuitenkin vain tanskalaisten yhteissijoitusyritysten osalta, 50 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja siirtokeittäviä arvopapereita vastaavina.

2. Poiketen 22 artiklan 1 kohdan ja 32 artiklan 1 kohdan säännöksistä toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa niille yhteissijoitusyrityksille, joilla 20 päivänä joulukuuta 1985 kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti oli kaksi säilytysyhteisöä tai sitä useampi, luvan pitää edelleen näin monta säilytysyhteisöä, jos nämä viranomaiset saavat takeet siitä, että 22 artiklan 3 kohdan ja 32 artiklan 3 kohdan nojalla suoritettavista tehtävistä huolehditaan myös käytännössä.

3. Poiketen 16 artiklan säännöksistä jäsenvaltiot voivat antaa rahastoyhtiöille luvan laskea liikkeeseen haltijalle asetettuja todistuksia, jotka oikeuttavat muiden yhtiöiden arvopapereihin, jotka on asetettu nimetyille henkilöille.

114 artikla

1. Direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määritellyille sijoituspalveluyrityksille, joille on myönnetty toimilupa suorittaa ainoastaan mainitun direktiivin liitteessä olevan A osan 4 ja 5 kohdassa säädetyt palvelut, voidaan tämän direktiivin nojalla myöntää toimilupa hoitaa yhteissijoitusyrityksiä rahastoyhtiöinä. Tässä tapauksessa näiden sijoituspalveluyritysten on luovuttava direktiivin 2004/39/EY nojalla saamastaan toimiluvasta.

2. Rahastoyhtiöillä, joille niiden kotijäsenvaltiossa on jo ennen 13 päivää helmikuuta 2004 myönnetty direktiivin 85/611/EY nojalla toimilupa yhteissijoitusyritysten hoitamiseen, katsotaan olevan tämän artiklan mukainen toimilupa, jos tämän jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että rahastoyhtiöiden on täytettävä 7 ja 8 artiklassa asetettuja vaatimuksia vastaavat vaatimukset voidakseen aloittaa tällaisen toiminnan.

2 JAKSO

Siirtymä- ja loppusäännökset

115 artikla

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 päivään heinäkuuta 2013 mennessä kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta.

116 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 1 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ja 3 kohdan b alakohdan, 2 artiklan 1 kohdan e, m, p, q ja r alakohdan, 2 artiklan 5 kohdan, 4 artiklan, 5 artiklan 1–4, 6 ja 7 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan, 12 artiklan 1 kohdan, 13 artiklan 1 kohdan johdantolauseeseen, 13 artiklan 1 kohdan a ja i alakohdan, 15 artiklan, 16 artiklan 1 kohdan ja 3 kohdan, 17 artiklan 1 kohdan, 17 artiklan 2 kohdan b alakohdan, 17 artiklan 3 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan, 17 artiklan 4–7 kohdan, 17 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan, 18 artiklan 1 kohdan johdantolauseeseen, 18 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 18 artiklan 2 kohdan kolmannen ja neljännen alakohdan, 18 artiklan 3 ja 4 kohdan, 19 ja 20 artiklan, 21 artiklan 2–6, 8 ja 9 kohdan, 22 artiklan 1 kohdan, 22 artiklan 3 kohdan a, d ja e alakohdan, 23 artiklan 1, 2, 4 ja 5 kohdan, 27 artiklan kolmannen kohdan, 29 artiklan 2 kohdan, 33 artiklan 2, 4 ja 5 kohdan, 37–42 artiklan, 43 artiklan 1–5 kohdan, 44–49 artiklan, 50 artiklan 1 kohdan johdantolauseeseen, 50 artiklan 3 kohdan, 51 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan, 54 artiklan 3 kohdan, 56 artiklan 1 kohdan, 56 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolauseeseen, 58 ja 59 artiklan, 60 artiklan 1–5 kohdan, 61 artiklan 1 ja 2 kohdan, 62 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 63 artiklan, 64 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 65, 66 ja 67 artiklan, 68 artiklan 1 kohdan johdantolauseeseen ja a alakohdan, 69 artiklan 1 ja 2 kohdan, 70 artiklan 2 ja 3 kohdan, 71, 72 ja 74 artiklan, 75 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 77–82 artiklan, 83 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 83 artiklan 2 kohdan a alakohdan toisen luettelakohdan, 86 artiklan, 88 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 89 artiklan b alakohdan, 90–94 artiklan, 96–100 artiklan, 101 artiklan 1–8 kohdan, 102 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan, 102 artiklan 5 kohdan, 107 ja 108 artiklan, 109 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan, 110 artiklan ja liitteen I noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2011. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava kyseisiä säädöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2011.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia direktiiviin 85/611/EY pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

117 artikla

Kumotaan direktiivi 85/611/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä III olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, 1 päivästä heinäkuuta 2011 alkaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä III olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

Viittauksia yksinkertaistettuun tarjousesitteeseen pidetään viittauksina 78 artiklassa tarkoitettuihin sijoittajalle annettaviin avaintietoihin.

118 artikla

1. Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Direktiivin 1 artiklan 1 kohtaa, 1 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 1 artiklan 3 kohdan a alakohtaa, 1 artiklan 4–7 kohtaa, 2 artiklan 1 kohdan a–d, f–l, n ja o alakohtaa, 2 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa, 2 artiklan 6 ja 7 kohtaa, 3 artiklaa, 5 artiklan 5 kohtaa, 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa, 7–11 artiklaa, 12 artiklan 2 kohtaa, 13 artiklan 1 kohdan b–h alakohtaa, 13 artiklan 2 kohtaa, 14 artiklan 1 kohtaa, 16 artiklan 2 kohtaa, 17 artiklan 2 kohdan a, c ja d alakohtaa, 17 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa, 17 artiklan 8 kohtaa ja 9 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 18 artiklan 1 kohtaa johdantolauseetta ja a alakohtaa lukuun ottamatta, 18 artiklan 2 kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa, 21 artiklan 1 ja 7 kohtaa, 22 artiklan 2 kohtaa, 22 artiklan 3 kohdan b ja c alakohtaa, 23 artiklan 3 kohtaa, 24 artiklaa, 25 ja 26 artiklaa, 27 artiklan ensimmäistä ja toista kohtaa, 28 artiklaa, 29 artiklan 1, 3 ja 4 kohtaa, 30, 31 ja 32 artiklaa, 33 artiklan 1 ja 3 kohtaa, 34, 35 ja 36 artiklaa, 50 artiklan 1 kohdan a–h alakohtaa,

50 artiklan 2 kohtaa, 51 artiklan 1 kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa, 51 artiklan 2 ja 3 kohtaa, 52 ja 53 artiklaa, 54 artiklan 1 ja 2 kohtaa, 55 artiklaa, 56 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 56 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa, 56 artiklan 3 kohtaa, 57 artiklaa, 68 artiklan 2 kohtaa, 69 artiklan 3 ja 4 kohtaa, 70 artiklan 1 ja 4 kohtaa, 73 ja 76 artiklaa, 83 artiklan 1 kohtaa b alakohtaa lukuun ottamatta, 83 artiklan 2 kohdan a alakohtaa toista luettelukohtaa lukuun ottamatta, 84, 85 ja 87 artiklaa, 88 artiklan 1 kohtaa b alakohtaa lukuun ottamatta, 88 artiklan 2 kohtaa, 89 artiklaa b alakohtaa lukuun ottamatta, 102 artiklan 1 kohtaa, 102 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 102 artiklan 3 ja 4 kohtaa, 103–106 artiklaa, 109 artiklan 1 kohtaa, 111, 112, 113 ja 117 artiklaa sekä liitteitä II, III ja IV sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2011 alkaen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteissijoitusryitykset korvaavat direktiivin 85/611/ETY säännösten mukaisesti laaditut yksinkertaistetut tarjousesitteensä 78 artiklan mukaisesti laadituilla sijoittajalle annettavilla avaintiedoilla mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään 12 kuukauden kuluttua siitä, kun määräaika kaikkien 78 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimenpiteiden saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä on päättynyt. Yhteissijoitusyritysten vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on kyseisenä aikana hyväksyttävä edelleen näiden jäsenvaltioiden alueella markkinoitavien yhteissijoitusyritysten osuukien yksinkertaistetut tarjousesitteet.

119 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä heinäkuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
E. ERLANDSSON

LIITE I

A LUETTELO

1. Tiedot sijoitusrahastosta	1. Tiedot rahastoyhtiöstä ja siitä, onko rahastoyhtiö sijoittautunut johonkin muuhun jäsenvaltioon kuin yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltioon.	1. Tiedot sijoitusyhtiöstä
1.1 Nimi	1.1 Toiminimi, oikeudellinen muoto, sääntömääräinen kotipaikka sekä päätoimipaikka, jos se ei ole sama kuin sääntömääräinen kotipaikka.	1.1 Toiminimi, oikeudellinen muoto, sääntömääräinen kotipaikka sekä päätoimipaikka, jos se ei ole sama kuin sääntömääräinen kotipaikka.
1.2 Sijoitusrahaston perustamispäivä. Toimintakausi, jos se on määrätty.	1.2 Yhtiön perustamispäivä. Toimintakausi, jos se on määrätty.	1.2 Yhtiön perustamispäivä. Toimintakausi, jos se on määrätty.
	1.3 Jos yhtiön hoidossa on muita sijoitusrahastoja, tiedot näistä rahastoista.	1.3 Jos sijoitusyhtiöllä on useita alarahastoja, maininta näistä alarahastoista.
1.4 Paikka, jossa rahaston säännöt, jos ne eivät ole liitteenä, sekä määräaikaikaiskatsaukset ovat saatavilla.		1.4 Paikka, jossa yhtiöjärjestys, jos se ei ole liitteenä, sekä määräaikaikaiskatsaukset ovat saatavilla.
1.5 Osuudenhaltijoille tarpeellinen lyhyt kuvaus sijoitusrahastoon sovellettavasta verojärjestelmästä. Kuvaus mahdollisesta osuudenhaltijoiden sijoitusrahastolta saamiin tuotto-osuuksiin ja pääomavoittoihin sovellettavasta lähdeverosta.		1.5 Osuudenhaltijoille tarpeellinen lyhyt kuvaus yhtiöön sovellettavasta verojärjestelmästä. Kuvaus mahdollisesta osuudenhaltijoiden yhtiöltä saamiin tuotto-osuuksiin ja pääomavoittoihin sovellettavasta lähdeverosta.
1.6 Tilinpäätös- ja tuotonjakopäivät.		1.6 Tilinpäätös- ja tuotonjakopäivät.
1.7 Niiden henkilöiden nimet, jotka ovat vastuussa 73 artiklassa tarkoitettujen tilinpäätöstietojen tarkastamisesta.		1.7 Niiden henkilöiden nimet, jotka ovat vastuussa 73 artiklassa tarkoitettujen tilinpäätöstietojen tarkastamisesta.
	1.8 Yhtiön hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenten nimet ja asemat yhtiössä. Yksityiskohtaiset tiedot heidän päätehtävistään yhtiön ulkopuolella, jos näillä tehtävillä on merkitystä yhtiön kannalta.	1.8 Yhtiön hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenten nimet ja asemat yhtiössä. Yksityiskohtaiset tiedot heidän päätehtävistään yhtiön ulkopuolella, jos näillä tehtävillä on merkitystä yhtiön kannalta.
	1.9 Merkitty pääoma ja selvitys täysin maksetusta pääomasta.	1.9 Yhtiön pääoma.

<p>1.10 Yksityiskohtaiset tiedot osuuk- sien lajeista ja tärkeimmistä ominaisuuksista, erityisesti:</p> <ul style="list-style-type: none"> — osuuden tarkoittaman oikeuden luonne (esine-, velvoite- vai muu oikeus); — varsinainen arvopaperi vai todistus, joka on pelkäs- tään todisteena osuuden- haltijan oikeudesta; kirjataanko oikeus rekiste- riin vai tilille; — osuuksien luonne: nime- tylle henkilölle vai halti- jalle asetettu. Jos osuuksista annettavien todistusten kirjakoko voi olla erisuuruinen, tiedot siitä; — jos osuudenhaltijoilla on äänioikeus, tiedot siitä; — millä edellytyksillä voidaan tehdä päätös sijoitusrahas- ton purkamisesta, purka- mismenettely, erityisesti osuudenhaltijoiden oikeu- det rahaston purkauessa. 		<p>1.10 Yksityiskohtaiset tiedot osuuk- sien lajeista ja tärkeimmistä omi- naisuuksista, erityisesti:</p> <ul style="list-style-type: none"> — varsinainen arvopaperi vai todistus, joka on pelkästään todisteena osuudenhaltijan oikeudesta; kirjataanko oikeus rekisteriin vai tilille; — osuuksien luonne: nimetylle henkilölle vai haltijalle ase- tettu. Jos osuuksista annet- tavien todistusten kirja- koko voi olla erisuuruinen, tiedot siitä; — tiedot osuudenhaltijoiden äänioikeudesta; — millä edellytyksillä voidaan tehdä päätös sijoitusyhtiön purkamisesta, purkamismen- nettely, erityisesti osuuden- haltijoiden oikeudet yhtiön purkauessa.
<p>1.11 Tarvittaessa tiedot arvopaperi- pörssiä tai muista markkina- paikoista, joissa osuudet ovat listalla tai joissa ne ovat kau- pankäynnin kohteena.</p>		<p>1.11 Tarvittaessa tiedot arvopaperi- pörssiä tai muista markkina- paikoista, joissa osuudet ovat listalla tai joissa ne ovat kaupan- käynnin kohteena.</p>
<p>1.12 Osuuk- sien liikkeeselaskun ja myymisen edellytykset ja menettely.</p>		<p>1.12 Osuuk- sien liikkeeselaskun ja myymisen edellytykset ja menet- tely.</p>
<p>1.13 Osuuk- sien takaisinoston tai lunastuksen edellytykset ja menettely sekä tilanteet, joissa takaisinosto tai lunastus voi- daan keskeyttää.</p>		<p>1.13 Osuuk- sien takaisinoston tai lunastuksen edellytykset ja menettely sekä tilanteet, joissa takaisinosto tai lunastus voidaan keskeyttää. Jos sijoitusyhtiöllä on useita alarahastoja, tiedot siitä, miten osuudenhaltija voi siirtyä alarahastosta toiseen, sekä tiedot tällaisissa tapauksissa sovelletta- vista maksuista.</p>
<p>1.14 Kuvaus tuoton määräämistä ja käyttämistä koskevista sään- nöistä.</p>		<p>1.14 Kuvaus tuoton määräämistä ja käyttämistä koskevista sään- nöistä.</p>
<p>1.15 Kuvaus sijoitusrahaston sijoitus- toiminnan tavoitteista, myös sen taloudellisista tavoitteista (esimerkiksi pääoman lisäämi- nen tai tuoton saaminen), sijoit- uspolitiikasta (esimerkiksi erikoistuminen tietyille maantie- teelliselle alueelle tai toimialalle tehtäviin sijoituksiin) ja mah- dollisista sijoituspolitiikkaa kos- kevista rajoituksista, sekä sijoitusrahaston hoidossa käyt- ettävät menetelmät ja välineet tai lainanottovaltuudet.</p>		<p>1.15 Kuvaus sijoitusyhtiön sijoitustoiminnan tavoitteista, myös sen taloudellisista tavoitteista (esimerkiksi pääoman lisääminen tai tuoton saaminen), sijoituspolitiikasta (esimerkiksi erikoistuminen tietyille maantieteelliselle alueelle tai toimialalle tehtäviin sijoituksiin) ja mahdollisista sijoituspolitiikkaa koskevista rajoituksista, sekä sijoitusyhtiön hoidossa käytettävät menetelmät ja välineet tai lainanottovaltuudet.</p>

1.16 Varojen arvonmäärittystä koskevat säännöt.		1.16 Varojen arvonmäärittystä koskevat säännöt.
<p>1.17 Osuuksien myynti- tai liikkeeseenlaskuhinnan ja takaisinostotai lunastushinnan määrittäminen, erityisesti:</p> <ul style="list-style-type: none"> — näiden hintojen laskemisen menetelmä ja aikaväli; — tiedot osuuksien myynnin tai liikkeeseenlaskun ja takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä veloitettavista maksuista; — näiden hintojen julkistamisen keinot, paikat ja aikaväli. 		<p>1.17 Osuuksien myynti- tai liikkeeseenlaskuhinnan ja takaisinostotai lunastushinnan määrittäminen, erityisesti:</p> <ul style="list-style-type: none"> — näiden hintojen laskemisen menetelmä ja aikaväli; — tiedot osuuksien myynnin tai liikkeeseenlaskun ja takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä veloitettavista maksuista; — näiden hintojen julkistamisen keinot, paikat ja aikaväli ⁽¹⁾.
1.18 Tiedot niiden palkkioiden ja kulukorvausten, joita sijoitusrahasto suorittaa rahastoyhtiölle, säilytysyhteisölle tai kolmansille osapuolille, suoritustavasta, määrästä ja laskemisesta.		1.18 Tiedot niiden palkkioiden ja kulukorvausten, joita yhtiö suorittaa johtajilleen ja hallinto-, johto- ja valvontaelimiensä jäsenille, omaisuudenhoitajalle tai kolmansille osapuolille, suoritustavasta, määrästä ja laskemisesta.

(¹) Tämän direktiivin 32 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen sijoitusyhtiöiden on myös ilmoitettava:

- niiden osuuksien nettoarvon laskemisen menetelmä ja aikaväli,
- tämän arvon julkistamisen tapa, paikka ja aikaväli,
- maassa, jossa osuuksia markkinoidaan, sijaitseva arvopaperipörssi, jonka hintoja käytetään tuossa maassa pörssin ulkopuolella tehtävissä kaupoissa.

2. Tiedot säilytysyhteisöstä:

2.1 Toiminimi, oikeudellinen muoto, sääntömääräinen kotipaikka sekä päätoimipaikka, jos se ei ole sama kuin sääntömääräinen kotipaikka.

2.2 Pääasiallinen toimiala.

3. Tiedot sellaisista sijoitusneuvontaa antavista yrityksistä tai ulkopuolisista sijoitusneuvojista, jotka antavat sijoitusneuvontaa sopimuksen perusteella ja saavat korvauksen yhteissijoitusyrityksen varoista:

3.1 Yrityksen toiminimi tai sijoitusneuvojan nimi.

3.2 Keskeiset rahastoyhtiön tai sijoitusyhtiön kanssa tehdyn sopimuksen määräykset, joilla voi olla merkitystä osuudenhaltijoille, ei kuitenkaan palkkiota koskevia määräyksiä.

3.3 Muu merkittävä toiminta.

4. Tiedot toimenpiteistä, jotka koskevat osuudenhaltijoille suoritettavia maksuja, osuuksien takaisinostoa tai lunastusta sekä yhteissijoitusyrityksestä annettavien tietojen saatavilla pitämistä. Tällaiset tiedot on aina annettava sen jäsenvaltion osalta, johon yhteissijoitusyritys on sijoittautunut. Jos osuuksia markkinoidaan toisessa jäsenvaltiossa, tiedot on lisäksi annettava tuon jäsenvaltion osalta siellä julkistettavassa tarjousesitteessä.

5. Muut sijoittamista koskevat tiedot:

5.1 Yhteissijoitusyrityksen aikaisemman toiminnan tulokset (soveltuvin osin) – nämä tiedot voidaan joko sisällyttää tarjousesitteeseen tai liittää siihen.

5.2 Tiedot siitä, minkä tyyppisille sijoittajille yhteissijoitusyritys on tarkoitettu.

6. Taloudelliset tiedot:

6.1 Mahdolliset muut kuin kohdassa 1.17 mainitut kulut tai maksut jaoteltuina niihin, jotka maksaa osuudenhaltija, ja niihin, jotka maksetaan yhteissijoitusyrityksen varoista.

B LUETTELO

Määraaikaiskatsauksiin sisällytettävät tiedot

I *Ilmoitus varoista ja vastuista:*

- siirtokelpoiset arvopaperit,
- pankkisaamiset,
- muut varat,
- varat yhteensä,
- vastuut,
- varojen nettoarvo.

II *Liikkeessä olevien osuuksien lukumäärä*

III *Osuuden nettoarvo*

IV *Sijoitussalkku, eriteltynä seuraavasti:*

- a) siirtokelpoiset arvopaperit, jotka ovat arvopaperipörssin virallisella listalla;
- b) siirtokelpoiset arvopaperit, joilla käydään kauppaa muilla säännellyillä markkinapaikoilla;
- c) sellaiset vähän aikaisemmin liikkeeseen lasketut siirtokelpoiset arvopaperit, joita tarkoitetaan 50 artiklan 1 kohdan d alakohdassa;
- d) muut siirtokelpoiset arvopaperit, joita tarkoitetaan 50 artiklan 2 kohdan a alakohdassa;

ja arvioituna tarkoituksenmukaisimpien perusteiden mukaisesti yhteissijoitusyrityksen sijoituspolitiikka huomioon ottaen (esimerkiksi taloudellisten tai maantieteellisten perusteiden taikka valuuttojen mukaisesti) prosentuaalisena osuutena nettovaroista; jokaisesta edellä luetellusta sijoituksesta on ilmoitettava, kuinka suurta osuutta yhteissijoitusyrityksen kokonaisvaroista se vastaa.

Sijoitussalkun koostumuksessa tapahtuneet muutokset katsauskauden aikana.

V *Yhteissijoitusyrityksen varojen kehitys katsauskauden aikana mukaan luettuna seuraavat erät:*

- sijoitusten tuotot,
- muut tuotot,
- hoitokulut,
- säilytysyhteisöstä aiheutuneet kulut,
- muut kulut sekä verot,
- puhdas tuotto,

- jaetut ja uudelleen sijoitetut tuotot,
 - pääomatilin muutokset,
 - sijoitusten arvon nousu ja lasku,
 - muut yhteissijoitusyrityksen varoihin ja vastuisiin vaikuttavat muutokset,
 - yhteissijoitusyrityksen sijoitussalkkuun liittyvät kaupankäyntikulut.
- VI *Kolmea viimeistä tilikautta koskeva vertaileva taulukko, jossa mainitaan seuraavat erät kunkin tilikauden päättyessä:*
- varojen nettoarvo yhteensä,
 - osuuden nettoarvo.
- VII *Yksityiskohtaiset tiedot niistä yhteissijoitusyrityksen katsauskauden aikana suorittamista toimista, joita tarkoitetaan 51 artiklassa, johtuvien sitoumusten jäljellä olevista määristä toimien laadun mukaan eriteltynä.*
-

LIITE II

Yhteiseen salkunhoitoon kuuluvat tehtävät

- Sijoitusten hoito.
 - Hallinnoiminen:
 - a) lakisääteiset ja rahastonhoitoon liittyvät kirjanpitopalvelut;
 - b) asiakastiedustelut;
 - c) arvonmääritys ja hinnoittelu (veroilmoitukset mukaan luettuna);
 - d) säännösten noudattamisen seuranta;
 - e) osuudenhaltijarekisterin ylläpito;
 - f) tulojen jakaminen;
 - g) osuuksien liikkeeseenlasku ja lunastaminen;
 - h) sopimusten selvitystoiminta (osuustodistusten toimitus mukaan luettuna);
 - i) tietojen kirjaaminen.
 - Markkinointi.
-

LIITE III

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista**(117 artiklassa tarkoitettut)**

Neuvoston direktiivi 85/611/ETY
(EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3).

Neuvoston direktiivi 88/220/ETY
(EYVL L 100, 19.4.1988, s. 31).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/26/EY Vain 1 artiklan neljäs luetelmakohta, 4 artiklan 7 kohta
(EYVL L 168, 18.7.1995, s. 7) ja 5 artiklan viides luetelmakohta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/64/EY Vain 1 artikla
(EYVL L 290, 17.11.2000, s. 27).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi
2001/107/EY
(EYVL L 41, 13.2.2002, s. 20).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi
2001/108/EY
(EYVL L 41, 13.2.2002, s. 35).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY Vain 66 artikla
(EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/1/EY Vain 9 artikla
(EUVL L 79, 24.3.2005, s. 9).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/18/EY
(EUVL L 76, 19.3.2008, s. 42).

B OSA

Luettelo kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle ja soveltamiselle asetetuista määräajoista**(117 artiklassa tarkoitettut)**

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle	Soveltamispäivä
85/611/ETY	1 päivä lokakuuta 1989	—
88/220/ETY	1 päivä lokakuuta 1989	—
95/26/EY	18 päivä heinäkuuta 1996	—
2000/64/EY	17 päivä marraskuuta 2002	—
2001/107/EY	13 päivä elokuuta 2003	13 päivä helmikuuta 2004
2001/108/EY	13 päivä elokuuta 2003	13 päivä helmikuuta 2004
2004/39/EY	—	30 päivä huhtikuuta 2006
2005/1/EY	13 päivä toukokuuta 2005	—

LIITE IV

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 85/611/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohdan johdantolause	1 artiklan 2 kohdan johdantolause
1 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
—	1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
1 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	1 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
1 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	1 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan a alakohta
—	1 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan b alakohta
1 artiklan 4–7 kohta	1 artiklan 4–7 kohta
1 artiklan 8 kohdan johdantolause	2 artiklan 1 kohdan n alakohdan johdantolause
1 artiklan 8 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta	2 artiklan 1 kohdan n alakohdan i, ii ja iii alakohta
1 artiklan 8 kohdan viimeinen lause	2 artiklan 7 kohta
1 artiklan 9 kohta	2 artiklan 1 kohdan o alakohta
1 a artiklan johdantolause	2 artiklan 1 kohdan johdantolause
1 a artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
1 a artiklan 2 kohdan virkkeen ensimmäinen osa	2 artiklan 1 kohdan b alakohta
1 a artiklan 2 kohdan virkkeen toinen osa	2 artiklan 2 kohta
1 a artiklan 3–5 kohta	2 artiklan 1 kohdan c–e alakohta
1 a artiklan 6 kohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohta
1 a artiklan 7 kohdan virkkeen ensimmäinen osa	2 artiklan 1 kohdan g alakohta
1 a artiklan 7 kohdan virkkeen toinen osa	2 artiklan 3 kohta
1 a artiklan 8 ja 9 kohta	2 artiklan 1 kohdan h ja i alakohta
1 a artiklan 10 kohdan ensimmäinen alakohta	2 artiklan 1 kohdan j alakohta
1 a artiklan 10 kohdan toinen alakohta	2 artiklan 5 kohta
1 a artiklan 11 kohta	—
1 a artiklan 12 kohta ja 13 kohdan ensimmäinen virke	2 artiklan 1 kohdan i ja ii alakohta
1 a artiklan 13 kohdan toinen virke	2 artiklan 4 kohdan a alakohta
1 a artiklan 14 kohta ja 15 kohdan ensimmäinen virke	2 artiklan 1 kohdan k ja l alakohta
1 a artiklan 15 kohdan toinen virke	2 artiklan 6 kohta
—	2 artiklan 1 kohdan m alakohta
2 artiklan 1 kohdan johdantolause	3 artiklan johdantolause
2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs luetelmakohta	3 artiklan a, b, c ja d alakohta
2 artiklan 2 kohta	—
3 artikla	4 artikla
4 artiklan 1 ja 2 kohta	5 artiklan 1 ja 2 kohta
—	5 artiklan 3 kohta
4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	5 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta
—	5 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
4 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	5 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta
4 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	5 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta
4 artiklan 3a kohta	5 artiklan 5 kohta
4 artiklan 4 kohta	5 artiklan 6 kohta

Direktiivi 85/611/ETY	Tämä direktiivi
—	5 artiklan 7 kohta
5 artiklan 1 ja 2 kohta	6 artiklan 1 ja 2 kohta
5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause	6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan johdantolause	6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan johdantolause
5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelma kohta	6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan i ja ii alakohta
5 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	6 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
5 artiklan 4 kohta	6 artiklan 4 kohta
5 a artiklan 1 kohdan johdantolause	7 artiklan 1 kohdan johdantolause
5 a artiklan 1 kohdan a alakohdan johdantokappale	7 artiklan 1 kohdan a alakohdan johdantolause
5 a artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen luettelma kohta	7 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta
5 a artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen luettelma kohdan johdantolause	7 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan johdantolause
5 a artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen luettelma kohdan i, ii ja iii alakohta	7 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luettelma kohta
5 a artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmas ja neljäs luettelma kohta	7 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohta
5 a artiklan 1 kohdan a alakohdan viides luettelma kohta	—
5 a artiklan 1 kohdan b–d alakohta	7 artiklan 1 kohdan b–d alakohta
5 a artiklan 2–5 kohta	7 artiklan 2–5 kohta
5 b artikla	8 artikla
5 c artikla	9 artikla
5 d artikla	10 artikla
5 e artikla	11 artikla
5 f artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
5 f artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohta	12 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohta
5 f artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdan ensimmäinen virke	12 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohta
5 f artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdan viimeinen virke	—
5 f artiklan 2 kohdan johdantolause	12 artiklan 2 kohdan johdantolause
5 f artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen luettelma kohta	12 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
—	12 artiklan 3 kohta
5 g artikla	13 artikla
5 h artikla	14 artiklan 1 kohta
—	14 artiklan 2 kohta
—	15 artikla
6 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
—	16 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
6 artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta
—	16 artiklan 3 kohta
6 a artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta
6 a artiklan 2 kohta	17 artiklan 2 kohta
6 a artiklan 3 kohta	17 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
—	17 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta
—	17 artiklan 4 ja 5 kohta
6 a artiklan 4–6 kohta	17 artiklan 6–8 kohta

Direktiivi 85/611/ETY	Tämä direktiivi
6 a artiklan 7 kohta	17 artiklan 9 kohdan ensimmäinen alakohta
—	17 artiklan 9 kohdan toinen alakohta
6 b artiklan 1 kohta	18 artiklan 1 kohta
6 b artiklan 2 kohta	18 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
—	18 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta
6 b artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	18 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta
6 b artiklan 3 kohdan toinen alakohta	—
—	18 artiklan 3 kohta
6 b artiklan 4 kohta	18 artiklan 4 kohta
6 b artiklan 5 kohta	—
—	19 ja 20 artikla
6 c artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohta
6 c artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	—
6 c artiklan 2 kohdan toinen alakohta	21 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
—	21 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta
6 c artiklan 3–5 kohta	21 artiklan 3–5 kohta
6 c artiklan 6 kohta	—
6 c artiklan 7–10 kohta	21 artiklan 6–9 kohta
7 artikla	22 artikla
8 artikla	23 artiklan 1–3 kohta
—	23 artiklan 4–6 kohta
9 artikla	24 artikla
10 artikla	25 artikla
11 artikla	26 artikla
12 artikla	27 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
—	27 artiklan kolmas kohta
13 artikla	28 artikla
13 a artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	29 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
13 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan johdantolause	29 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan johdantolause
13 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta	29 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohta
13 a artiklan 1 kohdan kolmas ja neljäs alakohta	29 artiklan 1 kohdan kolmas ja neljäs alakohta
13 a artiklan 2, 3 ja 4 kohta	29 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
13 b artikla	30 artikla
13 c artikla	31 artikla
14 artikla	32 artikla
15 artikla	33 artiklan 1–3 kohta
—	33 artiklan 4–6 kohta
16 artikla	34 artikla
17 artikla	35 artikla
18 artikla	36 artikla
—	37–49 artikla
19 artiklan 1 kohdan johdantolause	50 artiklan 1 kohdan johdantolause
19 artiklan 1 kohdan a–c alakohta	50 artiklan 1 kohdan a–c alakohta
19 artiklan 1 kohdan d alakohdan johdantolause	50 artiklan 1 kohdan d alakohdan johdantolause

Direktiivi 85/611/ETY	Tämä direktiivi
19 artiklan 1 kohdan d alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta	50 artiklan 1 kohdan d alakohdan i ja ii alakohta
19 artiklan 1 kohdan e alakohdan johdantolause	50 artiklan 1 kohdan e alakohdan johdantolause
19 artiklan 1 kohdan e alakohdan ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs luettelukohta	50 artiklan 1 kohdan e alakohdan i, ii, iii ja iv alakohta
19 artiklan 1 kohdan f alakohta	50 artiklan 1 kohdan f alakohta
19 artiklan 1 kohdan g alakohdan johdantokappale	50 artiklan 1 kohdan g alakohdan johdantokappale
19 artiklan 1 kohdan g alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luettelukohta	50 artiklan 1 kohdan g alakohdan i, ii ja iii alakohta
19 artiklan 1 kohdan h alakohdan johdantolause	50 artiklan 1 kohdan h alakohdan johdantolause
19 artiklan 1 kohdan h alakohdan ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs luettelukohta	50 artiklan 1 kohdan h alakohdan i, ii, iii ja iv alakohta
19 artiklan 2 kohdan johdantolause	50 artiklan 2 kohdan johdantolause
19 artiklan 2 kohdan a alakohta	50 artiklan 2 kohdan a alakohta
19 artiklan 2 kohdan c alakohta	50 artiklan 2 kohdan b alakohta
19 artiklan 2 kohdan d alakohta	50 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
19 artiklan 4 kohta	50 artiklan 3 kohta
21 artiklan 1–3 kohta	51 artiklan 1–3 kohta
21 artiklan 4 kohta	—
—	51 artiklan 4 kohta
22 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	52 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
22 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan johdantolause	52 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan johdantolause
22 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta	52 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohta
22 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	52 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
22 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan johdantolause	52 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan johdantolause
22 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luettelukohta	52 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohta
22 artiklan 3–5 kohta	52 artiklan 3–5 kohta
22 a artiklan 1 kohdan johdantolause	53 artiklan 1 kohdan johdantolause
22 a artiklan 1 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luettelukohta	53 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta
22 a artiklan 2 kohta	53 artiklan 2 kohta
23 artikla	54 artikla
24 artikla	55 artikla
24 a artikla	70 artikla
25 artiklan 1 kohta	56 artiklan 1 kohta
25 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause	56 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
25 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs luettelukohta	56 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b, c ja d alakohta
25 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	56 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
25 artiklan 3 kohta	56 artiklan 3 kohta
26 artikla	57 artikla
—	58–67 artikla
27 artiklan 1 kohdan johdantolause	68 artiklan 1 kohdan johdantolause
27 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luettelukohta	—
27 artiklan 1 kohdan toinen, kolmas ja neljäs luettelukohta	68 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta

Direktiivi 85/611/ETY	Tämä direktiivi
27 artiklan 2 kohdan johdantolause	68 artiklan 2 kohdan johdantolause
27 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta	68 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
28 artiklan 1 ja 2 kohta	69 artiklan 1 ja 2 kohta
28 artiklan 3 ja 4 kohta	—
28 artiklan 5 ja 6 kohta	69 artiklan 3 ja 4 kohta
29 artikla	71 artikla
30 artikla	72 artikla
31 artikla	73 artikla
32 artikla	74 artikla
33 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	—
33 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	75 artiklan 1 kohta
33 artiklan 2 kohta	75 artiklan 1 kohta
33 artiklan 3 kohta	75 artiklan 3 kohta
—	75 artiklan 4 kohta
34 artikla	76 artikla
35 artikla	77 artikla
—	78–82 artikla
36 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause	83 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
36 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta	83 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta
36 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause	83 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
36 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	83 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
36 artiklan 2 kohta	83 artiklan 2 kohta
37 artikla	84 artikla
38 artikla	85 artikla
39 artikla	86 artikla
40 artikla	87 artikla
41 artiklan 1 kohdan johdantolause	88 artiklan 1 kohdan johdantolause
41 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta	88 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
41 artiklan 1 kohdan loppuosa	88 artiklan 1 kohdan johdantolause
41 artiklan 2 kohta	88 artiklan 2 kohta
42 artiklan johdantolause	89 artiklan johdantolause
42 artiklan ensimmäinen ja toinen luettelukohta	89 artiklan a ja b alakohta
42 artiklan johdantolause	89 artiklan johdantolause
43 artikla	90 artikla
44 artiklan 1–3 kohta	—
—	91 artiklan 1–4 kohta
45 artikla	92 artikla
46 artiklan ensimmäisen kohdan johdantolause	93 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
—	93 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
46 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen luettelukohta	—
46 artiklan ensimmäisen kohdan toinen, kolmas ja neljäs luettelukohta	93 artiklan 2 kohdan a alakohta
46 artiklan ensimmäisen kohdan viides luettelukohta	—
46 artiklan toinen kohta	—
—	93 artiklan 2 kohdan b alakohta

Direktiivi 85/611/ETY	Tämä direktiivi
—	93 artiklan 3–8 kohta
47 artikla	94 artikla
—	95 artikla
48 artikla	96 artikla
49 artiklan 1–3 kohta	97 artiklan 1–3 kohta
49 artiklan 4 kohta	—
—	98–100 artikla
50 artiklan 1 kohta	101 artiklan 1 kohta
—	101 artiklan 2–9 kohta
50 artiklan 2–4 kohta	102 artiklan 1–3 kohta
50 artiklan 5 kohdan johdantolause	102 artiklan 4 kohdan johdantolause
50 artiklan 5 kohdan ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs luetelmakohta	102 artiklan 4 kohdan a, b, c ja d alakohta
50 artiklan 6 kohdan johdantolause sekä a ja b alakohta	102 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
50 artiklan 6 kohdan b alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta	102 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohta
50 artiklan 6 kohdan b alakohdan loppuosa	102 artiklan 5 kohdan toinen ja kolmas alakohta
50 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause	103 artiklan 1 kohdan johdantolause
50 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	103 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
50 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan johdantolause	103 artiklan 2 kohdan johdantolause
50 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta	103 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohta
50 artiklan 7 kohdan kolmas alakohta	103 artiklan 3 kohta
50 artiklan 8 kohdan ensimmäinen alakohta	103 artiklan 4 kohta
50 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan johdantolause	103 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
50 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta	103 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohdan a, b ja c alakohta
50 artiklan 8 kohdan kolmas alakohta	103 artiklan 6 kohta
50 artiklan 8 kohdan neljäs alakohta	103 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
50 artiklan 8 kohdan viides alakohta	103 artiklan 7 kohta
50 artiklan 8 kohdan kuudes alakohta	—
50 artiklan 9–11 kohta	104 artiklan 1–3 kohta
—	105 artikla
50 a artiklan 1 kohdan johdantolause	106 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
50 a artiklan 1 kohdan a alakohdan johdantolause	106 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
50 a artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta	106 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohta
50 a artiklan 1 kohdan b alakohta	106 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
50 a artiklan 2 kohta	106 artiklan 2 kohta
51 artiklan 1 ja 2 kohta	107 artiklan 1 ja 2 kohta
—	107 artiklan 3 kohta
52 artiklan 1 kohta	108 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
52 artiklan 2 kohta	108 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
52 artiklan 3 kohta	108 artiklan 2 kohta
—	108 artiklan 3–6 kohta
52 a artikla	109 artiklan 1 ja 2 kohta

Direktiivi 85/611/ETY	Tämä direktiivi
—	109 artiklan 3 ja 4 kohta
52 b artiklan 1 kohta	110 artiklan 1 kohta
52 b artiklan 2 kohta	—
52 b artiklan 3 kohta	110 artiklan 2 kohta
53 a artikla	111 artikla
53 b artiklan 1 kohta	112 artiklan 1 kohta
53 b artiklan 2 kohta	112 artiklan 2 kohta
—	112 artiklan 3 kohta
54 artikla	113 artiklan 1 kohta
55 artikla	113 artiklan 2 kohta
56 artiklan 1 kohta	113 artiklan 3 kohta
56 artiklan 2 kohta	—
57 artikla	—
—	114 artikla
58 artikla	116 artiklan 2 kohta
—	115 artikla
—	116 artiklan 1 kohta
—	117 ja 118 artikla
59 artikla	119 artikla
Liitteessä I oleva A ja B luettelo	Liitteessä I oleva A ja B luettelo
Liitteessä I oleva C luettelo	—
Liite II	Liite II
—	Liite III
—	Liite IV